

Συνέντευξη Γιώργος Κάργας

Τα ιδιωτικά ΑΕΙ πλήγμα
στη δημόσια εκπαίδευση

> σελ. 15

«Νόμιμο
φακελάκι»,
κλειστά
χειρουργεία

> σελ. 17

«Στρατηλάτης»
η κυβέρνηση
για ΗΠΑ, ΕΕ
εφοπλιστές

> σελ. 5

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

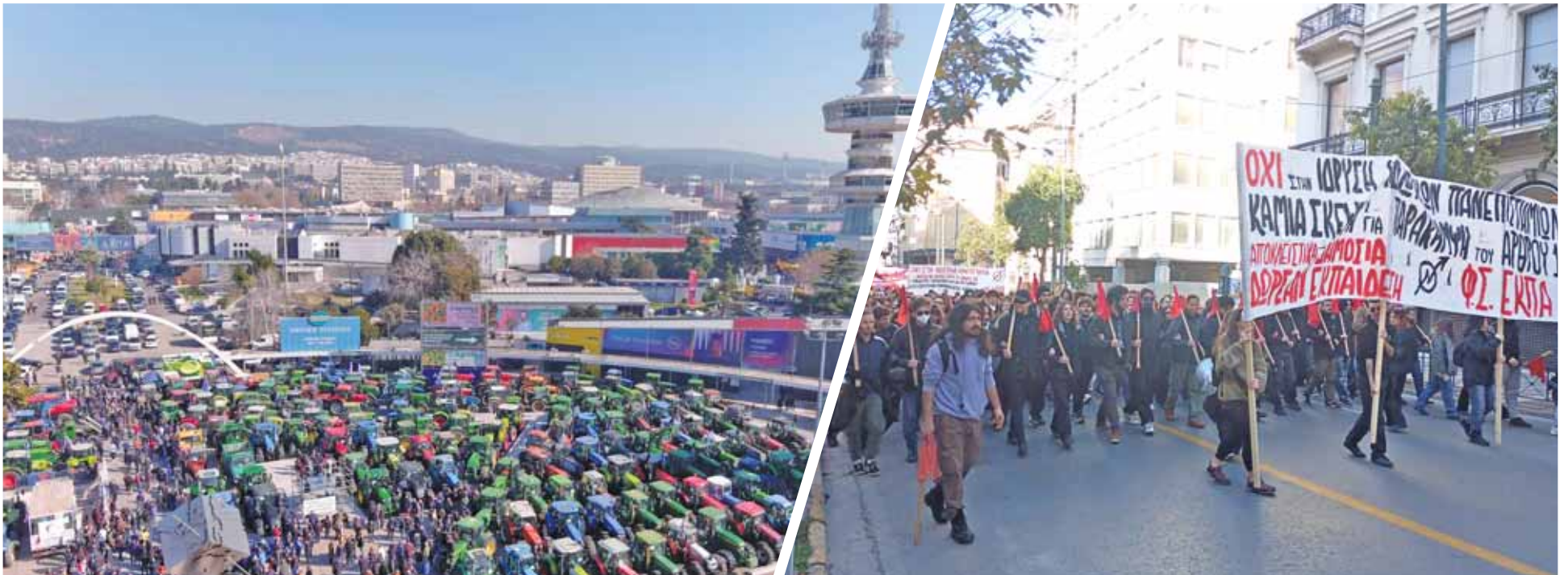
► www.prin.gr

€ 2

ΠΡΙΝ

► ΣΑΒΒΑΤΟ 3 - ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 33° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.653

Μπλόκα αγώνα παντού!

Εξαπλώνονται οι κινητοποιήσεις. Οι φοιτητικές καταλήψεις κλιμακώνουν την πάλη τους, πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 8/2 στην Αθήνα. Τα αγροτικά μπλόκα πληθαίνουν, μεγάλη διαδήλωση σήμερα 3/2 στην Αγροτικά. Μαστίγιο καταστολής στους φοιτητές, καρότο με παραχωρήσεις στους αγρότες. Η κυβέρνηση θέλει να τους κρατήσει χωριστά. Με κοινό αγώνα, φοιτητές, αγρότες και εργαζόμενοι μπορούν να ανατρέψουν την πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ. >>> σελ. 3, 11-13, 14

Ξεσηκωμός κατά της ΕΕ

Πανευρωπαϊκό κίνημα αγροτών κατά της ΚΑΠ και της πολιτικής κυβερνήσεων και ΕΕ. Διαδηλωτές πολιόρκησαν τη σύνοδο κορυφής στις Βρυξέλλες. Ακόμα 50 δισ. στον Ζελένσκι, στην κοπριά τα αιτήματα των αγροτών. Ανάγκη για κίνημα ρήξης και εξόδου από την ΕΕ. >>> σελ. 2, 13

editorial

ΕΕ του πολέμου και των πολυεθνικών

Ταραχή έφεραν στους γκαουλάιτερ του Ευρωπαϊκής Ένωσης οι κινητοποιήσεις χιλιάδων αγροτών έξω από τα κτίρια των ευρω-θεσμών στις Βρυξέλλες. Η οργή των αγροτών, που είχαν κατακλύσει τον χώρο με πάνω από 1.000 τρακτέρ, ήταν έκδηλη. Συνθήματα, φωτιές, συγκρούσεις με τα βελγικά MAT, εκτόξευση κοπριάς προς τα διοικητήρια της ΕΕ, που θεωρεί απόβλητα τους φτωχούς αγρότες, τους εργαζόμενους, τις ανάγκες των λαών της Ευρώπης. Πανευρωπαϊκή η κινητοποίηση των αγροτών, υποκινήτρια η πολιτική της ΕΕ.

Την ίδια ώρα που η Σύνοδος Κορυφής γύριζε την πλάτη στα αγροτικά αιτήματα (δίνοντας μικροπράγματα, όπως τη μείωση των στρεμμάτων αμειψισποράς για φέτος), αποφάσιζε πανηγυρικά να δώσει ακόμα 50 δισ. στον Ζελένσκι για να συνεχίσει τον πόλεμο του NATO! 50 δισ. είναι σχεδόν η ετήσια χρηματοδότηση της ΚΑΠ για όλη την Ευρώπη! Λεφτά για τους αγρότες, τους εργαζόμενους, τις κοινωνικές ανάγκες δεν υπάρχουν, περισσεύουν όμως για τον πόλεμο στην Ουκρανία, την αποστολή στην Ερυθρά Θάλασσα, το όργιο των εξοπλισμών, που εξαιρέθηκαν από τον υπολογισμό του ελλείμματος.

Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα το βλέπουν πιο καθαρά και οι αγρότες στην Ελλάδα. Η ΕΕ επέβαλε τα μνημόνια και τις άγριες περικοπές υπέρ του κεφαλαίου. Η ΕΕ παρέδωσε σε ιδιώτες την ενέργεια, τα τρόφιμα, τα τρένα, τα πάντα. Έφερε φτώχεια, ακρίβεια κι εγκλήματα όπως στα Τέμπη. Η ΕΕ στηρίζει την εθνοκάθαρση του Ισραήλ, υψώνει τείχη κατά προσφύγων και τους πνίγει στη Μεσόγειο. Το νομικό πλαίσιο της ΕΕ αξιοποιείται για την κατάργηση του ελληνικού Συντάγματος και την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η ΕΕ είναι το στρατηγείο του κεφαλαίου, σε αυτήν ορκίζονται αστικά κόμματα και κυβερνήσεις.

Μόνο μια Αριστερά που υψώνει τώρα τη σημαία της απειθαρχίας, ρήξης και εξόδου από την ΕΕ, στο κίνημα και στην πολιτική πάλη, είναι άξια του ονόματός της.

Γιώτα Ιωαννίδου

Κάτι τρέχει στη σχέση της νέας γενιάς με την εργασία. Οι αναλυτές μιλούν για αναζήτηση ισορροπίας μεταξύ δουλειάς, συνθηκών, περιβάλλοντος και υπόλοιπης ζωής, καθώς και για βαθιές τομές στο πεδίο της εργασίας μετά την πανδημία. Μετά τη «μεγάλη παραίτηση», έρχεται η «μεγάλη διαπραγματεύση».

Βλέποντας αλλιώς την εργασία

Εννέα στις δέκα επιχειρήσεις στην Ελλάδα δηλώνουν ότι αναζητούν μάταια εργαζόμενους, με ή χωρίς ειδικευση. Την ίδια περίοδο, η γενική ανεργία μειώθηκε στο 9,4% ενώ ανέρχεται σε 27,3% για τους νέους 15-24 ετών (στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ, Νοέμβριος 2023). Το φαινόμενο αφορά όλο τον δυτικό κόσμο. Έξι στις δέκα επιχειρήσεις εστίασης αδυνατούν να βρουν προσωπικό στις ΗΠΑ, σύμφωνα με το *Bloomberg*, ενώ περίπου οι μισές γερμανικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα. Οι αναλυτές στα διεθνή φόρα μιλούν για τάση της νέας γενιάς να αναζητά ισορροπία μεταξύ δουλειάς, συνθηκών, περιβάλλοντος και υπόλοιπης ζωής, καθώς και για βαθιές τομές στο πεδίο της εργασίας μετά την πανδημία. Ο όρος «μεγάλη διαπραγματεύση» εμφανίζεται για τη νεότερη γενιά εργαζομένων, δίπλα στον όρο «μεγάλη παραίτηση», που χρησιμοποιήθηκε αμέσως μετά την πανδημία για να χαρακτηρίσει ένα μεγάλο κύμα φυγής τους από τις εταιρείες που δούλευαν.

«Οι επιχειρήσεις δεν βρίσκουν εργαζόμενους εξαιτίας των πολιτικών που στην εκπαίδευση χαιδεύουν τους μαθητές βγάζοντάς τους τεμπέληδες και ημιμαθείς και μετά ακολουθούν μια παθητική επιδοματική πολιτική», ακούγεται στα τηλεοπτικά πάνελ αλλά και στο καφενείο της γειτονιάς. Οι επιχειρηματίες «κλαίγονται», αποδίδοντας το φαινόμενο σε στρεβλώσεις στη δημόσια εκπαίδευση, ενώ επιζητούν τη σύνδεσή της με τις ανάγκες της αγοράς μέσα από ευέλικτα προγράμματα σπουδών και κατάρτισης. Εξού και η συνεχής ψήφιση νόμων από την τεχνική ως και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να εξυπηρετούν όλο και πιο αποκάλυπτα τον στόχο του επιχειρηματικού κέρδους σε βάρος του δημόσιου οφέλους. Στη συζήτηση μπαίνουν η δημογραφική υποχώρηση, η «ενεργός γήρανση», η επιλογή

Γιατί οι νέες και οι νέοι δεν βρίσκουν εργασία που να τους ικανοποιεί, έστω σε ένα βαθμό, σήμερα;

να επιτραπεί η παραμονή κάποιων μεταναστών για συγκεκριμένες θέσεις εργασίας μόνο ή εποχιακά. Η κατάληξη όλων αυτών είναι νέες ενισχύσεις επιχειρηματιών από την κυβέρνηση. Με μείωση ασφαλιστικών εισφορών, επιδότηση μισθών, αύξηση ευελιξίας και επισφάλειας, φοροελαφρύνσεις κλπ. Γιατί όμως τότε το πρόβλημα εντείνεται αντί να υποχωρεί; Τι καθορίζει τελικά τη στάση αρκετών νέων εργαζομένων;

Η απάντηση του ερωτήματος έχει αξία για τις/τους εργαζόμενες/ους και την εργατική πολιτική, αν κατ' αρχήν τεθεί όπως πραγματικά είναι. «Γιατί οι νέες και οι νέοι δεν βρίσκουν εργασία που να τους ικανοποιεί, έστω σε ένα βαθμό, σήμερα»; Η αλλαγή της τοποθέτησης του ερωτήματος δεν είναι απλά ζήτημα σκοπιάς, αλλά και ουσίας. Η «οδύνη στην εργασία» είναι μια συζήτηση που απασχολεί εδώ και 15 χρόνια την Ευρώπη. Η περίοδος της πανδημίας, εκτός των άλλων, ήταν για πολλούς εργαζόμενους και μια τομή στον τρόπο θέασης των πραγμάτων. Οι γιατροί και οι νοσηλευτές του δημόσιου συστήματος υγείας βοήθησαν να γίνει κατανοητή η κοινωνική καταστροφή από την ιδιωτικοποίηση-επιχειρηματοποίηση των δημόσιων αγαθών. Μαζί τους οι εργαζόμενοι στα τρόφιμα, στην καθαριότητα και

οι ντελιβεράδες, που στήριξαν την κοινωνία. Όλα αυτά έφεραν το κρυμμένο μυστικό του καπιταλισμού στην επιφάνεια. Αυτοί που παράγουν και βαστούν τη ζωή αξίζουν όλο τον πλούτο αντί να τον κλέβουν όσοι παρασιτούν και κερδίζουν πάνω στην εργασία τους.

Ταυτόχρονα ήρθαν στην επιφάνεια οι ανάγκες της πραγματικής ζωής. Οι κοινωνικές και προσωπικές σχέσεις που έχουν αλλοτριωθεί, η νοσηματοδότηση αξιών και πραγμάτων μακριά από τον χώρο εργασίας. Μια νέα πεποίθηση του ρόλου, μια νέα εκτίμηση των ικανοτήτων αλλά και μια νέα τοποθέτηση της αξίας της ζωής και του ανθρώπου απέναντι στην καπιταλιστική κρίση αχνοφάνηκε. Γι' αυτό η καταστολή εν μέσω πανδημίας έγινε πιο άγρια. Όλα αυτά οδήγησαν στο μεγάλο κύμα παραίτησης που ακολούθησε την πανδημία, το οποίο η κυρίαρχη πολιτική προσπάθησε να το μετατρέψει σε κύμα παραμονής στη θέση εργασίας, με το σλόγκαν «Πώς να παραμένεις ενώ θέλεις να φύγεις». Τώρα είναι η ώρα της «Μεγάλης απαίτησης» ή «μεγάλης διαπραγματεύσης». Παίρνει τη θέση της στις σημαίες πολλών διεκδικητικών αγώνων σαν μείωση του χρόνου εργασίας ή δημοκρατία. Η ποιότητα και η προοπτική της εργασίας αποκτά νέο κύρος και στα πιο πλιττόμενα στρώματα της εργατικής τάξης, που μετά την πανδημία διεκδικούν καλύτερους όρους με την πεποίθηση ότι δεν αποτελούν τους κοινωνικά απόκληρους αλλά αυτούς που «έσωσαν» την κοινωνία από τον πανδημικό θάνατο. Το μπόλιασμα αυτών των αναζητήσεων του κόσμου της εργασίας με τη βαθύτερη αμφισβήτηση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και η ανάπτυξη αιτημάτων στον ορίζοντα της κοινωνικής απελευθέρωσης μπορεί να μετατρέψει την πεποίθηση σε ανατρεπτική πράξη της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. Γιατί το λυκόφως κράτησε πολύ...

Σφίξαν τα γάλατα για την κυβέρνηση και τους κυβερνώντες σε όλη την ΕΕ. Χαλαρωμένα από τα «φιλικά ματσάκια» μέσα στη Βουλή με την «Εθνική Συναίνεση» με Κασσελάκη, Ανδρουλάκη, Βελόπουλο, Ζωή και τα άλλα παιδιά, βλέπει να αναβλύζουν από διαφορετικές πηγές τα υπόγεια ρεύματα της λαϊκής δυσaréσκειας. Οι φοιτητικές καταλήψεις συνεχίζονται για τέταρτη εβδομάδα, πετώντας στα σκουπίδια τις απειλές της κυβέρνησης και τις ακροδεξιές καυχησιές πως θα καθαρίσουν τα πανεπιστήμια. Οι αγρότες έχουν βγει μαζικά στους δρόμους, μπουκάρουν στις πόλεις και έχουν υποχρεώσει ήδη την κυβέρνηση σε ντροπιαστικές κωλοτούμπες: Τις πρώτες μέρες ήταν υποκινούμενοι, βγήκαν στον δρόμο χωρίς λόγο, επενέβησαν και τα ΜΑΤ. Όταν είδε το Μαξίμου πως τα μπλόκα φουντώνουν, άρχισαν τις γαλιφιές και τις μικρο-παροχές που θα έπρεπε να έχουν δώσει εδώ και μήνες.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά: Την Πέμπτη έγινε απεργιακή κινητοποίηση έξω από το υπουργείο Υγείας για να μην απολυθούν συμβασιούχοι για χάρη των εργολάβων. Ο Ά. Γεωργιάδης πήγε να μιλήσει στους συγκεντρωμένους, αλλά έφαγε κράξιμο και αποχώρησε. Χωρίς να αναιρέσει την πολιτική επιλογή να βάλει μέσα τους ιδιώτες-εργολάβους, υποχρεώθηκε να υποσχεθεί ανανέωση των συμβάσεων μέχρι τον Ιούνιο. Την Τετάρτη πραγματοποιήθηκε 24ωρη απεργία των οικοδόμων και των τεχνικών. Καθημερινή είναι η αγανάκτηση του κόσμου για την ακρίβεια και τον μισθό και τη σύνταξη που δεν φτάνουν. Η κυβέρνηση έβαλε μπροστά την υπουργό Εργασίας Δ. Μιχαηλίδου και τα φιλικά της ΜΜΕ να λένε από το πρωί μέχρι το βράδυ για την αύξηση στον κατώτατο μισθό από την... Πρωταπριλιά, που βέβαια δεν θα καλύπτει τις πραγματικές απώλειες από τη λεηλασία. Ταυτόχρονα, το Μαξίμου φέρνει στη Βουλή το νομοσχέδιο για τα ομόφυλα ζευγάρια, ελπίζοντας να καλύψει τα υπόλοιπα θέματα και να βγει ο Μητσοτάκης... προοδευτικός.

Το σχέδιο της κυβέρνησης είναι να κρατήσει τα κοινωνικά μέτωπα χωρισμένα. Δεν θέλει με τίποτα να συναντηθούν φοιτητές, αγρότες και εργάτες. Απέναντι στο φοιτητικό κίνημα, που ξέρει πως δεν μπορεί να το ενσωματώσει λόγω της ισχυρής παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, χρησιμοποιεί το μαστίγιο (με ΜΑΤ και χημικά στη Βουλή, ΜΑΤ και ΕΚΑΜ στο ΑΠΘ) και την άθλια προπαγάνδα. Στους αγρότες χρησιμοποιεί προς το παρόν το καρότο. Όταν χρειαστεί, έχει καταστολή και για τις πλάτες τους.

Εντυπωσιακή και προκλητική είναι η κυβερνητική επίθεση στο φοιτητικό κίνημα, που αποκαλύπτει και στρατηγικές στοχεύσεις της αντίδρασης και του συστήματος. Ο Κ. Μητσοτάκης στον Σκάι είπε πως «η κατάληψη από τη φύση της είναι μία παράνομη πράξη» και είπε για τις συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων: «Είναι σαν να βρισκόμαστε εμείς εδώ στο στούντιο και να λέμε: “είμαστε δέκα άτομα, αποφασίζουμε δημοκρατικά να πάμε να ληστέψουμε το διπλανό

Μπλόκα αγώνα φοιτητών, αγροτών και εργατών

Κοινή πάλη

Γιάννης Ελαφρός

► Απέναντι σε κυβέρνηση, ΕΕ, κεφάλαιο, χτυπάμε όλοι μαζί, όχι ο καθένας χωριστά

μπακάλικο»». Ο πρωθυπουργός που θέλει να καταργήσει το άρθρο 16 του Συντάγματος με ένα νομοσχέδιο(!) χαρακτηρίζει παράνομες πράξεις τις καταλήψεις και παρομοιάζει τους αγωνιζόμενους φοιτητές με... ληστές! Μόνο που στο διπλανό μπακάλικο και σούπερ μάρκετ δεν κλέβουν οι φοιτητές, αλλά οι πολυεθνικές, οι μεσαζόντες και οι φόροι της κυβέρνησης.

Ο Κ. Μητσοτάκης περηφανεύτηκε για το πόσες φορές «η αστυνομία παρενέβη στο δημόσιο πανεπιστήμιο» για να «εκκενώνει καταλήψεις», προετοιμάζοντας το έδαφος για εισβολές όπως την Πέμπτη στο ΑΠΘ. «Το πρόβλημα δεν έχει εξαλειφθεί, είναι μια διαρκής μάχη», είπε ο Μ. Βορίδης, ενώ το στίγμα έδωσε πιο καθαρά ο Α. Γεωργιάδης. «Η βία της άκρας Αριστεράς στα πανεπιστήμια δεν είναι νορμάλ [...] είναι μια ζοφερή πραγματικότητα κι ένας ακόμη από τους λό-

γους, που η ανάγκη ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων είναι ακόμη πιο επιτακτική, για να απαλλαγούμε από τέτοιες νοτροπίες» (Status 26/1). Ευνόητο το μίσος του Α. Γεωργιάδη για την «άκρα Αριστερά», αποκάλυπτικό το πως συνδέει την ίδρυση των ιδιωτικών ΑΕΙ με την εξάλειψη της δράσης της στα... δημόσια πανεπιστήμια.

Το ζητούμενο σήμερα είναι η πολιτικοποίηση, η κλιμάκωση, ο συντονισμός και η ενοποίηση των κινητοποιήσεων λαού και νεολαίας σε ένα κίνημα ανατροπής. Οι αιτίες είναι κοινές, είναι η πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ, προς όφελος του κεφαλαίου. Είναι η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, της ελεύθερης αγοράς και των πολυεθνικών (που φέρνει την ακρίβεια στα τρόφιμα και τη φτώχεια στην πόλη και στο χωριό), αλλά και των τεράστιων εξοπλισμών και της πολεμικής εμπλοκής σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις (Ερυθρά Θάλασσα). «Παλεύουμε ενάντια σε κάθε μέτρο και ζήτημα, για να προασπίσουμε τα δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες. Όμως αυτό από μόνο του δεν φτάνει! Οι αγώνες πρέπει να ενώνονται να γίνονται μια μεγάλη δύναμη που θα “σπάσει” την αντιλαϊκή πολιτική και θα ανατρέψει την κυβέρνηση», τονίζει σε ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η διαμόρφωση κοινών μπλόκων αγώνα φοιτητών, αγροτών, εργατών και φτωχών λαϊκών στρωμάτων θα δώσει μεγάλη ώθηση σε όλα τα μέτωπα, θα στριμώξει την κυβέρνηση, μπορεί να επιβάλει ρωγμές και κατακτήσεις, να ανοίξει δρόμους ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής. Όχι ο καθένας χωριστά, να χτυπήσουμε όλοι μαζί. Είναι κριτήριο για κάθε πολιτική δύναμη. Όποιοι κρατούν τους αγρότες μακριά από τους φοιτητές ή το ανάποδο, βλάπτουν και τον ιδιαίτερο αγώνα και συνολικά.

«Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύουν για να μπει άμεσα πανεργατική απεργία με κλιμάκωση, για αυξήσεις στους μισθούς ενάντια στην ακρίβεια, για να συντονιστούν τώρα στον δρόμο εργάτες, νεολαία, αγρότες και όχι να μπαίνουν απεργίες... πριν το Πάσχα, όπως κάνει η ΓΣΕΕ, ή τέλη Φλεβάρη από το ΠΑΜΕ, ακυρώνοντας στην πράξη τη δυνατότητα κοινού ενωμένου αγώνα, φοιτητών, εργατών, αγροτών στο τώρα», σημειώνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να πόσο αναγκαία είναι μια δυνατή ανατρεπτική Αριστερά (σαν αυτή που μισεί ο Γεωργιάδης). Μπορεί να υπάρξει άλλος βηματισμός τώρα. Μπλόκα ενότητας κι αγώνα, αντίστασης κι ανατροπής παντού, σε σχολές, δρόμους και κλάδους.

Λένε παράνομες τις φοιτητικές καταλήψεις αυτοί που πάνε να καταργήσουν το Σύνταγμα

Από σπόντα

*** Χέρι-χέρι εκκλησία και Σπαρτιάτες * Με τον Βασίλη Στίγκα συναντήθηκε ο «μετριοπαθής» Ιερώνυμος * Βαθιές οι υποκλίσεις του «μπροστινού» του Κασσιδιάρη * Πλατιά τα χαμόγελα του Αρχιεπισκόπου * Ανίερη ή νέα «ιερά συμμαχία» της Ιεράς Συνόδου με τη νεοφασιστική ακροδεξιά; * Η συνάντηση έγινε λίγο πριν διαβαστεί στους «πιστούς» την Κυριακή η ομοφοβική διακήρυξη της Ιεράς Συνόδου * Κατά τα άλλα, ο Κασσελάκης επιμένει ότι οι «αξίες της εκκλησίας» είναι απόλυτα συμβατές με αυτές της Αριστεράς. *** Βρε, μήπως στις ευρωεκλογές ψηφίσω ΚΚΕ; * Αυτό δήλωσε στο ραδιόφωνο, μεταξύ σοβαρού και αστείου, ο ακραία αντιδραστικός μητροπολίτης Δαρίσης-Τυρνάβου Ιερώνυμος * Μόνο μην το μάθει ο πατέρας μου και με πετάξει έξω από το σπίτι συμπλήρωσε * Στο πλαίσιο της αντιγκέι εκστρατείας της Ιεράς Συνόδου και αυτή η «επίθεση φιλίας» * Μπράβο στο ΚΚΕ για τις συντηρητικές θέσεις του ενάντια στον γάμο ομόφυλων ζευγαριών έδωσε και ο ακροδεξιός επιχειρηματίας Δημήτρης «DPC» Γιαννακόπουλος * Αν έχεις τέτοιους «φίλους», τι να τους κάνεις τους εχθρούς *** Ο Ανδρέας Λοβέρδος ιδρύει κόμμα και κατεβαίνει στις ευρωεκλογές * Αυτό, τουλάχιστον, ανακοίνωσε * Είναι η τρίτη πολιτική κίνηση που ιδρύει * Μετά τις βραχύβιες ΡΙΚΚΣΥ και «Συμφωνία για Νέα Ελλάδα» * Και οι δύο διαλύθηκαν λίγους μήνες μετά * Για τον Λοβέρδο οι πολιτικές κινήσεις είναι μοχλός διαπραγμάτευσης * Καθώς σε περίπτωση αυτόνομης καθόδου ο εκλογικός διασυρμός θεωρείται βέβαιος. * Συγγνώμη, ωστόσο, για τη διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών ακόμα δεν έχει ζητήσει.

Μεταγραφική περίοδος

Γιώργος Κρεασίδης

Το (μισό) ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση, το ΛΑΟΣ στην εξουσία

► «Εθνική μνημονίων» στήνει η ΝΔ με τα ρετάλια του εκσυγχρονισμού

Η προεκλογική μεταγραφή της Εύης Χριστοφιλοπούλου από το ΠΑΣΟΚ στη ΝΔ προκάλεσε σχόλια και αντιδράσεις. Πιο έντονα από τον πάγκο της ΝΔ που βλέπει την πρόσβαση σε θέσεις εξουσίας να απομακρύνεται, αφού οι μεταγραφές καλύπτουν αρκετές από αυτές. Δεν έλειψαν φυσικά και οι ειρωνείες για την πολιτική ηθική της Χριστοφιλοπούλου, που κατά καιρούς έχει λοιδωρήσει όσους έφυγαν από το ΠΑΣΟΚ ενώ έχει κατακεραυνώσει τη ΝΔ.

Όλα αυτά φυσικά έχουν βάση, καθώς η Χριστοφιλοπούλου υπήρξε υπουργός και ηγετικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ όταν ήταν κόμμα εξουσίας. Η απομόνωση όμως αυτής της μεταγραφής από το γενικότερο πλαίσιο είναι βολική για όσους θέλουν να αφήσουν στο απυρόβλητο την πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Όσο και αν ισχύει ότι η μεταγραφή είναι μια κωλοτούμπα για μια καρέκλα, άλλο τόσο ισχύει ότι το νέο στέλεχος της ΝΔ δεν θα πει τίποτα καινούργιο στα πλαίσια του ρόλου που αναλαμβάνει. Θα υπερασπιστεί όσα είπε και κυρίως έκανε τα τελευταία 15 χρόνια τουλάχιστον. Αυτό υπογράμμισε ο Μητσοτάκης στη δήλωσή του τονίζοντας πως συνεργάστηκε με τη Χρι-

στοφιλοπούλου στα πλαίσια της μνημονιακής συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Ο ακραίος αντιλαϊκός χαρακτήρας αυτών των κυβερνήσεων και οι κοινωνικοί αγώνες εκείνης της περιόδου οδήγησαν σε βαθιά κρίση τα κόμματα που τις στήριξαν. Το τρίτο μνημόνιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αφού καταργήθηκε το «όχι» του λαού στο δημοψήφισμα του 2015, λειτούργησε σαν ξέπλυμα για το παλιό πολιτικό σκηνικό. Αυτό επανήλθε εκπροσωπώντας βασικά την αστική στρατηγική, που εξασφάλισε από όλες τις κυβερνήσεις την παραμονή στην ΕΕ, αλλά και τα μεσοστώματα που άντεξαν, έστω και με την ψυχή

στο στόμα, χάρη στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και την υποτίμηση της εργασίας.

Την παραπέρα υλοποίηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που περιγράφει το «πακέτο ανάκαμψης» ανέλαβε η ΝΔ του Μητσοτάκη ως το μνημονιακό κόμμα που άντεξε. Όχι όμως με μια λογική μονοκομματικής διαχείρισης. Εξάλλου, η παραδοσιακή της βάση δεν επαρκεί αλλά και δεν αντέχει να στηρίξει μια τέτοια πολιτική. Το κυβερνητικό επιτελείο επιδίωξε τη συναίνεση γύρω από την πολιτική της άρχουσας τάξης, στη στρατηγική που χάραξαν τα μνημόνια, με μια «εθνική μνημονίων», μέσα από μετα-

γραφές από όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων που στήριξαν μνημόνια, κυρίως βέβαια από το ΠΑΣΟΚ. Εξάλλου η συρρίκνωσή του δημιούργησε ένα πολιτικό δυναμικό που διψούσε για επάνοδο σε θέσεις εξουσίας. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που η κυβέρνηση Μητσοτάκη μόνο σε επίπεδο υπουργών και αναπληρωτών έχει 8 πρώην στελέχη και μέλη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, δύο με προέλευση το ακροδεξιό ΛΑΟΣ, τους Σκυλακάκη και Αυγενάκη που πέρασαν από τη βραχύβια σκληρά μνημονιακή Δημοκρατική Συμμαχία της Ντόρας Μπακογιάννη, ενώ ο Κύπριος Χρ. Στυλιανίδης προέρχεται επίσης από την κεντροαριστερά. Σε επίπεδο κυβερνητικών στελεχών, το φάσμα διευρύνεται με προερχόμενους από Ποτάμι και ΔΗΜΑΡ.

Όλα αυτά έχουν και τα όριά τους. Ήδη εμφανίστηκαν οι πρώτες έρευνες που καταγράφουν σοβαρή φθορά στην αποδοχή της κυβέρνησης, αν και η ΝΔ παραμένει χωρίς ισχυρό αντίπαλο, κυρίως λόγω της κατάστασης της αντιπολίτευσης. Η στρατηγική συναίνεση που εξασφαλίζει εφεδρείες στη ΝΔ μόνο με την είσοδο του λαϊκού παράγοντα μπορεί να σπάσει, όπως δείχνει η ρωγή που άνοιξε από το φοιτητικό κίνημα.

ΕΤΟΙΜΑ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ

Χρίστος Κρανάκης

Ιδιωτικά ΑΕΙ κατά παραγγελία

Με βάση τα «θέλω» των ιδιωτικών εταιρειών σχεδιάστηκε το νομοσχέδιο ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η κυβέρνηση είχε ξεκινήσει τις «μπίζνες» μήνες πριν ανακοινωθεί το επίμαχο σχέδιο νόμου. Από τον Αύγουστο, ο όμιλος EDEX Educational Excellence Corporation Limited και η επιχείρηση Hellenic Healthcare Group έχουν ιδρύσει από κοινού την επιχείρηση «University of Nicosia Greece Branch Medical Limited». Πίσω από την εταιρεία αυτή βρίσκεται ο όμιλος CVC Capital, δηλαδή ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης ιδιωτικών νοσοκομείων στην Ελλάδα (Υγεία, Metropolitan κ.ά!)

Στήνεται δηλαδή ιδιωτική σχολή Ιατρικής, κομμένη και ραμμένη στις προδιαγραφές ενός επιχειρηματικού ομίλου. Αυτό είναι το μέλλον της εκπαίδευσης που ονειρεύεται η κυβέρνηση... Ιδιώτες θα φτιάχνουν ιδιόκτητα πανεπιστήμια, όπου θα πιάθουν τους (επί πληρωμή) φοιτητές τους, ώστε να ενταχθούν κατευθείαν (πρώτα υπό καθεστώς ειδικότητας) στις επιχειρήσεις τους. Κοινώς; Πλήρης υπαγωγή της γνώσης στις ανάγκες του ιδιώτη...

Πριν από μερικές μέρες γράφτηκε πως «οι εταιρικές προεργασίες για την ίδρυση του πρώτου ξένου ΑΕΙ στην Ελλάδα» προχωρούν κανονικά». Οι δύο εταίροι -EDEX

και Hellenic Healthcare Group- ανακοίνωσαν πως εξαγόρασαν τη Vanes Limited, ώστε να αξιοποιήσουν το ακίνητο της πρώην Olympic Catering στο Ελληνικό, που κατέχει η Vanes Limited, επιφάνειας 8.000 τ.μ. Κι όλα αυτά ενώ χιλιάδες φοιτητές/τριες βρίσκονται στους δρόμους και το νομοσχέδιο δεν έχει ψηφιστεί ακόμα...

Μπορεί Harvard και MIT να μην μας έκαναν την «τιμή», αλλά το ιδιωτικό πανεπιστήμιο Λευκωσίας φαίνεται έτοιμο από καιρό για να φτιάξει την πρώτη ιδιωτική σχολή στην Ελλάδα. Η τοποθεσία δεν είναι τυχαία! Πιθανότατα, θα βρίσκεται κοντά στο υπό ανέγερση Καζίνο...

Πόσο και τι θα μας κοστίσουν τελικά τα πολυδιαφημισμένα F-35; Τι ρίσκα, συμφωνίες κάτω από το τραπέζι και δεσμεύσεις προς τους συμμάχους περιλαμβάνει η νέα «αγορά του αιώνα», πέρα από το εμφανές δυσβάσταχτο οικονομικό κόστος; Εκτός από το τεράστιο κόστος συντήρησης, άλλωστε εκκρεμεί η διαπραγμάτευση για τα οπτικά συστήματα που θα φέρουν τα μαχητικά 5ης γενιάς, κάτι που αναμένεται να εκτινάξει το τελικό κόστος στα ύψη.

Ούτε λίγα εικοσιτετράωρα δεν πέρασαν από την έγκριση της πώλησης έως 40 μαχητικών αεροσκαφών F-35 στην Ελλάδα από το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ με αρχικό κόστος 8,6 δισ. δολάρια και νέα σύννεφα μαζεύτηκαν. Ο Νίκος Δένδιας κατέστησε σαφές ότι η Ελλάδα διεκδικεί νέο αναβαθμισμένο ρόλο στις επιθετικές πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον της Υεμένης –και έμμεσα της Παλαιστίνης– στη Μέση Ανατολή. Συγκεκριμένα, την Τετάρτη ο υπουργός Άμυνας από τις Βρυξέλλες ανακοίνωσε ότι θα προσφέρει το Στρατηγείο της Λάρισας ως στρατηγείο της ευρωπαϊκής επιχείρησης «Ασπίδες» με στόχο τους αντάρτες της Υεμένης στην Ερυθρά Θάλασσα, αλλά και ότι θα προτείνει η χώρα μας να αναλάβει τη διοίκηση της επιχείρησης. Σύμφωνα με πληροφορίες, η διοίκηση της επιχείρησης θα καταρτιστεί σε τρία τμήματα, με το στρατηγικό επίπεδο να έχει Αυστριακό διοικητή, το επιχειρησιακό γαλλική διοίκηση ενώ το στρατηγείο στη Λάρισα θα αναλάβει την τακτική υποστήριξη. Η κυβέρνηση προσπαθεί να δικαιολογήσει τη νέα τυχοδιωκτική ενέργεια που θέτει τη χώρα στο επίκεντρο της παγκό-

Αγορά F-35

Δημήτρης Τζιαντζής

Στρατηγείο πολέμου και «ασπίδα» του Ισραήλ η Ελλάδα

► Βαθύτερη εμπλοκή σε Ερυθρά Θάλασσα και ουκρανικό μέτωπο

σμιας ανάφλεξης λέγοντας ότι πρόθεσή της είναι να δείξει ότι, παράλληλα με την πρόσδεση της στο αμερικανικό άρμα, παραμένει προσηλωμένη στην ενίσχυση του αυτόνομου στρατηγικού ρόλου της ΕΕ. Η Ελλάδα δεν υπαναχωρεί πάντως από τον αρχικό σχεδιασμό να στείλει πολεμική φρεγάτα και στην αμερικανική επιχείρηση στην Ερυθρά Θάλασσα με την ονομασία «Φύλακας της Ευημερίας» (Prosperity Guardian). Κύκλοι του ΥΕΘΑ σημείωναν πως η «διπλή αυτή αποστολή» εκτός έδρας προστατεύει «τα συμφέροντα της Ελλάδας», δηλαδή των κερδών των Ελλήνων εφοπλιστών, και πως η χώρα «έχει συμφέρον αλλά και υποχρέωση να διασφαλίζει με την παρουσία της την απρόσκοπτη κίνηση των ελληνόκτητων πλοίων» — ακόμα και όταν αυτά έχουν ξένη σημαία, πλήρωμα και έδρα! Επιστρέφοντας στο μέτωπο των εξοπλισμών, η πώληση των F-35 στην Ελλάδα είναι η άλλη όψη του ανάλογου σούπερ πακέτου 23 δισ. δολαρίων στην Τουρκία, ενός υπερεξοπλισμού που περικλείει τον σπόρο της επόμενης σύγκρουσης.

Η ελληνική κυβέρνηση πανηγυρίζει για τα «τυράκια» της συμφωνίας, δηλαδή τα σκάφη, δύο C130 και θωρακισμένα οχήματα από τη «σαβούρα»

Ο διάβολος βρίσκεται στις λεπτομέρειες της δυσβάσταχτης συμφωνίας με τις ΗΠΑ

του πλεονάζοντος υλικού των ΗΠΑ. Ωστόσο, στην πρόσφατη συνέντευξή του στον Σκάι, ο Κ. Μητσοτάκης παραδέχτηκε ότι θα χρειαστούν ειδικό πρόγραμμα αναβάθμισης και τροποποιήσεις ώστε να γίνει λειτουργικό αυτό το υλικό.

Η διπλή συμφωνία εντάσσεται στον σχεδιασμό των ΗΠΑ να «καλύψουν» τις ρωγμές στη νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ. Στην επιστολή του Στέιτ Ντιπάρτμεντ στο Κογκρέσο για το πράσινο φως στην πώληση F-35 τονίζεται

ότι θα επιτρέψει στην Ελλάδα «να συμβάλει στις αποστολές του ΝΑΤΟ για τη διατήρηση της περιφερειακής ασφάλειας και την υπεράσπιση των Συμμάχων του ΝΑΤΟ». Εξάλλου, δύο μέρες μετά τη έγκριση του deal ο Κυριάκος Μητσοτάκης επικοινωνήσε με τον Ουκρανό πρόεδρο Β. Ζελένσκι επιβεβαιώνοντας την «προσήλωση» της Ελλάδας στην παροχή νέου στρατιωτικού υλικού στην Ουκρανία, μια δέσμευση που αναφέρεται και στην επιστολή Μπλίνκεν.

ΣΥΡΙΖΑ

Στήριξη Κασσελάκη-Αποστολάκη σε «ΑΣΠΙΔΕΣ» και F-35

Προκλητική στήριξη στην επιθετική εξωτερική πολιτική Μητσοτάκη-Δένδια, τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τους εξοπλισμούς-μαμούθ προσφέρουν ο Στέφανος Κασσελάκης και ο τομεάρχης Άμυνας Ευάγγελος Αποστολάκης. Το πρωί της Δευτέρας οι δύο άντρες επισκέφτηκαν το υπουργείο Εθνικής Άμυνας για να ενημερωθούν από τον Νίκο Δένδια για το πρόγραμμα για την αγορά των F-35. Ο Σ. Κασσελάκης στις δηλώσεις του, χωρίς να ασκήσει την παραμικρή κριτική, συμφώνησε με τις εστιασείς Δένδια για επίδειξη... εθνικής ομοψυχίας σημειώνοντας

ότι «για εμάς, τα εθνικά θέματα, η άμυνα της χώρας, δεν είναι ζήτημα επικοινωνίας. Είναι ζήτημα της ασφάλειας της κάθε Ελληνίδας και του κάθε Έλληνα και έτσι το αντιμετωπίζουμε».

Την Τετάρτη, ο Ε. Αποστολάκης σε τηλεοπτική του συνέντευξη πήγε τη συναίνεση σε άλλο επίπεδο, στηρίζοντας την επικίνδυνη τυχοδιωκτική απόφαση Δένδια για μετατροπή του στρατηγείου της Λάρισας σε κέντρο της πολεμικής επιχείρησης «Ασπίδες» κατά της Υεμένης και τη διεκδίκηση της διοίκησης της εκστρατείας. Η στάση αυτή της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ έρχεται ως συνέχεια της απόφασής του

να ψηφίσει στη Βουλή τις στρατιωτικές δαπάνες του προϋπολογισμού για το 2024. Η δεξιά προσαρμογή και η συναίνεση στην «εθνική γραμμή» του ΣΥΡΙΖΑ δεν οδηγεί σε δημοσκοπική ανάκαμψη. Οι εξελίξεις αυτές ενισχύουν την εικόνα διάλυσης στον ΣΥΡΙΖΑ, με τον Παύλο Πολάκη να διαφωνεί δημοσίως με αναρτήσεις του στα σόσιαλ με τη θετική εισήγηση Αποστολάκη για τους εξοπλισμούς, σημειώνοντας ότι το υπέρογκο ύψος των εξοπλιστικών προγραμμάτων έρχεται σε αντίθεση με τις ανάγκες για κοινωνικές δαπάνες. Όπως όλα δείχνουν, ο «πατριωτικός ΣΥΡΙΖΑ» έχει πάρει οριστικό διαζύγιο από τις φιλειρηνικές αξίες της Αριστεράς.

6.705 αδήλωτες υποκλοπές μόνο το 2022!

Γι' άλλη μια φορά αποκαλύπτεται πώς οι κρατικοί μηχανισμοί γράφουν στα παλιά τους παπούτσια το συνταγματικά κατοχυρωμένο απόρρητο των επικοινωνιών. Αυτό προκύπτει από την πρόσφατη έκθεση πεπραγμένων της ΑΑΔΕ σύμφωνα με την οποία τόσο η ΕΥΠ όσο και η Αντιτρομοκρατική παρέλειψαν για αδικαιολόγητα μεγάλο χρονικό διάστημα να αποστείλουν στην Ανεξάρτητη Αρχή 6.705 εισαγγελικές διατάξεις που αφορούσαν την άρση απορρήτου! Ο αριθμός των «ξεχασμένων» διατάξεων άρσης απορρήτου για λόγους εθνικής ασφαλείας εκτοξεύτηκε από 15.475 το 2021 στις 22.180 το 2022, μια αύξηση της τάξης του 62% μέσα σε έναν χρόνο. Αυτή η απόκρυψη για χιλιάδες περιπτώσεις άρσης απορρήτου κατέστησε αδύνατο τον οποιοδήποτε έλεγχο. Γιατί άραγε;

Σχόλια στο ημίφως

► Κατέρρευσε η σκευωρία στη Λέσβο

Από το Τριμελές Εφετείο Πλημμελμάτων Βορείου Αιγαίου αθωώθηκαν 15 ακτιβιστές που κατηγορούνταν για... κατασκοπεία στην υπόθεση της μη κυβερνητικής οργάνωσης ERCI στη Λέσβο, μεταξύ των οποίων και η πρόσφυγας από τη Συρία και ακτιβίστρια Σάρα Μαριντίνι. Η ιστορία της Σάρας και της αδελφής της είχε συγκλονίσει όλο τον κόσμο, καθώς το 2015 οι δύο κοπέλες, αθλήτριες στην κολύμβηση, μέλη της Εθνικής Ομάδας Συρίας, έσωσαν 18 πρόσφυγες που είχαν επιβιβαστεί μαζί με αυτές σε ένα φουσκωτό σκάφος από τα τουρκικά παράλια με προορισμό τη Λέσβο. Η συγκλονιστική ιστορία των δύο αθλητριών έγινε ταινία στο Netflix με τίτλο *The Swimmers* (Οι Κολυμβήτριες). Το αποτέλεσμα αυτής της δίκης δείχνει ότι παρά τις προθέσεις της εξουσίας η αλληλεγγύη δεν ποινικοποιείται.

► Γέφυρες Ανδρουλάκη σε Νέα Αριστερά

Μοντέλο... Δούκα σε ακόμα πιο δεξιόστροφη εκδοχή, δηλαδή τη στοίχιση πίσω από το ΠΑΣΟΚ, προτείνει ο Νίκος Ανδρουλάκης. Συγκεκριμένα, μιλώντας στο One Channel απηύθυνε πρόσκληση διαλόγου και συνεργασίας μετά τις ευρωεκλογές πρώτα από όλα σε «ανθρώπους στη Νέα Αριστερά που συμμερίζονται όσα λέμε ως κορυφαία κοινωνικά ζητήματα». Στη συνέχεια διευρύνει το κάλεσμα και σε κάποιους που «ασφυκτιούν στον ΣΥΡΙΖΑ» και δεν τους «αρέσουν όσα συμβαίνουν στη

ΝΔ». Τάχθηκε, πάντως, ενάντια σε «συγκολλησεις κομμάτων» και «συμφωνίες κορυφής», δείχνοντας ότι επιδιώκει ηγεμονία άνευ όρων παρότι η πολιτική του πρόταση δεν δείχνει να πείθει. Παρά την εικόνα διάλυσης του ΣΥΡΙΖΑ και τη φθορά της ΝΔ, τα δημοσκοπικά ποσοστά του ΠΑΣΟΚ παραμένουν καθηλωμένα.

► Δίωξη σε έφεδρο που εναντιώθηκε στην αποστολή φρεγάτας

Σε απολογία κλήθηκε ο δόκιμος έφεδρος αξιωματικός Κωνσταντίνος Κεσόπουλος επειδή μίλησε σε εκδήλωση του ΚΚΕ ενάντια στην αποστολή ελληνικής φρεγάτας στη στρατιωτική

επιχείρηση στην Ερυθρά. Ο έφεδρος τόνισε ότι οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις πρέπει να προστατεύουν τα σύνορα της χώρας και πως δεν έχουν καμία δουλειά στην Ερυθρά Θάλασσα να στηρίζουν το πολεμικό-δολοφονικό έργο των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ σε βάρος άλλων λαών. Την πειθαρχική διαδικασία εναντίον του Κ. Κεσόπουλου καταδικάζει και το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων Σπάρτακος, που κάνει λόγο σε ανάρτησή του για «εκδήλωση κυβερνητικού αυταρχισμού» και για ποινικοποίηση της έκφρασης γνώμης.

► Frontex καρφώνει το λιμενικό για Πύλο

Στις ελληνικές αρχές επιρρίπτει

τις ευθύνες έκθεσης του Γραφείου Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Frontex για το φονικό ναύαγιο ανοικτά της Πύλου, στο οποίο εκατοντάδες μετανάστες έχασαν τη ζωή τους. Έκθεση του Γραφείου Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της FRONTEX επιρρίπτει ευθύνες στις ελληνικές αρχές για το ναύαγιο ανοικτά της Πύλου τον Ιούνιο του 2023, στο οποίο εκατοντάδες μετανάστες έχασαν τη ζωή τους. Η έκθεση τονίζει ότι οι ελληνικές αρχές «καθυστέρησαν την κήρυξη της επιχείρησης έρευνας και διάσωσης μέχρι τη στιγμή του ναυαγίου, όταν δεν ήταν πλέον δυνατή η διάσωση όλων των επιβαινόντων». Βέβαια, η έκθεση επιχειρεί να αθώσει την ίδια τη Frontex, που είναι συνένοχη για το έγκλημα.

Αγνή Μουχτάρη*

Οι κάτοικοι της Ακαδημίας Πλάτωνα δικαιώνονται!

Μια πρώτη νίκη μετράμε, με την απόφαση του Ε' Τμήματος του ΣτΕ, που έκρινε σύννομο το αίτημα των κατοίκων για προσωρινή διαταγή αναστολής των εργασιών στο αρχαιολογικό άλσος, με αιχμή την κοπή των δέντρων. Οι καταστροφικές εργασίες που θα είχαν μόνιμο χαρακτήρα και ειδικά η κοπή και απομάκρυνση μέχρι και 580 ώριμων δέντρων από το πάρκο αναστέλλονται μέχρι την τελική έκδοση απόφασης στην επικείμενη δίκη στο ΣτΕ τον Απρίλη. Οι κάτοικοι μαζί με τις συλλογικότητες δίνουν έναν πολύχρονο αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου και ανοικτού πάρκου, την ανάδειξη του σημαντικού ιστορικού χώρου και την ένταξή του στη ζωντανή κοινωνική ζωή που αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό του, καθώς και την αναβάθμι-

Ζητώ τον λόγο

ση της ποιότητας της ζωής των κατοίκων της γειτονιάς σύμφωνα με τις πραγματικές τους ανάγκες (αντιπλημμυρικά, διάνοιξη δρόμων, νηπιαγωγεία, βρεφονηπιακό σταθμό, αθλητικούς χώρους). Οι αγώνες τους αγκαλιάστηκαν και υποστηρίζονται από τους χιλιάδες επισκέπτες και χρήστες του πάρκου από όλη την Αθήνα αλλά και άλλες περιοχές του Λεκανοπέδιου.

Με την εμπειρία αγώνων από το 2008 ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα,

ντόπια (Reds - Ακτωρ) και ξένα (Artume - BlackRock), που δεν κατόρθωσαν να μετατρέψουν το αρχαιολογικό άλσος σε αυλή των επενδυτικών σχεδίων τους, θα δώσουν με επιμονή και πολύμορφα κι αυτή τη μάχη. Για τη στάση της υπουργού Πολιτισμού γνωρίζουμε πολύ καλά. Μεσολάβησαν πολλά και σοβαρά γεγονότα από το 2021 που ξεκίνησε το σχέδιο για μουσειοποίηση και περιβαλλοντική καταστροφή του πάρκου — από την πλήρη διευκόλυνση του Λάτση στο Ελληνικό μέχρι το Ιντεάλ. Ο νέος δήμαρχος της Αθήνας οφείλει να κάνει πράξη τις διακηρύξεις του για διαβούλευση με τους κατοίκους και τις συλλογικότητές τους. Περιμένουμε την απάντηση για συνάντηση ενημέρωσης που έχουμε ζητήσει σχετικά με τις

παραμβάσεις που περιλαμβάνει η Προγραμματική Σύμβαση μεταξύ ΥΠΠΟΑ - Δήμου Αθήνας και της τότε Ανάπλαση Αθήνας ΑΕ (που τώρα έχει περάσει στα χέρια του κεντρικού κράτους). Έχουμε μια πρώτη δικαστική απόφαση που συνηγορεί σε αυτό που φωνάζουμε από την πρώτη στιγμή. Καμία κοπή δέντρων στο άλσος της Ακαδημίας Πλάτωνα! Καμία καταπάτηση δημόσιου χώρου στο κέντρο της Αθήνας! Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους. Καλούμε στη στήριξη του αγώνα, ενισχύοντας την καμπάνια που τρέχει αποκλειστικά για τα δικαστικά έξοδα: www.firefund.net/akadimiaplataona.

*μέλος Πρωτοβουλίας Αγώνα για το Πάρκο Ακαδημίας Πλάτωνα

Δυνατότητες

Παναγιώτης Μαυροειδής

Μόνο ένας επιπόλαιος θα έβλεπε στριμωγμένο τον Μητσοτάκη με αφορμή τις «διαφοροποιήσεις» για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Ενώ η πολιτική, ειδικά σε περιόδους ρευστότητας και βαθιάς αναξιπιστίας του αστικού πολιτικού συστήματος, ποτέ δεν αποκλείει εκπλήξεις, καλό θα ήταν να έβλεπε κανείς τη μεγάλη εικόνα των εξελίξεων στο πολιτικό σκηνικό. Η ΝΔ αφήνει συστηματικά και συνειδητά περιθώριο για μια πιο δεξιά και ακροδεξιά ατζέντα τόσο εντός της όσο και εκτός της. Κάθε άλλο παρά κόπτεται να εμφανιστεί συμπαγής. Έχει κάποια ρίσκα αλλά κυρίως πολλά οφέλη. Η ορατότητα μιας πιο δεξιάς ατζέντας αφήνει περιθώρια για μια εικόνα μετατόπισης του Μητσοτάκη προς ένα προφίλ τύπου Μακρόν — ακροφιλελεύθερος μεν, «συμπεριληπτικός» δε. Από την άλλη, δεν έχει λόγους να φοβάται ότι θα διαμορφωθεί στα δεξιά της εναλλακτικός πόλος με τεκμήρια «κυβερνησιμότητας». Τύποι σαν τον Βελόπουλο ή τον Νατσιό είναι απόλυτα ελεγχόμενοι. Είναι χρήσιμοι για τη νομιμοποίηση της αντιδραστικής ατζέντας της ΝΔ, δεν συνιστούν απειλή εναλλακτικής διακυβέρνησης. Φιγούρες όπως ο Σαμαράς ή ο Βορίδης, που έχουν μεγαλύτερο βάθος και φιλοδοξίες, λειτουργούν συνδυαστικά μεταξύ Δεξιάς και ακροδεξιάς, αλλά δεν φαίνεται ότι θα κινηθούν ανταγωνιστικά προς τον Μητσοτάκη. Εκτός αν κάποια στιγμή κριθεί απαραίτητη μια πολιτική στροφή αλά Μελόνι, κάτι που δεν εξαρτάται όμως μόνο από τους ίδιους, κι αφορά και την ίδια τη ΝΔ.

Στο πλαίσιο αυτό, η επιχείρηση «διεύρυνσης» προς την κεντροαριστερά είναι και επιβεβλημένη και ασφαλής. Σε αυτή τη φάση, που έχουν τελειώσει ρετάλια τύπου Θεοδωρικάκου, η κύρια πηγή είναι όλα τα ξέφτια του ΠΑΣΟΚ, που αδημονούν για καρέκλες. Πάνω από 12 υπουργοί προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ. Τα εκφυλιστικά φαινόμενα στον ΣΥΡΙΖΑ, προϊόν μιας προϊούσας αστικής μετάλλαξης, έπιασαν ταβάνι. Είναι σαφές ότι αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει δυνατότητα να σταθεί απέναντι στη ΝΔ. Πολύ περισσότερο για δυναμική αντιπολίτευση... Στις συνθήκες αυτές, στον ευρύ χώρο της κεντροαριστεράς, ένας «μονόδρομος» θα προβάλλεται ως σωτηρία: Συμμαχία ΠΑΣΟΚ με ΣΥΡΙΖΑ και «μετριοπαθούς» Δεξιάς απέναντι στον Μητσοτάκη. Η Νέα Αριστερά παίζει επίσης με αυτό το σχέδιο, ανεβάζοντας υποτίθεται τους τόνους με τον ΣΥΡΙΖΑ που τους απέβαλλε. Αλλά και οι διαρροές περί μελλοντικού ρόλου του Τσίπρα για αντίστοιχη «ενωτική πρωτοβουλία υπέρβασης», με εμπλοκή του Γ. Παπανδρέου και της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας.

Άρα, είναι όλα ασφυκτικά ελέγξιμα; Δεν είναι καθόλου έτσι. Η ευρύτερη κοινωνική και πολιτική συνθήκη είναι αυτή της απαξίωσης του αστικού πολιτικού συστήματος. Τα αστικά πολιτικά συστήματα όσο περισσότερο μετατρέπονται ανοι-

Απλώνεται ο ιστός της «σταθερότητας» στη δυστοπία, πού είναι η Αριστερά;

► Ευεπίφορο πεδίο για ριζοσπαστικοποίηση, απαιτεί μια Αριστερά που θα συμμαχεί με την οργή για μια συνολική ανατροπή

χτά σε εργαλεία εξυπηρέτησης των επιχειρηματικών συμφερόντων τόσο αποδεικνύονται θλιβερές «δευτεράτζες» στα μάτια των μεροκαματιάρηδων, των φτωχών, των ανέργων, των καταληστευμένων, των προσβεβλημένων στα θέματα των ατομικών και συλλογικών ελευθεριών και δικαιωμάτων. Το πεδίο είναι ευεπίφορο για κοινωνική και πολιτική ριζοσπαστικοποίηση. Αυτή όμως απαιτεί την ορατή παρουσία μιας Αριστεράς που θα κινηθεί ως ρεύμα κοινωνικής και πολιτικής αποσταθεροποίησης, με πρόγραμμα και πρακτική που θα συμμαχεί με την εργατική οργή, θεμελιώνοντας παράλληλα αυτοπεποίθηση για δυνατότητα συνολικής κοινωνικής και πολιτικής ανατροπής.

Υπάρχουν αριστερές κομμουνιστικές πολιτικές δυνάμεις που θα επιδιώξουν μια τέτοια κίνηση ή το πεδίο της άγουρης δυσαρέσκειας θα τρέφει την ποικιλώνυμη ακροδεξιά ή θα εξαντλείται σε περιστασιακές κινηματικές αναταραχές; Το ΚΚΕ δεν μπορεί και δεν επιδιώκει να πρωταγωνιστήσει σε αυτή την προοπτική. Περι-

Το ΝΑΡ, μπροστά στο 5^ο συνέδριό του, αναλαμβάνει ευθύνες για ένα αντικαπιταλιστικό αντιΕΕ ρεύμα, κομμουνιστικής προοπτικής

ορίζεται να αποτελέσει φορέα υποδοχής της κοινωνικής διαμαρτυρίας με εκλογικούς όρους. Αρνείται να συγκροστεί με τη «μέση συνείδηση» σε κρίσιμα θέματα (ελληνοτουρκικά, εξοπλισμοί, εξορύξεις, προσφυγικό, έξοδος από την ΕΕ, ζητήματα εκκλησίας ή «οικογενειακού» δικαίου) για να μη χάσει ψήφους. Την ίδια στιγμή, αποφεύγει σαν ο διάλογος το λιβάνι να εκτεθεί σε δυναμικές αγώνων που δεν θα

μπορεί στη συνέχεια να «μαζέψει». Είναι υπέρ των αγώνων, αλλά «τόσο, όσο». Όσο χρειάζεται για να εισπράττει την εικόνα της συμβολής σε διεκδικήσεις και άρα της πολιτικής χρησιμότητας της ψήφου σε αυτό, με ταυτόχρονη ακύρωση τάσεων στα αριστερά του. Στη γενική αντιπαράθεση είναι τελικά ακίνδυνο πολιτικά. Απορρίπτει στον τρέχοντα πολιτικό χρόνο κόμβους που σηματοδοτούν ρήξη με τη συστημική πολιτική, όπως τα πλήγματα στην καπιταλιστική ιδιοκτησία με εθνικοποιήσεις επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο. «Βγάζει μάτι» ένα ιδιόρρυθμο *modus vivendi* με το στρατόπεδο της πολιτικής συναίνεσης στην αστική πολιτική: «Είμαι εκτός του παιχνιδιού σας μεν, αλλά δεν σας ενοχλώ δε». Εξού και η ιδιόρρυθμη επιχείρηση κολακείας του Δ. Κουτσούμπα.

Παρά τις δυσκολίες του κοινωνικού και πολιτικού συσχετισμού και την πολιτική υποχώρηση, υπάρχει ένα ευρύ πολιτικό δυναμικό αντικαπιταλιστικής και δυναμική κομμουνιστικής αναφοράς. Με σημαντική θέση μέσα σε αυτό του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΕΥΑ. Αλλά και χιλιάδων αγωνιστών και αγωνιστριών εκτός αυτών, που παράλληλα δεν υποκύπτουν στις σειρήνες της συναίνεσης, της πολιτικής χειραγώγησης, της κοινοβουλευτικής ανάθεσης, ούτε του πολιτικού αναχωρητισμού. Δεν λείπει η «κρίσιμη μάζα», ούτε η κοινωνική και κινηματική δικτύωση. Απαιτείται ωστόσο ένα συνολικό πολιτικό σχέδιο. Με υπέρβαση πολιτικών προγραμματικών ελλειμμάτων. Η συνηθισμένη πεπατημένη αναζήτησης συμμάχων (ή και «σωτήρων») σε διαφοροποιήσεις ηγετικών στελεχών που αποκολλώνται από τον ΣΥΡΙΖΑ κατά καιρούς (Αλαβάνος, Λαφαζάνης, Βαρουφάκης κοκ) ή η όψιμη ανακάλυψη της αγκαλιάς του ΚΚΕ μαζί με όσους μαζεύει από τα δεξιά του, τελικά δεν συμβάλλουν στην απαγκίστρωση αγωνιστών προς την αντικαπιταλιστική Αριστερά, αλλά οδηγούν στον κατακερματισμό της ίδιας.

Η «άλλη Αριστερά» πρέπει να εκφράσει την ανάγκη και δυνατότητα τμήματα της εργατολαϊκής πλειονότητας και της ριζοσπαστικής νεολαίας να συγκροτήσουν αποτελέσιμα πολιτικό ανατρεπτικό ρεύμα επιβολής κατακτήσεων, αποσταθεροποίησης του σκηνικού συναίνεσης. Ενάντια σε «θεούς και δαίμονες» της πραγματικότητας της ακρίβειας, της καπιταλιστικής αγοράς, της δημοσιονομικής μπότας της ΕΕ και της πολεμικής νεκροφιλίας του ΝΑΤΟ. Ρεύμα αντικαπιταλιστικής και αντί ΕΕ αναφοράς και κομμουνιστικής προοπτικής. Ξεχωρίζουμε τις ευθύνες που έχει ή πρέπει να αναλάβει το ΝΑΡ. Έτσι θα γίνεται περισσότερο γόνιμη η κριτική προς άλλα πολιτικά ρεύματα και θα πιέζονται για την αναγκαία πολιτική επανατοποθέτησή τους και, κυρίως, θα δημιουργούνται όροι μάχιμης συσπείρωσης ανένταχτων αγωνιστών και αγωνιστριών. Στο πλαίσιο αυτό, το 5^ο συνέδριο του ΝΑΡ, οφείλει να συμβάλει με σαφείς αποφάσεις και κυρίως με έμπρακτη στροφή.

Podemos, ΣΥΡΙΖΑ και «κυβερνώσα» Αριστερά

Πριν δύο εβδομάδες, στις 17 Ιανουαρίου, συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από την ίδρυση των Podemos. Ενός πολιτικού μορφώματος το οποίο ήρθε να εκφράσει πολιτικά το αποκαλούμενο «Κίνημα των Αγανακτισμένων» που είχε ξεσπάσει τα προηγούμενα χρόνια, στο φόντο της χρηματοπιστωτικής κρίσης η οποία έπληξε με ιδιαίτερη σφοδρότητα και την Ισπανία — όπως και τη γειτονική Πορτογαλία, την Ιταλία, την Ελλάδα και άλλες χώρες.

Μέσα σε αυτά τα δέκα χρόνια, οι Podemos διέγραψαν μία διαδρομή την οποία άλλα κόμματα δεν έχουν καταφέρει να διανύσουν σε πολλές δεκαετίες, αποδεικνύοντας και με αυτόν τον τρόπο το βάθος και την έκταση του ρήγματος που προκάλεσε αυτή η κρίση: Βρέθηκαν πολύ γρήγορα στην πρώτη γραμμή των πολιτικών εξελίξεων και διεμβόλισαν τον παραδοσιακό δικομματισμό, αποσπώντας 69 έδρες (σε σύνολο 350) στις πρώτες βουλευτικές εκλογές στις οποίες έλαβαν μέρος μετά την ίδρυσή τους, το 2015, ενώ το 2016 τις αύξησαν σε 71. Έγιναν ο κυβερνητικός εταίρος των Σοσιαλιστών το 2019, έχοντας απωλέσει ήδη τη μισή τους δύναμη, ενώ σήμερα διαθέτουν μόλις 5 βουλευτές, τους οποίους εξέλεξαν μέσω του Sumar και οι δημοσκοπήσεις τους δίνουν κάτω από 3% ενόψει ευρωεκλογών.

Υπό μία έννοια, η πορεία των Podemos είναι παράλληλη με εκείνη άλλων κομμάτων που, εκκινώντας από διαφορετική αφετηρία, «καβάλησαν» το πολιτικό-κοινωνικό τσουνάμι που προκάλεσε εκείνη η μεγάλη κρίση. Ανάμεσά τους και ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μάλιστα έγινε η μοναδική δύναμη προερχόμενη από την Αριστερά που κατάφερε να ηγηθεί μιας κυβέρνησης στην ΕΕ. Η σημερινή του βαθιά κρίση αναμφίβολα έχει πολλά κοινά στοιχεία με την αντίστοιχη των Podemos.

Το ναυάγιο των πολιτικών αυταπατών που συνόδευσαν την άνοδο της κυβερνώσας Αριστεράς στην Ευρώπη οδήγησε μεγάλο τμήμα των κοινωνιών να αναζητήσει λύσεις και... εκδίκηση στο απέναντι «άκρο». Το «άσε με να κάνω λάθος» εκατομμυρίων ανθρώπων την πρώτη περίοδο μετά την κρίση αποδεικνύεται ότι συνέβαλε καθοριστικά στην αντιδραστική στροφή που συντελείται σήμερα.

Νέο πολιτικό τοπίο στην ΕΕ Ανοίγοντας δρόμο για την ακροδεξιά...

Ανάλυση

Γιώργος Παυλόπουλος

Τα τελευταία χρόνια, μια σειρά κόμματα που επιχειρήσαν να εκφράσουν πολιτικά και κοινοβουλευτικά την λαϊκή οργή που πυροδότησε η χρηματοπιστωτική κρίση, είδαν την επιρροή τους να συρρικνώνεται δραματικά, ενίοτε φτάνοντας στα όρια της κατάρρευσης ή και εξαφάνισης. Η διαδικασία αυτή συνοδεύτηκε από την παράλληλη ενίσχυση της Ακροδεξιάς, η οποία σε πολλές χώρες της ΕΕ έχει πλέον μετατραπεί σε πρωταγωνιστή των εξελίξεων. Με άλλα λόγια, ο βαρύν «χειμώνας» στον οποίο έχει βυθιστεί η κυβερνώσα Αριστερά, μετά την απογοήτευση που

προκάλεσε η θυσία κάθε ικμάδας ριζοσπαστισμού στο όνομα της συμμετοχής στο εγχώριο και ευρωπαϊκό αστικό σύστημα εξουσίας, άνοιξε τον δρόμο στην «άνοιξη» για τα ακροδεξιά μορφώματα, που μοιάζουν να αποτελούν το επόμενο «καταφύγιο» ευρύτατων κοινωνικών στρωμάτων.

Τα τελευταία μοιάζουν να είναι ιδιαίτερα ευέλικτα και προσαρμοστικά στις απαιτήσεις που υπάρχουν για να εισέλθουν στα σαλόνια της εξουσίας, μην διστάζοντας να δώσουν ό,τι διαπιστευτήρια τους ζητηθούν. Αποδεικνύοντας στην πράξη ότι αποτελούν μέρος των λύσεων που επιδιώκει να δώσει ο καπιταλισμός και οι αστικές τάξεις στην Ευρώπη στην πολύπλευρη και επίμονη κρίση και όχι των ρήξεων και ανατροπών που έχει σήμερα ανάγκη η μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία.

Με τον τρόπο αυτό δε έχουν πετύχει ήδη πολλά και έχουν βάλει πλώρη για ακόμη

περισσότερα, ενόψει και των ευρωεκλογών του Ιουνίου. Στην Ιταλία, για του λόγου το αληθές, πρωθυπουργός είναι η «εξευγενισμένη» Ακροδεξιά της Τζόρτζια Μελόνι, με εταίρο τον ρατσιστή και εθνικιστή Ματέο Σαλβίνι — που αμφότεροι έχουν γίνει πλήρως αποδεκτοί από τις Βρυξέλλες. Στην Ολλανδία, ο «όμορος» Γκερτ Βίλντερς αναδείχθηκε μακράν πρώτος στις πρόσφατες εκλογές και έχει σοβαρές πιθανότητες να ηγηθεί της νέας κυβέρνησης, μη διστάζοντας μάλιστα να βάλει στον «πάγο» βασικές πλευρές του προεκλογικού του προγράμματος. Στη Γερμανία, η AfD μοιάζει να έχει «κλειδώσει» τη δεύτερη θέση, πίσω από τους Χριστιανοδημοκράτες, με το ποσοστό της να υπερβαίνει το 20% και να υπολείπεται ελάχιστα του αθροίσματος των τριών κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού. Στη Γαλλία, η Λεπέν είναι έτοιμη να σαρώσει στις ευρωεκλογές, διευρύν-

οντας διαρκώς το προβάδισμά της από τους υπόλοιπους, με ποσοστά κοντά στο 30%.

Παρόμοια η εικόνα στην Ιβηρική: Στην Πορτογαλία, όπου διεξάγονται πρόωρες εκλογές στις 10 Μαρτίου, το ακροδεξιό Chega έρχεται τρίτο στις δημοσκοπήσεις με 16-17%, έναντι 7,2% που είχε πάρει το 2022, διεκδικώντας τη συμμετοχή του σε κυβέρνηση με τους δεξιούς Σοσιαδημοκράτες — ακολουθώντας αντίθετη πορεία από το Μπλόκο και τη Δημοκρατική Συμμαχία που συγκροτούν ΚΚ και Πράσινοι. Στην Ισπανία, το Vox υποχώρησε μεν στις εκλογές του Νοεμβρίου, από το 15% στο 12,5%, παραμένει όμως τρίτη δύναμη μπροστά από το Sumar (όπου έχουν βρει στέγη οι Podemos) και δηλώνει έτοιμο να συνεργαστεί με το Λαϊκό Κόμμα σε κυβερνητικό επίπεδο. Όσο για την Ελλάδα, η εικόνα των προηγούμενων εκλογών μιλά από μόνη της.

Κάλπικος αντισυστημισμός

► Τα διδάγματα του Μεσοπολέμου και οι διαφορές με τη σύγχρονη και «κυβερνώσα» ακροδεξιά

Μπάμπης Συριόπουλος

Η αυξημένη επιρροή των δυνάμεων της ακροδεξιάς, κυρίως της «εξευγενισμένης» εκδοχής της με κυβερνητικές φιλοδοξίες, αλλά και πιο ακραίων νεοφασιστικών εκδοχών της, σαν αποτέλεσμα της ήττας του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς, δεν είναι κάτι νέο. Στην ιστορία, άλλωστε, τίποτα δεν επαναλαμβάνεται, αλλά υπάρχουν σίγουρα αναλογίες ανάμεσα στα ιστορικά φαινόμενα. Στον ευρωπαϊκό Μεσοπόλεμο, η άνοδος του φασισμού σε Γερμανία και Ιταλία –και όχι μόνο– ήταν η συνέπεια της ήττας των διαδοχικών κυμάτων της γερμανικής επανάστασης και των απεργιών και των εργοστασιακών συμβουλίων της ιταλικής «κόκκινης διετίας» (1919-20).

Μετά την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση του 2008 και τη μετατροπή της, μεταξύ άλλων, σε δημοσιονομική κρίση για τον ευρωπαϊκό Νότο, κατέρρευσαν μια σειρά «βεβαιότητες», όπως ότι οι κρίσεις είναι παρελθόν και η αγορά με την κρατική εποπτεία αυτορυθμίζεται, ότι η σταθερή άνοδος του ΑΕΠ κάθε χρόνο σηματοδοτούσε μια αδιεξέλιξη ανάπτυξη, ότι η επόμενη γενιά θα ζούσε καλύτερα από τις προηγούμενες, ότι η ΕΕ και η ευρωζώνη θα εξασφάλιζαν ανέσασμα δανεισμό για την κάλυψη αναγκών όπως στέγαση κ.λπ., αντικαθιστώντας το αποσυρόμενο «κράτος πρόνοιας». Η κρίση, τα προγράμματα λιτότητας, η περιστολή εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων πυροδότησαν λαϊκά κινήματα και υπονόμισαν αστικά κόμματα που ηγεμόνευαν για δεκαετίες. Η λαϊκή διαμαρτυρία είχε κυρίως αριστερό πρόσημο, αλλά τελικά υιοθετήθηκε πλειοψηφικά η πολιτική διέξοδος του αριστερού κυβερνητισμού. Η αποτυχία, όμως, της κυβερνώσας Αριστεράς σε διάφορες εκδοχές και συμμαχίες να ανατρέψει την αστική επίθεση έσπειρε την απογοήτευση και την παραίτηση, συκοφάνησε την ίδια την έννοια της Αριστεράς αλλά και την ιδέα της εργατικής και λαϊκής πάλης και διεξόδου, αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή στον ατομικισμό του «μόνος εναντίον όλων» και τελικά στον κοινωνικό κανιβαλισμό του «ο θάνατός σου η ζωή μου». Αυτό είναι το κοινωνικό εύφορο έδαφος από το οποίο φυτρώνουν ο ανορθολογισμός, η θρησκευτική μισαλλοδοξία, η ξενοφοβία και ο ρατσισμός, η τάση καταφυγής στη θαλπωρή της κοινότητας του έθνους και τελικά οι σύγχρονες εκδοχές της ακροδεξιάς.

Στον Μεσοπόλεμο, η αφετηρία και κοινωνική βάση του φασισμού ήταν τα μικροαστικά στρώματα, την ηθική και την υγεία της κοινωνίας. Η σύγχρονη ακροδεξιά, όμως, έχει την κοινωνική της βάση, εκτός από τα μικροαστικά στρώματα που βασίζονται στην ιδιοκτησία, σε πληττόμενα, πληβειακά τμήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Τη θέση των «επικίνδυνων τάξεων» έχουν πάρει οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που φέρνουν ξένες θρησκείες και πολιτισμούς, την εγκληματικότητα και την ανασφάλεια. Αυτοί είναι που απειλούν συμβολικά το «καταφύγιο» του έθνους αλλά η πραγματική απειλή που εκπροσωπούν είναι το μοίρασμα των όποιων κοι-

νήσια και το υλικό «κοινωνικό πρόγραμμα» της ακροδεξιάς, ενοποιητικά στοιχεία σε συμβολικό-αξιακό επίπεδο είναι η εθνική-ευρωπαϊκή χριστιανική ταυτότητα, η επιστροφή στις «παραδοσιακές» αξίες και η ισλαμοφοβία (στην Ευρώπη). Η κρατική μέριμνα για την κοινωνική πλειονότητα εστιάζεται στην «ασφάλεια» από την (ξενόφερτη) εγκληματικότητα και βία, στη σκληρότητα των μηχανισμών καταστολής και του ποινικού δικαίου. Αντί για την εργασιακή ασφάλεια, την κοινωνική εξασφάλιση από τη φτώχεια, την ανεργία, την εγγύηση υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικής ασφάλισης, η σύγχρονη ακροδεξιά (και όχι μόνο) ζητάει «νόμο και τάξη». Αντί για την προστασία από τις «αόρατες» δυνάμεις της αγοράς και του κεφαλαίου, περιορίζεται στην ασφάλεια στον δρόμο, στη γειτονιά και στο σπίτι.

Η ευρωπαϊκή ακροδεξιά δεν στρέφεται κατά του κεφαλαίου γενικώς, ενώ τη θέση των «επικίνδυνων τάξεων» έχουν πάρει πρόσφυγες και μετανάστες

νήσια στρώματα που στρέφονταν –ρητορικά και συμβολικά πάντα– κατά της μεγάλης ιδιοκτησίας (του «εβραϊκού κεφαλαίου») που ξεπερνούσε τα εθνικά σύνορα, αλλά κυρίως κατά του προλεταριάτου που –ελλείψει ιδιοκτησίας– δεν ταίριαζε στο πρότυπο του «έθνους» των μικροϊδιοκτητών, είχε διεθνιστικές τάσεις και έφερνε το διχασμό, την πάλη των τάξεων, τον εμφύλιο και τελικά την εθνική καταστροφή. Όπως λεγόταν ήδη το 19^ο αιώνα, οι εργαζόμενες τάξεις ήταν «επικίνδυνες» τάξεις (classes laborieuses et classes dangereuses) για την

κοινωνικών παροχών και αγαθών έχουν απομείνει σε περισσότερα «στόματα». Μετά τις ιδιωτικοποιήσεις και τις περικοπές των κοινωνικών δικαιωμάτων και αγαθών που εμποδίστηκαν με τη συμβολή της κυβερνώσας Αριστεράς –που δεν διανοήθηκε να αμφισβητήσει τα όρια του ευρωπαϊκού μονόδρομου της ΕΕ και της καπιταλιστικής κερδοφορίας– αυτά που πρόκειται να μοιραστούν (επιδόματα, συντάξεις, θρανία σε σχολεία και κλίνες σε νοσοκομεία) λιγοστεύουν και δεν περισσεύουν για κανέναν «ξένο».

Αν αυτή είναι η κοινωνική

βίαση και το υλικό «κοινωνικό πρόγραμμα» της ακροδεξιάς, ενοποιητικά στοιχεία σε συμβολικό-αξιακό επίπεδο είναι η εθνική-ευρωπαϊκή χριστιανική ταυτότητα, η επιστροφή στις «παραδοσιακές» αξίες και η ισλαμοφοβία (στην Ευρώπη). Η κρατική μέριμνα για την κοινωνική πλειονότητα εστιάζεται στην «ασφάλεια» από την (ξενόφερτη) εγκληματικότητα και βία, στη σκληρότητα των μηχανισμών καταστολής και του ποινικού δικαίου. Αντί για την εργασιακή ασφάλεια, την κοινωνική εξασφάλιση από τη φτώχεια, την ανεργία, την εγγύηση υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικής ασφάλισης, η σύγχρονη ακροδεξιά (και όχι μόνο) ζητάει «νόμο και τάξη». Αντί για την προστασία από τις «αόρατες» δυνάμεις της αγοράς και του κεφαλαίου, περιορίζεται στην ασφάλεια στον δρόμο, στη γειτονιά και στο σπίτι.

Αν κατά τον Μεσοπόλεμο δεν έλειπε από τον φασισμό η αντικαπιταλιστική ρητορεία (εξού και ο εθνικο-«σοσιαλισμός») ενάντια στο «εβραϊκό κεφάλαιο», σήμερα καταγγέλλονται από την ακροδεξιά η «παγκοσμιοποίηση» (χωρίς επίθετο), το Νταβός και η Δέσχη Μπίλντερμπεργκ, η τραπεζική τοκογλυφία, οι ελίτ γενικά, οι πολιτικοί, τα κόμματα (τα άλλα, φυσικά!) και το «σύστημα» γενικά. Αναδεικνύεται, επίσης, ο αντιδημοκρατικός χαρακτήρας της ΕΕ και καταγγέλλονται (όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση βέβαια) τα προγράμματα λιτότητας. Ωστόσο, δεν στρέφεται ποτέ κατά του κεφαλαίου γενικά (χωρίς εθνικούς προσδιορισμούς), ιδίως κατά του εγχώριου παραγωγικού κεφαλαίου, δεν θα ζητήσει ποτέ φορολόγηση των εφοπλιστών, δεν θα διεκδικήσει εθνικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση των κοινωνικά αναγκαίων επιχειρήσεων. Ο ευρωσκεπτικισμός της περιορίζεται όσο επιδιώκει τη συμμετοχή της σε κυβερνητικά σχήματα και τελικά συμμορφώνεται με τους κανόνες και τις οδηγίες της ΕΕ και της ΕΚΤ, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη Μελόνι στην Ιταλία.

Πανδημοκρατικά μέτωπα ή επαναστατική ελπίδα;

Η σύγχρονη ακροδεξιά, γενικά και με ελάχιστες εξαιρέσεις, δεν επιδιώκει να ανατρέψει τους τυπικούς κανόνες της αστικής δημοκρατίας. Δεν κάνει πραξικοπήματα ούτε διαλύει κοινοβούλια. Βολεύεται με τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και το διαρκές κράτος έκτακτης ανάγκης που προωθεί το σύνολο του αστικού πολιτικού συστήματος. Όσοι κουνούν το σκιάχτρο των φασιστικών δικτατοριών του Μεσοπολέμου για την αντιμετώπιση του οποίου χρειάζονται –υποτίθεται– πανδημοκρατικά μέτωπα, βγάζουν λάδι την υποβάθμιση των αντιπροσωπευτικών θεσμών και την παραβίαση των συνταγμάτων που συντελούνται σήμερα από τις κυβερνήσεις του «δημοκρατικού τόξου». Όσοι περιορίζουν το ρατσισμό και την ξενοφοβία στην ακροδεξιά, αθρώνουν τη «Ευρώπη-φρούριο» και την Άννα Διαμαντοπούλου που φοβάται «να μην γίνει δια της βίας η Ευρώπη σκουρόχρωμη».

Ο πραγματικός κίνδυνος από την ακροδεξιά είναι η ενίσχυση και η διάδοση του σκοταδισμού και της μισαλλοδοξίας στα φτωκά λαϊκά στρώματα, η μεταστροφή της λαϊκής δυσανεξίας σε έναν εμφύλιο μεταξύ των φτωχών προς όφελος της αστικής επίθεσης στην εργαζόμενη πλειονότητα συνολικά. Η ακροδεξιά δεν καταπολεμάται με νομοθετικές απαγορεύσεις, αποκλεισμούς και λογοκρισία. Το μόνο που καταφέρνουν αυτές οι πρακτικές της φιλελεύθερης-δημοκρατικής πτέρυγας της αστικής πολιτικής είναι να ηρωποιούν και να προσδίδουν αντισυστημικό χαρακτήρα στην ακροδεξιά, καθώς και να εξοικειώνουν την κοινή γνώμη με αντιδημοκρατικά μέτρα ενάντια στον «ριζοσπαστισμό», στα «άκρα» και σε όσους «επιβουλεύονται την κοινοβουλευτική δημοκρατία». Η ακροδεξιά, το ρεύμα της αντεπαναστατικής απελπισίας, καταπολεμάται σε καιρούς κρίσης και αβεβαιότητας από το αντίστροφο ρεύμα της επαναστατικής ελπίδας. Αντί για τον εμφύλιο για τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κερδών, η διεκδίκηση του πλούτου και της εξουσίας από το κεφάλαιο.

Κομμουνιστική Πρωτοβουλία:
Ενδιαφέρουσες θεματικές στην εκδήλωση για τον Λένιν στις 11/2

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ πλούσιο είναι το πρόγραμμα της ημερίδας που διοργανώνει η Πρωτοβουλία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα την Κυριακή 11 Φεβρουαρίου στις 5 μ.μ. στο Πολιτιστικό Κέντρο Δ. Αθηναίων «Μελίνα Μερκούρη» (Ηρακλειδών 66 και Θεσσαλονίκης, Θησείο), με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τον θάνατο του Λένιν. Η ημερίδα-συζήτηση με θέμα: «100 χρόνια από το θάνατο του Β.Ι. Λένιν - Η πολιτική και θεωρητική συμβολή του για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας», θα έχει συνολικά τέσσερις θεματικές ενότητες. Η πρώτη θεματική έχει τίτλο «Η ζωή και το έργο του Λένιν» με ομιλητή τον Σοφοκλή Καλοειδά (χημικός μηχανικός), η δεύτερη «Από τον Μαρξ στον Λένιν. Και μετά;» με ομιλητή τον Βασίλη Μηνάκκη (επιμελητής εκδόσεων) ενώ η τρίτη «Στρατηγική και τακτική - Ο επαναστατικός σκοπός και ο δρόμος» με ομιλητή τον Μπάμπη Συριόπουλο (Πρωτοβουλία για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα). Η ημερίδα θα κλείσει με τη θεματική «Εργατική πολιτική για το μέρος και το όλο - Το επαναστατικό κόμμα στο κίνημα», με ομιλητή τον Νίκο Πελεκούδα (μέλος της Πρωτοβουλίας και ΔΣ ΣΕΦΚ).

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Νοσοκομεία:
Δυναμική απάντηση για τις απολύσεις στην καθαριότητα

«ΘΕΡΜΗ» υποδοχή επεφύλαξαν την Πέμπτη στον Α. Γεωργιάδη, οι εργαζόμενοι στη καθαριότητα των νοσοκομείων και υγειονομικοί έξω από το υπ. Υγείας. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να βάλει εργολαβικές εταιρείες στον τομέα της καθαριότητας και να απολύσει τους συμβασιούχους. Οι τόνοι ανέβηκαν όταν ο υπουργός θέλησε να πάρει και τον... λόγο στην κινητοποίηση, με την ανοχή των εκπροσώπων της ΠΟ-ΕΔΗΝ, κάτι που προκάλεσε την αντίδραση των συγκεντρωμένων. Τελικά, υποχρεώθηκε να ανακοινώσει τρίμηνη παράταση των συμβάσεων «ώστε να διασφαλίσουμε την ομαλή μετάβαση όλων στην αγορά εργασίας». Το υγειονομικό κίνημα απαιτεί να μην μπει κανένας εργολάβος, να μονιμοποιηθούν όλοι οι εργαζόμενοι και να γίνουν οι επιπλέον μόνιμες προσλήψεις.

Πετυχημένη η απεργία στις κατασκευές

ΜΕ ΥΨΗΛΑ ποσοστά συμμετοχής πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη (31/1) η πανελλαδική απεργία στον κλάδο των κατασκευών και τεχνικών την οποία προκήρυξαν η Ομοσπονδία Οικοδόμων, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών και το Συνδικάτο Ηλεκτρολόγων Ν. Αττικής. Απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Κάνιγγος, με τους εργαζόμενους να διεκδικούν αυξήσεις σε μισθούς και μεροκάματα και Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Μαζική ήταν η συμμετοχή στην απεργία και στον κλάδο της μελέτης - κατασκευής και αποτέλεσε ένα ακόμη βήμα, στον δρόμο προς την υπογραφή της ΣΣΕ που διεκδικεί το ΣΜΤ. Όπως επισημαίνει η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών «καθίσταται επιτακτική η συνέχισή του μέχρι τη νίκη».

Με ένα ...κλικ

ΛΕΣΧΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ: ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 100ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

► Η Λέσχη Αναιρέσεις Αθήνας (Φερών 3), με αφορμή τα 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν, πραγματοποιεί το Σάββατο 3/2 στις 7.30 μ.μ. εκδήλωση με θέμα «Όταν η Τέχνη συναντά την Επανάσταση - Η σχέση πολιτικής και πολιτιστικής πρωτοπορίας». Ομιλήτριες: Πηνελόπη Πετσίνη, Μαριάννα Τζιαντζή, Φωτεινή Θανάσουλα.

ΝΑΡ ΛΕΥΚΑΔΑΣ: ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

► Το ΝΑΡ Λευκάδας διοργανώνει το Σάββατο 3/2 στις 7 μ.μ στην αίθουσα συνεδριάσεων της ΠΕ Λευκάδας (Αвт. Τζεβελέκη και Υπ. Αθ. Κατωπόδη, πρώην Νομαρχία) προσυνεδριακή εκδήλωση με θέμα: «Κατανοώντας και απομυθοποιώντας τη τεχνητή νοημοσύνη - Ώξυνση της εκμετάλλευσης ή απελευθέρωση από αυτήν;» Ομιλητής: Έκτορας Δελαστικός.

ΝΑΡ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

► Στα πλαίσια του προσυνεδριακού διαλόγου και της έναρξης της προσυνεδριακής διαδικασίας, η Οργάνωση του ΝΑΡ Ιωαννίνων διοργανώνει το Σάββατο 10/2 στις 7 μ.μ. στη Στοά Σάρκα (Α' κτήριο, 2ος όροφος) εκδήλωση παρουσίασης των Θέσεων του για το 5ο Συνέδριο. Ομιλητής: Αντώνης Δραγανίγος.

ΠΑΤΡΑ: ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΝΑΡ

► Οι οργανώσεις του ΝΑΡ και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση Πάτρας διοργανώνουν το Σάββατο 10/2 στις 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του ΤΕΕ Δυτικής Ελλάδας (Τριών Ναυάρχων 40), ανοιχτή πολιτική εκδήλωση παρουσίασης των Θέσεων για το 5ο Συνέδριο. Ομιλητές: Γιώτα Ιωαννίδου και Άρτεμις Ευθυμίου.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

► Η Εργατική Λέσχη Νέας Ιωνίας (Σουλίου και Δέρκων) διοργανώνει την Παρασκευή 9/2 στις 8 μ.μ. εκδήλωση για την τεχνητή νοημοσύνη, με εισηγητή τον Έκτορα Δελαστικό.

Ίμια: Αντιφασιστική συγκέντρωση σήμερα στη πλατεία Ρηγίλλης

Σε αντιφασιστική συγκέντρωση καλούν σήμερα, Σάββατο 3/2, στις 5 μ.μ. στην πλατεία Ρηγίλλης αρκετές συλλογικότητες και οργανώσεις καθώς δύο ώρες αργότερα, στις 7 μ.μ., υπάρχει κάλεσμα των νεοναζί με αφορμή την επέτειο των Ίμιων. «Ενωτικά, μαχητικά, διεθνιστικά, οι αντιφασίστ(ρι)ες θα κάνουμε και φέτος αυτό που πρέπει απέναντι στον φασισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο», τονίζεται στην ανακοίνωση.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

ΠΡΙΝ

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το Πριν παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέκωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άτις-Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207
Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

Οι μαζικές κινητοποιήσεις των αγροτοκτηνοτρόφων σε όλη την Ευρώπη και στη χώρα μας πραγματοποιούνται σε μια περίοδο όπου η ΕΕ και οι κυβερνήσεις αναπροσαρμόζουν και προωθούν, στο πρόγραμμα της επταετίας 2021-2027, τις δικές τους στρατηγικές απαντήσεις. Πρόκειται για πολιτικές με βαθύ ταξικό περιεχόμενο. Συνοπτικά οι άξονες που θα στηρίξουν και έχουν συμφωνήσει το επόμενο διάστημα είναι:

Πρώτο, το «Πράσινο Συμβόλαιο» της ΕΕ (Green Deal). Πρόκειται για τις λεγόμενες «πράσινες επενδύσεις» οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν από την ΕΕ και θα πραγματοποιηθούν από τους υπαίτιους για την περιβαλλοντική καταστροφή, δηλαδή τις πολυεθνικές εταιρείες της ενέργειας και του αγροτοδιατροφικού τομέα. Το «πρασίνισμα» της παραγωγής θα γίνει η λεωφόρος για άντληση τεράστιων χρηματοδοτικών πακέτων από το κεφάλαιο.

Δεύτερο, το «Ταμείο Ανάκαμψης» το οποίο πλασάρεται υποτίθεται για την αντιμετώπιση των συνεπειών της πανδημίας του κορονοϊού, στην ουσία πρόκειται για αναδιανομή πλούτου υπέρ του κεφαλαίου και σε βάρος των εργαζομένων και των φτωχών χωρών και περιοχών της ΕΕ, για επιχορηγήσεις δηλαδή που - όταν δοθούν - θα συνοδεύονται από αυστηρούς όρους.

Τρίτο, η νέα αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της ΕΕ, η οποία περιλαμβάνει: Την περικοπή των επιδοτήσεων και ταυτόχρονα τον αναπροσανατολισμό τους σε όφελος αποκλειστικά του αγροτοδιατροφικού κεφαλαίου και των μεγαλοαγροτών. Το «πράσινο περιτύλιγμα» της ΚΑΠ, με διάθεση του 20% των άμεσων αγροτικών ενισχύσεων σε διάφορα ημίμετρα (αγροδασοπονία και δάσωση αγρών, εναλλαγή καλλιεργειών, αμειψισπορές, αγραναπαύσεις, μετατροπή καλλιεργειών σε λιβάδια, χαμηλή βόσκηση ζώων αντί για υπερβόσκηση κ.ά.). Η νέα αναθεώρηση της ΚΑΠ θα συνοδευτεί από μεγαλύτερες δόσεις «πράσινης» υποκρισίας, τη στιγμή που ΕΕ και κυβερνήσεις επιτρέπουν να κυκλοφορούν τα μεταλλαγμένα

ΚΑΠ ΚΑΙ GREEN DEAL

Βαγγέλης Νάνος*

Η πολιτική ΕΕ και κυβερνήσεων βγάζουν τους αγρότες στους δρόμους

► Μέτωπο εργαζομένων, αγροτών και νεολαίας για έξοδο από την ΕΕ

προϊόντα και τα νοθευμένα τρόφιμα.

Η νέα ΚΑΠ 2021-2027 («πράσινη») συμφωνία, επιπλέον αναπροσανατολισμός των επιδοτήσεων υπέρ των μεγαλοαγροτοκτηνοτρόφων και των επιχειρήσεων) βρίσκεται σε φάση υλοποίησης. Την ίδια ώρα, το μεγάλο κόστος, η συνεχιζόμενη συγκεντροποίηση παραγωγής και γης αλλά και η καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων δια μέσου εξαγορών και λουκέτων συμβάλλουν στην επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στον αγροτικό τομέα. Χιλιάδες κτηνοτρόφοι έχουν παρατήσει κοπάδια και ήδη οι μεγάλες γαλακτοβιομηχανίες φτιάχνουν δικά τους. Αυτή η κατάσταση βγάζει στο δρόμο και πολλούς που πίστευαν ότι θα την γλιτώσουν. Το κόστος παραγωγής των αγροτοκτηνοτροφικών προϊόντων έχει

αυξηθεί υπερβολικά τα τελευταία χρόνια, ενώ με βάση πρόσφατη μελέτη του Ελληνικού Συνδέσμου Φυτοπροστασίας (ΕΣΥΦ) με την «πράσινη» συμφωνία, θα έχουμε αύξηση του κόστους παραγωγής και μείωση -15% στο κύκλο εργασιών του αγροτοκτηνοτροφικού τομέα (υπολογίζεται στα 11,5 δισ.). Όλες αυτές οι προβλέψεις δεν παίρνουν υπόψη τους καύσωνες, την ξηρασία, τις πυρκαγιές, τους παγετούς και τις καταστροφικές πλημμύρες.

Η ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των πάντων, η πλήρη υποταγή στην αύξηση της κερδοφορίας των εταιρειών και η συγκέντρωση της παραγωγής και του πλούτου σε λίγα χέρια, φτιάχνουν ένα εκρηκτικό μίγμα, το οποίο έχει βγάλει τους αγροτοκτηνοτρόφους στους δρόμους όλης της Ευρώπης.

Απέναντι στις στρατηγικές απαντήσεις του κεφαλαίου για το αγροτοδιατροφικό ζήτημα το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να δώσουν τη μάχη για κοινό μέτωπο των εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας με τους φτωχομεσαίους αγροτοκτηνοτρόφους για την έξοδο από την ΕΕ με πρόγραμμα πάλης που να περιλαμβάνει αιτήματα όπως τη δημιουργία μεγάλων περιφερειακών δημοκρατικών πρωτοβάθμιων παραγωγικών συνεταιρισμών χωρίς τους μεγαλοαγρότες και τις αγροτικές επιχειρήσεις: τη διαγραφή του χρέους, την εθνικοποίηση-κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τραπεζών και όλων των αγροτοδιατροφικών επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας: τη δημιουργία ενιαίου δημόσιου φορέα τροφίμων, ερευνητικών κέντρων, σε συνεργασία με τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς και τα δημόσια πανεπιστήμια, που θα συμβάλλει στην ανασυγκρότηση του παραγωγικού ιστού με κεντρικό σχεδιασμό και με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα πάλης, μαζί με αποφασιστικές μορφές αγώνα (πραγματικά μπλόκα, σε απεργιακό συντονισμό τώρα με τους εργαζόμενους και τους φοιτητές) αποτελούν αναγκαίους όρους για σύγκρουση με κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να διαμορφωθούν όροι ικανοποίησης των αιτημάτων επιβίωσης που έχουν οι αγωνιζόμενοι φτωχομεσαίοι αγροτοκτηνοτρόφοι.

*Πρόεδρος του Σωματείου Μισθωτών Γεωτεχνικών Β/Δ Ελλάδος, μέλος του ΔΣ του ΓΕΩΤΕΕ Ηπείρου-Νήσων

Καρότο και μαστίγιο από την κυβέρνηση Μητσοτάκη

► Αυξάνονται τα τρακτέρ στα μπλόκα, ζητούμενο η συνάντηση με το κίνημα στις πόλεις

Κλιμακώνονται οι κινητοποιήσεις των αγροτών και κτηνοτρόφων σε όλη τη χώρα παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης και του ίδιου του Κ. Μητσοτάκη να κατευνάσουν τις αντιδράσεις για την εγκατάλειψη της υπαίθρου προσφέροντας... τυράκια. «Κάθε κινητοποίηση πρέπει να είναι λογική και να μην επιβαρύνει το κοινωνικό σύνολο», αποφάνθηκε ο πρωθυπουργός, ο οποίος σε πολλές περιπτώσεις δεν δίστασε να στείλει τα ΜΑΤ κατά των αγροτών για να αποτρέψει τα μπλόκα σε οδικούς κόμβους.

Η κυβέρνηση, ωστόσο, δείχνει ότι ακόμα και με τις πρώτες κινητοποιήσεις του αγροτικού κόσμου αναγκάζεται να κάνει κάποιες παραχωρήσεις, απόδειξη ότι μόνο με κλιμάκωση και γενίκευση του αγώνα με πιο προωθημένες μορφές μπορεί να υπάρξουν κατακτήσεις. Με την

τροπολογία Σκυλακάκη προβλέπεται να μην κόβεται το ρεύμα στους πλημμυροπαθείς αγρότες, εξαγγελία που είχε ανακοινωθεί από τις πλημμύρες της Θεσσαλίας και μέχρι σήμερα δεν είχε εφαρμοστεί! Επίσης, παραχωρείται πρόσθετη αρωγή από 5.000 έως 10.000 ευρώ ανά αγρότη της Θεσσαλίας που έχει υποστεί ζημιές, ενώ υπάρχουν διαρροές από την κυβέρνηση ότι ίσως γίνουν κάποιες ενέργειες και με το αγροτικό πετρέλαιο, με επιστροφή του ΕΦΚ και για το 2024.

Κρίσιμο κόμβο του αγροτοκτηνοτροφικού κινήματος αποτελεί η έκθεση Αγροτικά στη ΔΕΘ, όπου η Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων καλεί σε μαζική παρουσία το Σάββατο στις 12 το μεσημέρι. Μαζική είναι η παρουσία αγροτών με τρακτέρ σε διάφορα σημεία, ενώ ο πρώτος μεγάλος αποκλεισμός έγινε την Τετάρτη στην Αταλάντη στην

ΠΑΘΕ, όπου η ίδια η Αστυνομία αναγκάστηκε τελικά να διακόψει την κυκλοφορία, εκτρέποντας τα οχήματα στο παράπλευρο οδικό δίκτυο. Σε συμβολικό αποκλεισμό του κόμβου Ε65 προχώρησαν και οι αγρότες της Καρδίτσας, ενώ ξεσηκωμός υπάρχει σε όλη τη χώρα. Νέα μπλόκα στήνονται καθημερινά από την Κρήτη και την Πελοπόννησο, μέχρι τη Φλώρινα και τον Έβρο, ενώ η ενίσχυση των υφιστάμενων μπλόκων δείχνει ότι η τρομοκρατία και οι ελιγμοί της κυβέρνησης δεν πιάνουν τόπο.

Πλημμύρες και τρακτέρ

Τους άφησαν να πνιγούν ή τους παράτησαν εγκλωβισμένους σε στέγες και ταράτσες. Μετά ο χρόνος πέρασε, τα φώτα της δημοσιότητας έσβησαν και οι πλημμυροπαθείς χάθηκαν μέσα στο σκοτάδι του χειμώνα στον θεσσαλικό κάμπο, εγκαταλελειμμένοι να παλεύουν μόνοι με τις λάσπες.

Τέσσερις μήνες μετά επανέρχονται δυναμικά στο προσκήνιο, αυτή τη φορά πάνω στα τρακτέρ τους. Στο κύμα της πανευρωπαϊκής οργής του αγροτικού κόσμου οι πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας –αγρότες στη συντριπτική του πλειοψηφία– έρχονται στην επιφάνεια κραδαίνοντας τα δικά τους αιτήματα, που αποτελούν όρο επιβίωσης. Ζητούν να δοθεί επιτέλους η ενίσχυση πρώτης αρωγής, τα περίφημα 6.600 ευρώ που πολλοί ακόμα δεν έχουν λάβει. Η επιδότηση ενοικίου, καθώς εκατοντάδες άνθρωποι ζουν εδώ και τεσσαριήμισι μήνες σε νοικιασμένα σπίτια χωρίς καμία στήριξη. Να αναταχθεί η αγροτική παραγωγή, τα κατεστραμμένα αρδευτικά δίκτυα, να στηριχθούν για να καθαρίσουν τα «μπαζωμένα» από φερτά υλικά χωράφια. Να αποκτήσουν ξανά αγροτικό και κτηνοτροφικό εξοπλισμό.

Για πολλούς, η νέα καλλιεργητική χρονιά θεωρείται ήδη χαμένη. Και η διάλυση της αγροτικής παραγωγής έχει ήδη αρχίσει να αποτυπώνεται στα καταστήματα πόλεων όπως ο Παλαμάς και η Καρδίτσα. Άλλοι αναγκάζονται να επιστρέψουν στα γεμάτα υγρασία σπίτια τους, αφού ξόδεψαν θέλοντας και μη την πρώτη ενίσχυση στα μισθώματα, καθώς δεν έλαβαν την επιδότηση ενοικίου. Φέτος οι αγροτικές κινητοποιήσεις στη Θεσσαλία αποτελούν τη φωνή των πλημμυροπαθών, που παλεύουν να μείνουν στον τόπο τους και να ζήσουν αξιοπρεπώς. Στα χωριά «θα δεις τους ανθρώπους να περπατάνε και να παραμιλάνε», λέει στο *Prin* η Λίτσα Ρητά, πρόεδρος του μορφωτικού συλλόγου Μεταμόρφωσης. Αυτές τις μέρες, αγρότες και πλημμυροπαθείς –συχνά αξεδιάλυτες ιδιότητες– επιλέγουν να φωνάζουν, για να μην παραμιλούν. Και καθώς τα φώτα στρέφονται ξανά στη Θεσσαλία, μέσα από τις λάσπες προβάλλει σε όλη της την έκταση η κυβερνητική αδιαφορία για τους πλημμυροπαθείς.

Γιώργος Μουρμούρης

Από την εγκατάλειψη στον αγώνα και από το σκοτάδι στο φως

«Θα δεις ανθρώπους να περπατούν και να παραμιλούν. Ήδη έχουν αρχίσει κάποια εμφράγματα και εγκεφαλικά από την απελπισία». Η Λίτσα Ρητά, πρόεδρος του μορφωτικού συλλόγου του χωριού Μεταμόρφωση Καρδίτσας που πλημμύρισε από τον «Ντάνιελ», περιγράφει με ωμό ρεαλισμό την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας, σχεδόν πέντε μήνες μετά την καταστροφή.

«Αυτό που με πονάει πιο πολύ είναι ότι σε ελάχιστους έχει μπει η επιδότηση ενοικίου. Οι άνθρωποι πληρώνουν από την προκαταβολή των 6.600 ευρώ το νοίκι στο σπίτι

που μένουν — και τα ενοίκια είναι λίγο “αλμυρά”», τονίζει. Η ανάγκη, όπως λέει, σπρώχνει ανθρώπους ακόμα και να επιστρέψουν στα γεμάτα υγρασία σπίτια τους. «Τώρα αναγκάζονται πολλοί να καθαρίσουν ένα δωμάτιο και να πάνε να μείνουν μες στην υγρασία», εξηγεί, προειδοποιώντας ότι υπάρχει κίνδυνος για αρρώστιες. Όμως πολλοί πλημμυροπαθείς δεν μπορούν πια ούτε να πληρώνουν νοίκι ούτε να μετακινούνται από και προς το χωριό για τις δουλειές που πρέπει να γίνουν στα σπίτια. Οι αγρότες είναι σε οριακή κατάσταση, «γι’ αυτό και ξεσηκώθηκαν στα μπλόκα», λέει η Λίτσα Ρητά. «Γιατί θα αρχίσει η καλλιεργητική περίοδος και τα χωράφια είναι γεμάτα φερτά υλικά. Πώς θα καλλιεργήσουν; Θα

πάει και άλλη χρονιά χαμένη». Όπως εξηγεί, η αποζημίωση των 140 ευρώ ανά στρέμμα που έχει τάξει η κυβέρνηση «δεν φτάνει ούτε για τα έξοδα για τα εφόδια», καθώς με αυτά τα λεφτά πρέπει να πληρωθούν σπόροι, λιπάσματα, πετρέλαια και το νοίκι για τις μισθωμένες εκτάσεις.

Γι’ αυτό και στις αγροτικές κινητοποιήσεις, όπως τονίζει, υπάρχει δυναμική. «Η συμμετοχή είναι πάρα πολύ μεγάλη, γιατί έχει φτάσει ο κόμπος στο χτένι. Πού να σπείρει κανείς σιτάρι; Μεσ στη λάσπη;» «Εδώ όλος ο νομός κινείται από τον γεωργό. Αν δεν έχει λεφτά, δεν έχουν και τα μαγαζιά. Είναι μια αλυσίδα», συνεχίζει η Λίτσα Ρητά, τονίζοντας ότι η οικονομική κατάρρευση έχει αρχίσει ήδη να γίνεται ορατή στα

Στο πανευρωπαϊκό κύμα οργής του αγροτικού κόσμου, οι πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας (αγρότες στη συντριπτική τους πλειοψηφία) έρχονται στην επιφάνεια κραδαίνοντας τα δικά τους αιτήματα, που αποτελούν πια όρο επιβίωσης

λει αυτό το ποσό και υπάρχουν ακόμα κοντέινερ που δεν έχουν ρεύμα».

Ένα άλλο πρόβλημα είναι το τι θα γίνει με τα κτίσματα που κατέρρευσαν. «Εμείς ζητάμε το κράτος να αναλάβει το κόστος για να απομακρυνθούν τα μπάζα. Γιατί κάποιος του οποίου το σπίτι κατέρρευσε πρέπει να πληρώσει 3.000 ευρώ για να απομακρύνει τα υλικά», τονίζει. Από τα Μεγάλα Καλύβια έχουν φύγει γύρω στα 400-450 άτομα, που νοίκιασαν σπίτια στα Τρίκαλα και τα γύρω χωριά. «Δεν έχουμε πάρει ακόμα αποζημιώσεις για τα σπίτια, στεγαστική συνδρομή. Και στην επιδότηση ενοικίου υπάρχουν ορισμένα προβλήματα, στο πώς και πότε μπαίνουν τα χρήματα», εξηγεί ο Δημήτρης Κάβουρας.

«Τα λεφτά μπαίνουν καθυστερημένα, με αποτέλεσμα αυτός που θέλει να νοικιάσει να βάζει χρήματα από την τσέπη του». «Πρόβλημα υπάρχει και με τα φάρμακα. Στις περιοχές που πλημμύρισαν προβλέπεται μηδενική συμμετοχή σε φάρμακα και εξετάσεις, αλλά το σύστημα δεν αναγνωρίζει αυτούς που δεν έχουν πάρει πρώτη αρωγή, με αποτέλεσμα ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού να μένει ακάλυπτο», εξηγεί ο πρόεδρος της επιτροπής πλημμυροπαθών Μεγάλων Καλυβίων.

Μεταξύ των πλημμυροπαθών υπάρχει μεγάλος αριθμός αγροτών και κτηνοτρόφων. «Αυτοί έχουν πάρει κάποιες αποζημιώσεις και προκαταβολές, που δεν είναι στο ύψος των ζημιών. Είναι 140 ευρώ το στρέμμα για το βαμβάκι, 100 ευρώ το στρέμμα για τα τριφύλλια, 120 ευρώ το στρέμμα για τα καλαμπόκια». Το ύψος της αποζημίωσης για τα πρόβατα εξαρτάται από την ηλικία τους. «Υπάρχουν επίσης κατεστραμμένες πομόνες (αντλίες νερού), ενώ διαλυμένο είναι και το δίκτυο άρδευσης. Έχουν γίνει μεγάλες ζημιές και υπάρχει κίνδυνος, αν δεν αποκατασταθούν άμεσα, σε δύο μήνες αρκετός κόσμος να μην μπορεί να ποτίσει», λέει ο Δημήτρης Κάβουρας.

Ο Σύλλογος διεκδικεί να δοθούν άμεσα οι αποζημιώσεις, να αναλάβει το κράτος το κόστος της ρευματοδότησης αλλά και του ηλεκτρικού ρεύματος, να απομακρύνει τα μπάζα από τα γκρεμισμένα σπίτια, να τρέξουν πιο γρήγορα οι αποζημιώσεις και η στεγαστική συνδρομή που έχουν καθυστερήσει. Ακόμη, να παραταθεί το επίδομα ενοικίου που προβλεπόταν αρχικά να χορηγηθεί για τρεις μήνες σε ιδιοκτήτες «πράσινων» σπιτιών, σε έξι μήνες σε ιδιοκτήτες «κίτρινων» και για δύο χρόνια σε όσους τα σπίτια τους κρίθηκαν κατεδαφιστά («κόκκινα»). «Για τα “κίτρινα” σπίτια φτάνουμε στο χρονικό όριο. Στα “πράσινα” το ξεπεράσαμε», λέει ο πρόεδρος του Συλλόγου. «Πρέπει να παραταθεί και η μηδενική συμμετοχή στα φάρμακα, γιατί λήγει τον Μάρτιο, και να λυθεί το πρόβλημα με αυτούς που εξαιρούνται», συμπληρώνει, τονίζοντας ακόμα την ανάγκη να επισκευαστούν τα κανάλια και το δίκτυο άρδευσης.

Κώστας Μπουγιούκος

Πανευρωπαϊκός αγροτικός ξεσηκωμός κατά της ΚΑΠ

Τις ώρες που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι αγρότες ολόκληρης της Ευρώπης οργανώνουν τους δρόμους αντί για τα χωράφια τους. Σε Ισπανία, Ιταλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ρουμανία και Γαλλία, χιλιάδες τρακτέρ έχουν κατακλύσει κεντρικές αρτηρίες, παρελαύνουν στα κέντρα των πόλεων και συγκρούονται με την αστυνομία. Η αγορά του Ρανζίς είναι μια τεράστια αγορά φρέσκων τροφίμων δίπλα από το αεροδρόμιο Ορλί στο νότιο Παρίσι, ταΐζει την «Πόλη του Φωτός», είναι το κέντρο με τις μεγαλύτερες αγοραπωλησίες νωπών προϊόντων στον κόσμο και έχει γίνει τις τελευταίες δύο ημέρες το κέντρο σκηνών μάχης των Γάλλων αγροτών με τις δυνάμεις καταστολής. Ο υπουργός του ρατσιστικού νόμου για τη μετανάστευση, Νταρμανέν, επιστράτευσε 15.000 αστυνομικούς ενάντια στους αγρότες, που είναι οργανωμένοι με την εφαρμογή ενός παλιότερου νόμου και με τις ρυθμίσεις της νέας ΚΑΠ. Με σκοπό να προφυλάξουν τα συμφέροντα των μεγαθηρίων της αγροτοδιατροφικής αλυσίδας, των σουπερμάρκετ και της «πράσινης ανάπτυξης» που αυτή επιβάλλει.

Δύο είναι οι κύριοι άξονες πάνω στους οποίους σπηρίζεται η ΚΑΠ για τη θωράκιση και διεύρυνση της κερδοφορίας και του ελέγχου των αγροτοδιατροφικών κολοσσών πάνω στο φαγητό και τη γη της Ευρώπης: Οι νέες ρυθμίσεις για τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς και οι νέες ντιρεκτίβες για την «πράσινη αγροτική παραγωγή». Οι πρώτες εμβα-

θύνουν ακόμα περισσότερο τον έλεγχο και την κερδοσκοπία πάνω στο γενετικό υλικό, με άμεσες συνέπειες τον απόλυτο έλεγχο των μελλοντικών παραγωγών και την υπαρφαγή του γενετικού πλούτου. Οι δεύτερες επιχειρούν για πρώτη φορά να ενοχοποιήσουν την παραγωγή τροφίμων σαν «ρυπαντή» που συνεισφέρει στην κλιματική κρίση και να επιβάλουν «πράσινες» τεχνολογίες και «ψηφιοποίηση» της παραγωγής, δήθεν για τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου. Οι παραπάνω προσπάθειες ουδώς έχουν να κάνουν με την παραγωγή προσιτών οικονομικά και ασφαλών αγροτικών προϊόντων για τον λαό και το περιβάλλον. Είναι όμως απόλυτα ευθυγραμμισμένες με την προσπάθεια διασφάλισης περαιτέρω κερδοφορίας και ισχύος του αγροτοδιατροφικού κεφαλαίου της ΕΕ — όπως ακριβώς υπαγορεύεται από τα λόμπι των Βρυξελλών.

Οι αγρότες της Γαλλίας σήκωσαν το γάντι, έχουν προκαλέσει έμφραγμα στο Παρίσι κλείνοντας 10 από τους 12 αυτοκινητόδρομους που συνδέουν την πόλη με την επαρχία και εισέβαλαν στον νούμερο ένα στόχο τους, την αγορά του Ρανζίς. Συνεχίζουν τον αγώνα που άρχισαν οι συνάδελφοί τους Γερμανοί και είναι έτοιμοι να δώσουν τη σκυτάλη σε Ελλάδα-Ιταλία-Ισπανία-Ρουμανία. Μαζί με τη νεολαία στην Ελλάδα που είναι στους δρόμους για να σπάσει την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, οι αγρότες στην Ευρώπη δείχνουν τους δρόμους ανατροπής για το 2024.

▼
«Ένα 25% των πλημμυροπαθών δεν έχει πάρει ακόμα την πρώτη αρωγή των 6.600 ευρώ»

>>>>>

μαγαζιά του Παλαμά και της Καρδίτσας. «Δεν έχει κανένας και τη διάθεση να πάει να ψωνίσει από καταστήματα. Τι να ψωνίσει όταν δεν του φτάνουν τα λεφτά και δεν ξέρει τι του ξημερώνει;», λέει η πρόεδρος του μορφωτικού συλλόγου Μεταμόρφωσης, τονίζοντας ότι γονείς που έχουν παιδιά στο γυμνάσιο και το λύκειο «κόψανε τα φροντιστήρια». Σημειώνεται ότι οι κάτοικοι της Μεταμόρφωσης περιμένουν να τους ανακοινωθεί επισήμως το σχέδιο μετακίνησης του οικισμού τους σε ασφαλές σημείο, κοντά στον Παλαμά, ξεκαθαρίζοντας πάντως ότι δεν θέλουν να απαλλοτριωθεί ο σημερινός οικισμός.

Εικόνα εγκατάλειψης των κατοίκων της Θεσσαλίας μεταφέρει και ο πρόεδρος της επιτροπής πλημμυροπαθών Μεγάλων Καλυβίων, Δημήτρης Κάβουρας. «Ένα 25% των πλημμυροπαθών δεν έχει πάρει ακόμα την πρώτη αρωγή των 6.600 ευρώ», λέει στο Πριν, τονίζοντας ότι στο χωριό έχουν τοποθετηθεί κοντέινερ για τη στέγαση ενός ή δύο ατόμων. «Δεν μπορεί να μείνει οικογένεια. Έχουν ένα μικρό κλιματιστικό που δεν φτάνει ούτε για να ζεστάνει τα 20 τετραγωνικά μέτρα, με αποτέλεσμα να χρειάζονται και εξωτερικά σώματα». Πρόβλημα υπάρχει «και με τα χρήματα που καλούνται να καταβάλουν οι πλημμυροπαθείς για τη σύνδεση των οικίσκων στο δίκτυο ηλεκτροδότησης και την εγκατάσταση μετρητή, κόστος που ανέρχεται στα 300 ευρώ», συνεχίζει. «Υπάρχει κόσμος που αδυνατεί να καταβά-

ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Χρίστος Κρανάκης

Το κίνημα απαντά σε ΜΑΤ και συκοφαντίες

► Με πανελλαδική πορεία στις 8 Φλεβάρη και συγκεντρώσεις με τον λαό κλιμακώνουν οι φοιτητικοί σύλλογοι: «Θα επιστρέψουμε πιο παθιασμένοι και θα νικήσουμε», δηλώνει τραυματίας φοιτητής

Σε δυσκολότερη από ό,τι ήλπιζε αναδεικνύεται για την κυβέρνηση η μάχη για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το πανεκπαιδευτικό κίνημα «ξεβολουέει» τη ΝΔ από τον «θρόνο» του 41%, καθώς έχει ήδη ρίξει τη φοιτητική της παράταξη στο «καναβάτσο». Η ήττα της κυβερνητικής επιχειρηματολογίας μέσα στις σχολές αναγκάζει τη ΝΔ να χρησιμοποιήσει την κρατική μηχανή καταστολής, ρισκάροντας μια αναβαθμισμένη κοινωνική ανάφλεξη, η οποία θα πλήξει τη φήμη της ως «ισχυρή» και «ηγεμονική» κυβέρνηση.

Η καταγιγιστική επικράτηση των αγωνιστικών αποφάσεων στις συνελεύσεις αυτής της εβδομάδας είχε ως αποτέλεσμα τη δυναμική επανεμφάνιση του πανεκπαιδευτικού κινήματος σε όλη τη χώρα. Η κυβέρνηση απάντησε με υπεράριθμες αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες σε αρκετές περιπτώσεις προχώρησαν σε επιθέσεις προς τους διαδηλωτές.

Στην Αθήνα, κοντά στους 30 συλλόγους κατέβηκαν συγκροτημένα στον δρόμο πλάι σε εργαζόμενους της εκπαίδευσης, σωματεία ερευνητών και σχολεία. Η παρουσία της αστυνομίας καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας ήταν προκλητική, με αποκορύφωμα την επίθεση στο Σύνταγμα, όπου διμοιρίες των ΜΑΤ που είχαν κλείσει τον δρόμο επιτέθηκαν βάνουσα με κλομπ και με ταυτόχρονη χρήση χημικών εναντίον των διαδηλωτών, τραυματίζοντας στο κεφάλι και δύο μέλη της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Μιλώντας στο *Prin*, ο ένας εκ των δύο αγωνιστών φοιτητών που χτυπήθηκε στέλνει το δικό του μήνυμα αγώνα δηλώνοντας πως «Η κυβέρνηση απαντάει στον

ΜΑΡΙΟΣ ΛΑΛΟΣ

αγώνα μας με καταστολή προς κάθε κατεύθυνση. Πνίξαν την πορεία της Πέμπτης στα χημικά και έριξαν ξύλο στο ψαχνό, στέλνοντας έμμεσα και έναν σύντροφό μου στο νοσοκομείο με χτυπήματα στο κεφάλι. Παρ' όλα αυτά, θα πρέπει να ξέρουν πως όχι μόνο δεν κατάφεραν να μας κάμψουν το ηθικό, αλλά μας εξόργισαν περισσότερο. Θα επιστρέψουμε πιο παθιασμένοι και στο τέλος θα νικήσουμε! Δίνουμε συνέχεια στον αγώνα μας, μαζικοποιούμε τις καταλήψεις μας και προχωράμε με ορμή πάλι στο κέντρο της Αθήνας την επόμενη Πέμπτη στο πανελλαδικό συλλαλητήριο, να βάλουμε ταφόπλακα στα σχέδια τους». Σε ανακοίνωσή της η νΚΑ καταδικάζει την επίθεση και τονίζει πως έχει φτάσει ο καιρός να ενωθούν τα κινήματα φοιτητών κι εργαζομένων ώστε να σημάνει πανελλαδικός ξεσηκωμός.

Παρά τις αστυνομικές προκλήσεις, η πορεία κατέληξε, ξανά, στο κατελημμένο κάτω Πολυτεχνείο, όπου διεξήχθη

Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων. Ήδη έχει αποφασιστεί η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με πανελλαδική κινητοποίηση την Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου. Η πρόταση του συντονισμού αντικαπιταλιστικών σχημάτων και αγωνιστών/τριών για διεξαγωγή απογευματινής κοινής πορείας φοιτητών-εργαζομένων έχει αγκαλιαστεί ήδη από φοιτητικούς συλλόγους και εργατικά σωματεία.

Στη Θεσσαλονίκη, όπου περίπου 25 σχολές τελούν υπό κατάληψη, διεξήχθη μαζική και δυναμική πορεία με έντονο το εργατικό στοιχείο. Μετά τη λήξη της πορείας, η αστυνομία εφάρμοσε μεθόδους τρομοκρατίας βγαλμένες από άλλες εποχές, με ΜΑΤ και ΕΚΑΜ να εισβάλλουν εντός του χώρου της πρυτανείας του ΑΠΘ την ίδια στιγμή που διεξαγόταν Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων με τη

συμμετοχή περισσότερων από 15 φοιτητικών συλλόγων. Η περιφρούρηση των συλλόγων συγκρούστηκε με τις δυνάμεις της αστυνομίας και αμέσως καλέστηκε παράσταση διαμαρτυρίας έξω από την πρυτανεία. Υπό την πίεση της παρουσίας τετρακοσίων και άνω φοιτητών η αστυνομία τελικά αποχώρησε από τον χώρο. Την παράσταση διαμαρτυρίας στήριξαν και αγρότες που διαμαρτύρονταν στους γύρω δρόμους στα πλαίσια της έκθεσης Αγροτικά.

Πορείες όμως διεξήχθησαν και σε δεκάδες άλλες πόλεις, με πλέον χαρακτηριστική αυτή στα Γιάννενα, όπου Φοιτητικοί Σύλλογοι που είχαν έως και 13 χρόνια να πάρουν αγωνιστική απόφαση μπήκαν σε τροχιά κινητοποιήσεων. Τη φοιτητική πορεία στήριξαν αρκετοί φορείς εργαζομένων της περιοχής, ενώ στον δρόμο ήταν και αγρότες και μελισσοκόμοι!

Μπροστά στην παραπάνω κινηματική έξαρση η προ ολίγων μηνών «παντοδύναμη» κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρεί να αντεπιτεθεί. Στην κυβερνητική «φαρέτρα» εντάσσεται η εμφυλιακή ρητορεία περί «της Αριστεράς που χτίζει προβοκάτσιες» (βλ. δηλώσεις κυβερνητικού εκπροσώπου). Ο υπουργός Παιδείας, Κυριάκος Πιερρακάκης επιστράτευσε τους πρυτάνεις και τις συγκλήτους -η πλειονότητα των οποίων ταυτίστηκε με τις απεργασιαστικές εγκυκλίους του υπουργείου- ώστε να εφαρμοστεί η τηλεεκπαίδευση και οι ηλεκτρονικές εξεταστικές. Έτρεφε, όμως, φρούδες ελπίδες πως με την κίνηση αυτή θα καταφέρει να «σβήσει» το κύμα φοιτητικών και μαθητικών καταλήψεων που σαρώνει την Ελλάδα. Όπως φάνηκε, δεν μπορούσε να πέσει περισσότερο έξω!

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Μαζικές αποφάσεις, αποσυσπειρώνεται η αντι-κατάληψη

Σε αυτόν τον γύρο συνελεύσεων, πέρα από κάποιες μεμονωμένες νίκες του πλαισίου της ΔΑΠ -σε συγκεκριμένες σχολές που επί χρόνια «βασίλευε»- οι ψήφοι των πλαισίων «αντι-κατάληψης» εμφανίσαν πρωτικές τάσεις. Ταυτόχρονα, εκείνες υπέρ του αγώνα είτε παρέμειναν σταθερές είτε αυξήθηκαν. Τα παρακάτω συγκριτικά παραδείγματα είναι ενδεικτικά: Στο Πάντειο, το αγωνιστικό πλαίσιο έλαβε 487 ψήφους (έναντι 349 πριν μία εβδομάδα) ενώ το πλαίσιο «ανοιχτής σχολής» της ΠΑΣΠ απέσπασε 88 (έναντι 96 πριν μία εβδομάδα). Στο ΠΑΠΕΙ, το πλαίσιο αγώνα έλαβε 430 ψήφους (από 339), αυτό της ΠΑΣΠ 141 (από 212), ενώ η ΔΑΠ δεν κατέβηκε καν (είχε πάρει 208)! Η κυβερνητική παράταξη δεν απείχε, όμως, μόνο από το ΠΑΠΕΙ αλλά και από τις συλλογικές διαδικασίες

άλλων σχολών (όπως Νομική, ΑΣΟΕΕ, Πολυτεχνείο Κρήτης, ΠΑΜΑΚ), παρότι σε προηγούμενο χρόνο είχε συμμετάσχει σε αυτές και ηττηθεί πανηγυρικά.

Η τάση αποσυσπείρωσης των μπλοκ «αντι-κατάληψης» αποτελεί μία ευθεία πολιτική νίκη του κινήματος. Αυτό διότι, πρώτον, διαφαίνεται πως μεγάλο μέρος εκείνων που στήριξαν τα πλαίσια ανοιχτής σχολής δεν προέβησαν σε αυτή την επιλογή λόγω πολιτικής διαφωνίας με το πλαίσιο και το περιεχόμενο των καταλήψεων αλλά αποκλειστικά εξαιτίας της πίεσης που ασκείται μέσω της παραφιλολογίας περί χαμένων εξεταστικών. Μόλις, δηλαδή, έπεσε στο τραπέζι η πρόταση για εξ αποστάσεως εξεταστικές μέρος των μπλοκ που στοιχίζονταν πίσω από τα πλαίσια των ΔΑΠ και ΠΑΣΠ -σε μεγάλο βαθμό- αποσυγκροτήθηκαν, καθιστώντας αδύ-

νατη ακόμη και την κατάθεση πρότασης σε ορισμένες σχολές από πλευράς ΔΑΠ. Δεύτερον, η επιλογή της ΔΑΠ να μην συμμετάσχει σε συνελεύσεις σχολών που το προηγούμενο διάστημα είχε εμφανώς ηττηθεί, δείχνει πως πιέζεται πολιτικά, αδυνατεί να σταθεί επάξια μπροστά σε μαζικά ακροατήρια και, τελικά, προτιμάει να αποφεύγει τη δημόσια πολιτική αντιπαράθεση.

Ταυτόχρονα, η ακόμα μεγαλύτερη συσπείρωση του κόσμου του αγώνα δείχνει πως οι εκτιμήσεις της κυβέρνησης πως οι φοιτητές/τριες θα «μαζευτούν» υπό την απειλή των χαμένων εξεταστικών και θα σταματήσουν να ψηφίζουν υπέρ της κατάληψης αποδείχτηκαν λανθασμένες. Η απόπειρα τρομοκρατίας των αγωνιζόμενων φοιτητών/τριών όχι μόνο έπεσε στο κενό, αλλά γύρισε «μπούμεραγκ» στην κυβέρνηση!

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΧΡΙΣΤΟ
ΚΡΑΝΑΚΗ

► Σύμφωνα με τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ «τα μη κρατικά Πανεπιστήμια αποτελούν ένα όπλο για την καταπολέμηση του brain-drain». Πιστεύετε πως η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα συμβάλει όντως προς αυτή την κατεύθυνση;

Το επιχείρημα αυτό ακούγεται συχνά. Σύμφωνα, όμως, με το Ινστιτούτο της UNESCO, το 2021 από τους 37.530 Έλληνες φοιτητές που φοιτούν σε άλλη χώρα, ένα πολύ μικρό ποσοστό (5 με 10%) παρακολουθούν προπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Επίσης, αρκετοί από αυτούς προέρχονται από το πρόγραμμα International Baccalaureate που είναι ένα διετές διεθνές πρόγραμμα που αντικαθιστά τη Β' και Γ' Λυκείου στα «μεγάλα» ιδιωτικά σχολεία όπου φοιτούν παιδιά ανώτερης ταξικής προέλευσης. Συνεπώς, το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό όσων μεταβαίνουν στο εξωτερικό είναι για μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές. Η ίδρυση, επομένως, ιδιωτικών πανεπιστημίων δεν συνδέεται με τη μείωση των προπτυχιακών φοιτητών που σπουδάζουν στο εξωτερικό, κάθε τέτοιο επιχείρημα είναι προσχηματικό.

Αν η κυβέρνηση «καιγόταν», όντως, γιατί φεύγουν προπτυχιακοί φοιτητές/τριες έξω, τότε ας μην θέσπιζε την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, η οποία πετάει δεκάδες χιλιάδες παιδιά εκτός ΑΕΙ, αυξάνοντας παράλληλα την πελατεία των κολεγίων.

► Η πανεπιστημιακή κοινότητα έχει ως διαρκές αίτημα την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης. Ο Α. Πορτοσάλτε, όμως, έθεσε ένα ερώτημα: «Ποιος εγγυάται ότι η αύξηση της χρηματοδότησης θα οδηγήσει στην ποιοτική αναβάθμιση των δημόσιων Πανεπιστημίων;» Τι απαντάτε;

Τα πανεπιστήμια τα τελευταία χρόνια εξαθλιώθηκαν οικονομικά και λειτουργικά. Σύμφωνα με στοιχεία της European University Association, η κρατική χρηματοδότηση μειώθηκε μεταξύ 2009-2016, σε ποσοστό άνω του 65%! Ταυτόχρονα, η μείωση αυτή συνοδεύτηκε από αύξηση των φοιτητών. Με βάση τα στοιχεία της Eurostat, το 2017 η μέση δημόσια δαπάνη ανά Έλληνα φοιτητή ήταν περίπου 1.480 ευρώ — επίδοση που κατατάσσεται ως η χαμηλότερη στην ΕΕ και αντιστοιχεί μόλις στο 15,5% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Με βάση τα στοιχεία της πιο πρόσφατης έκθεσης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκ-

Γιώργος Κάργας

καθηγητής στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η κυβέρνηση αναπαράγει μια σειρά μύθους

Η δημόσια αντιπαράθεση για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων έχει φουντώσει! Το στρατόπεδο της συντήρησης αναπαράγει μία σειρά διαστρεβλωτικών επιχειρημάτων με στόχο να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη. Ο Γιώργος Κάργας, επί δεκαετίες ενεργό μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας τόσο επιστημονικά όσο και πολιτικά, «ακτινογραφεί» τη βασική επιχειρηματολογία του αντιπάλου, αποδεικνύοντας πως το νομοσχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση έρχεται να πλήξει τα συμφέροντα λαού και νεολαίας.

παίδευσης, ο συνολικός αριθμός των ενεργών προπτυχιακών φοιτητών, των μεταπτυχιακών φοιτητών και των υποψηφίων διδασκόντων ήταν 503.864. Αν η δημόσια δαπάνη ανά φοιτητή έφτανε τον μ.ο. της ΕΕ, η συνολική κρατική δαπάνη θα έπρεπε να αγγίζει τα 5,1 δισ. ευρώ έναντι των 938,7 εκατ. ευρώ που τελικά διατέθηκαν. Η χρόνια υποχρηματοδότηση είχε ως αποτέλεσμα να εξανημισθούν τα αποθεματικά των ιδρυμάτων.

Παράλληλα, τα δημόσια πανεπιστήμια «ασφυκτιούν» από την υποστελέχωση του διδακτικού προσωπικού. Η οικονομική ασφυξία των πανεπιστημίων είναι αποτέλεσμα της πίεσης που ασκούν οι κυβερνήσεις ώστε να επιβάλουν την πλήρη «επιχειρηματικοποίηση» του δημόσιου Πανεπιστημίου, το οποίο, προ-

κειμένου να επιβιώσει, θα πρέπει να λειτουργήσει ολοκληρωτικά με όρους ιδιωτικής επιχείρησης. Αν ο κ. Πορτοσάλτε θεωρεί πως η χρηματοδότηση δεν παίζει καθοριστικό ρόλο στην ποιότητα των σπουδών, τότε ας εισηγηθεί την κατάργηση διδασκόντων στα μεταπτυχιακά ή όπου αλλού έχουν επιβληθεί, διότι ο βασικός λόγος τον οποίο επικαλέστηκαν αυτοί που τα επέβαλαν ήταν η διατήρηση του υψηλού τους επιπέδου... Γιατί δεν το κάνει;

► Η κυβέρνηση ισχυρίζεται πως η κρατική χρηματοδότηση των δημοσίων πανεπιστημίων δεν θα αλλάξει. Γιατί λοιπόν εμμένετε σε αυτό;

Ό,τι και να λέει η κυβέρνηση, η ιστορία δεν παραγράφεται... Ας δούμε τι συνέβη σε όλες τις περιπτώσεις ιδιωτικοποιήσεων στη χώρα μας. Τι να πρωτοθυμηθούμε; ΔΕΗ, ΟΤΕ, Ολυμπιακή... Το ίδιο σκηνικό και στην Παιδεία! Ποιος ευνοήθηκε, άλλωστε, από την εξίσωση των πτυχίων των κολεγίων με αυτά των δημοσίων ΑΕΙ; Σίγουρα όχι οι απόφοιτοι των δημοσίων...

Αυτό που εκτιμώ, είναι πως σε πρώτο στάδιο τα δημόσια ΑΕΙ θα οδηγηθούν σε ακόμα εντονότερη υποβάθμιση. Έτσι το αφήγημα της κυβέρνησης θα μετασηματιστεί ως εξής: «Γιατί να μην συνεισφέρουν οι οικογένειες στο δημόσιο πανεπιστήμιο κάποια δίδακτρα για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση;» Σαν αυτοεκπληρούμενη προφητεία, λοιπόν, θα επιβληθούν δίδακτρα και στα δημόσια ΑΕΙ. Να το θέσω σχηματικά, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα «στριμώξουν» τα δημόσια από «έξω» την ώρα που τα ιδιωτικοποιούν ντε φάκτο «εκ των έσω». Σε επόμενο στάδιο δεν θα αργήσουν να εμφανιστούν τα φοιτητικά δάνεια για την πληρωμή των διδασκόντων.

► Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα κριθούν με τα ίδια κριτήρια αξιολόγησης με τα δημόσια. Μήπως, τελικά, απλώς φοβάστε τον ανταγωνισμό;

Όπως είπα, η επιδιωκόμενη ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, περιλαμβάνει την ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων, αλλά ταυτόχρονα και την

πλήρη «επιχειρηματικοποίηση» του δημόσιου Πανεπιστημίου. Αυτό που «φοβόμαστε», λοιπόν, είναι πως με την «απελευθέρωση» της αγοράς εκπαίδευσης τα δημόσια πανεπιστήμια θα καλεστούν να υιοθετήσουν όλα τα κριτήρια των ιδιωτικών ΑΕΙ προκειμένου να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στον ανταγωνισμό της αξιολόγησης. Στην ουσία θα είναι ένας, τηρουμένων των αναλογιών, ανταγωνισμός όπως αυτός μεταξύ της μεταλλαγμένης ΔΕΗ και των ιδιωτικών παρόχων ή μεταξύ της COSMOTE και των άλλων παρόχων. Από τέτοιου τύπου ανταγωνισμού το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν έχει να κερδίσει τίποτα.

► Υπάρχουν μαθητές/τριες που θέλουν να περάσουν σε μία συγκεκριμένη σχολή αλλά εξαιτίας του εξεταστικού φραγμού των Πανελλαδικών δεν τα καταφέρνουν. Εάν κάποιος/ες εξ αυτών έχουν την οικονομική δυνατότητα γιατί να μην πάνε σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο να ακολουθήσουν το όνειρό τους;

Με τη δημιουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων η κυβέρνηση προσπαθεί να στήσει μια συμμαχία με μεσαία στρώματα πάνω στο «αντί να στέλνετε τα παιδιά σας σε δημόσια ΑΕΙ άλλων πόλεων, μπορείτε να τα στέλνετε σε τοπικά ιδιωτικά "πανεπιστήμια" γλιτώνοντας τα νοίκια και τα μεταφορικά». Η λύση στο ότι πολλά παιδιά δεν καταφέρνουν να σπουδάσουν αυτό που θέλουν, όμως, δεν βρίσκεται σε ένα μέτρο που —όπως εξήγησα— διαλύει τη δημόσια παιδεία. Βρίσκεται στην ακριβώς αντίστροφη κατεύθυνση. Δηλαδή, στην κατάργηση των ελάχιστων βάσεων εισαγωγής, την ανέγερση φοιτητικών εστιών και τη δωρεάν σίτιση, ώστε να μπορεί ο καθένας να σπουδάσει στο αντικείμενο που θέλει.

► Η ηλεκτρονική εξέταση είναι ένα μέσο σύγχρονο και αποτελεσματικό. Γιατί τώρα που κινδυνεύει να χαθεί το εξάμηνο να μην χρησιμοποιηθεί;

Αυτό που κάνει η κυβέρνηση είναι να μετατρέπει την εξεταστική σε ένα ηλεκτρονικό απεργασιαστικό μηχανισμό ενάντια στις κινητοποιήσεις. Έχουν τεράστια ευθύνη οι πρυτανικές αρχές που υποκύπτουν στις διαταγές του υπουργείου. Θα έπρεπε να απαιτήσουν από την κυβέρνηση να αποσύρει άμεσα το νομοσχέδιο ώστε να δοθούν κανονικά οι εξετάσεις.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα «στριμώξουν» τα δημόσια από «έξω», την ώρα που τα ιδιωτικοποιούν ντε φάκτο «εκ των έσω»

Πίσω από τις κάμερες

Μετά τις παρεμβάσεις Κασελάκη στους μηχανισμούς του ΣΥΡΙΖΑ για τον πλήρη έλεγχο του, σειρά έχουν τα μίντια που ανήκουν στο κόμμα. Η κατάσταση σε αυτά, όπως και στα Μέσα που τον στηρίζουν απέναντι στην κυβέρνηση Μητσοτάκη, αντανακλά σε πολύ μεγάλ-

ΜΕ ΔΥΟ παρεμβάσεις του, το Διεθνές Ινστιτούτο Τύπου (IPI) αναδεικνύει τον ασφυκτικό έλεγχο των μίντια από την κυβέρνηση και τα οικονομικά συμφέροντα. Η ανάλυση για την ανελευθερία των ΜΜΕ (παρακολούθησεις, δολοφονία Καραϊβάζ, παρεμπόδιση δημοσιογραφικού έργου) στις αρχές Ιανουαρίου συμπληρώθηκε με την έκθεση για τη «διαπλοκή» κυβέρνησης-μίντια, με σημαντικά ευρήματα για τις μεθόδους των ΜΜΕ και των δημοσιογράφων.

ΑΝΑΜΕΣΑ στα βασικά συμπεράσματα για την Ελλάδα, επισημαίνεται η ανεξέλεγκτη αλληλεξάρτηση των Μέσων, του κράτους και των τραπεζών, η αδιαφάνεια ιδιοκτησίας, η κρατική χρηματοδότηση, οι στενές σχέσεις τραπεζών με τους ιδιοκτήτες, η λογοκρισία και αυτολογοκρισία των δημοσιογράφων, ο ασφυκτικός έλεγχος των κρατικών ΜΜΕ. Το IPI προτείνει, επίσης, το μοντέλο της χρηματοδότησης ανεξάρτητων μίντια.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ μελών-στελεχών της ΝΔ ως «ανεξάρτητων» καλεσμένων σε τηλε-παράθυρα δυσφήμισης των αγώνων των φοιτητών ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ, μια πάγια προπαγανδιστική τακτική σε τηλεόραση και Διαδίκτυο, ήταν η αρχή για τη συκοφάντηση του κινήματος των καταλήψεων. Ο ίδιος ο Κ. Μητσοτάκης έδωσε το σήμα για την τακτική των ψευδών ειδήσεων. Στα μίντια, σειρά πήραν οι ανύπαρκτοι φοιτητές που καταγγέλλουν «τρομοκρατία» μέσω κατασκευασμένων e-mail.

Ματίνα Παπαχριστούδη

Σε δίνη τα μίντια του ΣΥΡΙΖΑ (και τα φιλικά)

λο βαθμό όσα γίνονται και στο κόμμα. Όπως συνέβη μετά την ήττα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, τα προβλήματα χρηματοδότησης χρησιμοποιούνται ως κύριο επιχείρημα για την πολιτική επέμβαση της ηγεσίας Κασελάκη με σκοπό τον έλεγχο της λειτουργίας τους.

Το κύριο μέτωπο έχει ήδη ανοίξει στην εταιρεία Left Media, η οποία κατέχει ιδιοκτησιακά την εφημερίδα *Αυγή*, τον ραδιοφωνικό σταθμό Στο Κόκκινο 105,5 και την ιστοσελίδα *left.gr*, στην οποία μάλιστα εντάχθηκαν οι ιστοσελίδες και των δύο παραπάνω Μέσων. Ο καθησυχασμός των εργαζόμενων σε εφημερίδα και ραδιόφωνο μετά την αλλαγή των διευθυντικών στελεχών διήρκησε ελάχιστα. Οι πληροφορίες για τη δεινή οικονομική κατάσταση της *Αυγής* και το σενάριο να ανασταλεί η καθημερινή έκδοση της εφημερίδας διασχετεύονται ήδη από πηγές του κόμματος. Όπως και

εκείνο που αφορά την πώληση ή το λουκέτο στο ραδιόφωνο.

Το επιχείρημα για συρρίκνωση ή ιδιωτικοποίηση των Μέσων του ΣΥΡΙΖΑ,

όπως και το 2019, όταν υπεύθυνος ήταν ο Δ. Τζανακόπουλος, είναι ότι τα δύο τρίτα της κρατικής χρηματοδότησης πηγαίνουν για τη λειτουργία τους. Ο ραδιοφωνικός σταθμός, παρ' όλα αυτά, είναι το μοναδικό ΜΜΕ με ουσιαστική επιρροή που διαθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ νομικά είναι πολύ δύσκολο να μεταβιβαστεί σε άλλη εταιρεία, με βάση το μοντέλο του ΚΚΕ με τον 902 TV. Πληροφορίες αναφέρουν πως οι εργαζόμενοι, που βρίσκονται πάλι στον αέρα, αναμένουν επίσημες απαντήσεις για το σχέδιο που υπάρχει — αν υπάρχει.

Σε παρόμοια δίνη βρίσκονται, την ίδια στιγμή, και τα ΜΜΕ που διάκινται φιλικά προς τον ΣΥΡΙΖΑ, κυρίως οι εφημερίδες. Η *Εφημερίδα των Συντακτών*, το μοναδικό Μέσο που ανήκει σε συνεταιρισμό, αντιμετωπίζει μεγάλα οικονομικά προβλήματα και οι χαμηλοί μισθοί δεν αρκούν για τη βιωσιμότητά του. Όσο για το *Documento* του Κώστα Βαξεβάνη, παρά τις δηλώσεις του εκδότη ότι ξεπέρασε τα οικονομικά προβλήματα, απολύει (μάλλον εκδικητικά) χαμηλά αμειβόμενους δημοσιογράφους, με επιχείρημα ότι καταλογίστηκε πρόστιμο από την εφορία και πρέπει να το πληρώσει.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Ασκήσεις σε πολιτικό ψύχος

► Πολεμοκαπηλεία και καψόνια στη «μαύρη» 30^η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία στον Λαγό Έβρου

Μάλλον όχι και τόσο τυχαία, η 30^η Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία στον Λαγό Έβρου έχει χαρακτηριστεί ως η πιο «μαύρη». Οι συνθήκες στη συγκεκριμένη ταξιαρχία είναι το λιγότερο τραγικές. Τα στελέχη και οι στρατιώτες ταλαιπωρούνται από την πολεμοκαπηλεία των αξιωματικών, οι οποίοι παρ' όλες τις καταγγελίες που έχουν γίνει στο Δίκτυο «Σπάρτακος» συνεχίζουν να τους θεωρούν αναλώσιμους για το αξιόμαχό τους. Η επιστολή καταγγελίας από τη συγκεκριμένη ομάδα είναι αποκαλυπτική για το τι βιώνουν καθημερινά οι φαντάροι.

Αναφέρει χαρακτηριστικά: «Πριν λίγες μέρες, διεξήχθη στο πεδίο βολής του Ψηλού Στάλου άσκηση σε συνθήκες παγωνιάς, με απίστευτο αέρα, όπου στρατιώτες και στελέχη βρίσκονταν εκεί διακινδυνεύοντας την υγεία τους μόνο και μόνο εξαιτίας των επικίνδυνων διαταγών. Ταυτόχρονα έχουν την απαίτηση μέσα σε

όλα αυτά, τα εξαντλημένα άτομα της ταξιαρχίας, που δεν προλαβαίνουν στην κυριολεξία ούτε να πάνε τουαλέτα από τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες, να συμμετέχουν στα μιλιταριστικά караγκιοζιλίκια για τα γενέθλια της ταξιαρχίας που άλλαξαν ημερομηνία (μάλλον άλλαξε η ημερομηνία γέννησης), όπως χοροί, αγήματα, διμοιρίες επιδείξεων, παρελάσεις κ.λπ., που στους φαντάρους τους ισοπεδώνουν το ωράριο, καθώς υπάρχουν υπηρεσίες, και στα στελέχη κόβονται απαλλαγές. Ο ταξιαρχος ακούει καθόλου; Μάλλον σφυρίζει

αδιάφορα. Ο στρατηγός της μεραρχίας ακούει; Μάλλον όχι και αυτός. Η νέα ηγεσία των ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ ακούει τις φωνές των φαντάρων και στελεχών που καθημερινώς καψονάζονται από την ηγεσία της 30^{ης} ΜΚ Ταξιαρχίας χωρίς να ξέρουν το γιατί; Γνωρίζουν το γεγονός ότι η συγκεκριμένη ταξιαρχία θεωρείται η πιο «μαύρη» σε όλο τον Έβρο; Ή το μόνο που τους κόφτει είναι τα Ραφάλ και οι Μπελχάρα;».

Επιβεβαιώνει το ΓΕΣ αυτή την καταγγελία; Τι απαντά ο ταξιαρχος και ο στρατηγός; Για μια ακόμη

φορά, ο καριερισμός και η πολεμοκαπηλεία, το αξιόμαχό τους και τα μιλιταριστικά πανηγύρια, λιώνουν φαντάρους και χαμηλόβαθμα στελέχη. Πρέπει να αντισταθούμε. Καλούμε τους συνφάνταρους να βγουν μαζικά παραπονούμενοι και να ζητήσουν ακρόαση από τον διοικητή, τον ταξιαρχο και τον στρατηγό. Φαντάροι και γονείς πρέπει μαζί να δώσουμε τον αγώνα υπεράσπισης των δικαιωμάτων του φαντάρου πολίτη με στολή, με σύμμαχο το Δίκτυο «Σπάρτακος» και την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων. Η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία πρέπει να μειωθεί άμεσα στους έξι μήνες. Οι συγκεκριμένες μάχες αποτελούν πτυχές του κινήματος μέσα και έξω από τον στρατό, το οποίο είναι άμεσα συνδεδεμένο με το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς της κυβέρνησης, των ΗΠΑ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Δήμητρα Παπανικολάου

Απογευματινά χειρουργεία: Νόμιμο «φακελάκι» στο ΕΣΥ

Εντονες αντιδράσεις προκαλούν οι πρόσφατες εξαγγελίες του υπουργού Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη για την έναρξη της λειτουργίας των απογευματινών χειρουργείων στα δημόσια νοσοκομεία. Σύμφωνα με διαρροές του υπουργείου προς υγειονομικούς συντάκτες, η κυβέρνηση της ΝΔ σχεδιάζει την άμεση εφαρμογή του σχετικού νόμου που ψηφίστηκε το 2001 και επικαιροποιήθηκε το 2022 με νόμο των Πλεύρη-Γκάγκα, χωρίς όμως να έχει εφαρμοστεί ποτέ. Συγκεκριμένα, πρόθεση του υπουργείου Υγείας είναι η ενίσχυση της πολυδιαφημισμένης «ολοήμερης λειτουργίας» των δημοσίων νοσοκομείων, ώστε μετά το πέρας του τακτικού ωραρίου στις 3 μ.μ., να πραγματοποιούνται τακτικά χειρουργεία που θα καλείται να πληρώνει ο ίδιος ο ασθενής από την τσέπη του!

Σε δηλώσεις του, ο Άδωνις Γεωργιάδης τόνισε ότι βασικός στόχος του μέτρου είναι η «αποσυμφόρηση της λίστας αναμονής». Φυσικά, η ίδια η πραγματικότητα καταρρίπτει αυτό το επιχείρημα. Σύμφωνα με τις καταγγελίες των ίδιων των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, ο πραγματικός λόγος των τεράστιων αναμονών, δεν είναι άλλος από την τραγική υποστελέχωση του ΕΣΥ. Ενδεικτική είναι η εικόνα στο Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας, ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της χώρας, όπου πριν λίγες μέρες οι εν λειτουργία χειρουργικές αίθουσες μειώθηκαν περαιτέρω από 7 σε 6, λόγω ελλείψεων νοσηλευτικού προσωπικού. Κανονικά, το νοσοκομείο διαθέτει 10 τακτικές χειρουργικές αίθουσες. Το πρόσφατο περιστατικό με την κατάρρευση 44χρονης αναισθησιολόγου μετά το πέρας της εφημερίας στο νοσοκομείο «Παπανικολάου» της Θεσσαλονίκης, είναι ένα ακόμα τρανταχτό παράδειγμα της οριακής αυτής κατάστασης. Συγκεκριμένα, στο νοσοκομείο λειτουργούν τέσσερις από τις 11 χειρουργικές αίθουσες, καθώς υπάρχουν μόλις οχτώ αναισθησιολόγοι σε 26 οργανικές θέσεις, οι οποίοι αναγκάζονται να εφημερεύουν 12-13 φορές το μήνα!

Την άμεση λειτουργία των απογευματινών χειρουργείων στα δημόσια νοσοκομεία επί πληρωμή ανακοίνωσε η νέα ηγεσία του υπουργείου Υγείας. Την ίδια ώρα, οι τακτικές χειρουργικές αίθουσες κλείνουν η μία μετά την άλλη λόγω τεράστιας έλλειψης προσωπικού.

Γεννάται, λοιπόν, το εύλογο ερώτημα: πώς θα λειτουργήσουν αυτά τα απογευματινά χειρουργεία, όταν το υπάρχον προσωπικό, ο εξοπλισμός, οι κλίνες, δεν επαρκούν ούτε στο ελάχιστο για την πρωινή λειτουργία; Η εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου οδηγεί νομοτελειακά στην περαιτέρω υποβάθμιση της «πρωινής» (δωρεάν) λειτουργίας, όπως έχει αποδείξει η πείρα με τα επί πληρωμή απογευματινά ιατρεία, που λειτουργούν εδώ και χρόνια στα

δημόσια νοσοκομεία. Καθώς δεν έχει διευκρινιστεί επίσημα και θεσμικά ο τρόπος λειτουργίας των επί πληρωμή χειρουργείων, μπορούμε να κάνουμε μόνο υποθέσεις, ωστόσο το ισχύον νομικό πλαίσιο και η κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων που υλοποιείται από όλες τις κυβερνήσεις, σκιαγραφούν το πιθανότερο σενάριο για την κάλυψη στα κενά προσωπικού και υποδομών: ιδιώτες γιατροί με συμβάσεις μερικής απασχόλησης και ορισμένου

**Άδωνις:
«Ο γιατρός
θα μπορεί
να πάρει νόμιμα
το "φακελάκι" του»**

Ασκληπιείο Βούλας: Νοσοκομείο υπό διάλυση

Σε γενική συνέλευση και παράσταση διαμαρτυρίας στο κτίριο της διοίκησης προχωρούν το πρωί της Τρίτης 6/2 οι εργαζόμενοι στο Ασκληπιείο Βούλας. Όπως καταγγέλλουν, το νοσοκομείο «βρίσκεται στη χειρότερη περίοδο λειτουργίας εδώ και πάνω από 100 χρόνια», καθώς έχει τεθεί σε εφαρμογή σχέδιο για την υποβάθμιση-ιδιωτικοποίησή του. Το σωματείο εργαζομένων, μεταξύ άλλων, απαιτεί άμεση συνάντηση με τη διοίκηση της 2ης ΥΠΕ και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας. «Τα νέα έργα υποδομής και η ανακαίνιση πτερόγων και τμημάτων δεν μπορούν να κρύψουν τη δραματική υποστελέχωση

που οδηγεί σε συρρίκνωση κλινικών και σε υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών, παρότι η διοίκηση του νοσοκομείου προσπαθεί να μας πείσει για το αντίθετο. Το νοσηλευτικό προσωπικό εργάζεται εδώ και καιρό σε συνθήκες εξοντωτικής υπερεργασίας. Το ίδιο ισχύει για πληθώρα άλλων κλάδων, τεχνολόγων, παρασκευαστών, φορέων, διοικητικών υπαλλήλων, τεχνικών του συνεργείου», σημειώνουν στην ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι, διεκδικώντας την αναβάθμιση του Ασκληπιείου και τη λειτουργία του ως ενός εξοπλισμένου και καλά στελεχωμένου γενικού νοσοκομείου.

χρόνου, ΣΔΙΤ, ακόμα περισσότεροι υγειονομικοί με μπλοκάκι σε ένα «δημόσιο» σύστημα υγείας όπου το δημόσιο δεν θα έχει τίποτα πια και ο ασθενής θα καλείται να πληρώσει υπέρογκα ποσά για την υγεία του. Σύμφωνα με τις διαρροές, το κόστος για τον ασθενή θα ανέρχεται στο 30% του ΚΕΝ (Κλειστό Ενοποιημένο Νοσήλιο), ποσό που για παράδειγμα ανέρχεται στα 1.200 ευρώ για μια επέμβαση για κήλη μεσοσπονδύλιου δίσκου!

Επόμενο σημείο στην κυβερνητική επιχειρηματολογία είναι το «οικονομικό κίνητρο» για τους ιατρούς. «(Θα) δώσουμε μια διέξοδο στους γιατρούς να έχουν υψηλότερα εισοδήματα, ευρισκόμενοι εντός ΕΣΥ και άρα να έχουν ένα επιπλέον κίνητρο για να μείνουν ή για να έρθουν, παρά για να φύγουν, όπως αρκετοί το κάνουν τώρα γιατί βρίσκουν πολύ υψηλότερες αμοιβές στον ιδιωτικό τομέα», υπογράμμισε ο υπουργός Υγείας από το βήμα της Βουλής. Επιπλέον, σε συνέντευξή του, δήλωσε αναίσχυτα: «[ο χρηματισμός] αντί να συμβαίνει παράνομα και εξωθεσμικά, θα συμβαίνει νόμιμα και θεσμικά, άρα θα μειωθεί και το "φακελάκι". Γιατί πια δεν θα έχει νόημα ένας γιατρός να παίρνει μαύρα χρήματα με το "φακελάκι" και να κινδυνεύει να διαπομπευθεί για να έχει ποινικές κυρώσεις. Θα μπορεί να πάρει νόμιμα το "φακελάκι" του». Ο ασθενής, που έχει ήδη χρυσοπληρώσει το δημόσιο σύστημα υγείας με τις εισφορές του και τη φορολογία, καλείται να καλύψει από την τσέπη του την αμοιβή του γιατρού, «απαλλάσσοντας» έτσι την κυβέρνηση από την αναγκαία αύξηση του προϋπολογισμού για την υγεία, για αύξηση των μισθών και κάλυψη με μόνιμες προσλήψεις των κενών οργανικών θέσεων!

Στις 7 Φεβρουαρίου προγραμματίζεται συνεδρίαση του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, όπου αναμένεται να ληφθούν αποφάσεις για την οργάνωση του αγώνα των γιατρών απέναντι στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Η υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν υγείας πρέπει να γίνει υπόθεση όλου του κινήματος!

Αρχοντούλα **Βαρβάκη**

ΠΡΟΝΟΙΑ

Λουκέτο
και απολύσεις

Την παύση του προγράμματος Ημιαυτόνομης Διαβίωσης της IRC και την απόλυση των εργαζομένων σε αυτό καταγγέλλει το Δίκτυο Εργαζομένων στη συγκεκριμένη ΜΚΟ και ετοιμάζει τα επόμενα βήματα του αγώνα του. Πρόκειται για ένα πιλοτικό πρόγραμμα που ξεκίνησε το 2021, για να καλύψει το κενό που υπήρχε στην προστασία έφηβων και νέων ενηλίκων κοριτσιών μετά την αποχώρησή τους από δομές προστασίας παιδιών, στις οποίες έζησαν όλη τους τη ζωή ή πολλά χρόνια. Σύμφωνα με την καταγγελία, η αιτιολόγηση της IRC είναι πως το κράτος δεν τήρησε τις υποχρεώσεις του για τη χρηματοδότηση του προγράμματος και δεν υπάρχει η οικονομική δυνατότητα συνέχισής του.

«Δηλαδή, υπάρχουν λεφτά που έχουν δεσμευτεί για το συγκεκριμένο πρόγραμμα, αλλά το κράτος δεν τα αποδεσμεύει και η ΜΚΟ, μην έχοντας φροντίσει για την πιθανότητα μιας τέτοιας εξέλιξης που πλέον αποτελεί τον κανόνα, δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί το πρόγραμμα με ιδίους πόρους, οπότε αποφασίζει το κλείσιμο του προγράμματος και την απόλυση των εργαζομένων», εξηγεί η ανακοίνωση.

Βάζοντας στο επίκεντρο τις ανάγκες των κοριτσιών, οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν τόσο την «ελλειμματική κρατική κοινωνική πολιτική», που θέλει να καλύπτει τα κενά της με τη δράση των ΜΚΟ, όσο και την ίδια την IRC, που δεν φρόντισε για την οικονομική κάλυψη του προγράμματος και που κρατάει ουδέτερη στάση απέναντι στις κυβερνητικές επιλογές. Από τον Δεκέμβριο έχουν ξεκινήσει οι απολύσεις των εργαζομένων, οι οποίες θα ολοκληρωθούν στις 29 Φλεβάρη, κάτι που σημαίνει και τη σταδιακή υποστελέχωση και παύση του προγράμματος, δηλαδή το κλείσιμο των διαμερισμάτων στα οποία ζουν κορίτσια ηλικίας από 18 έως 24 ετών. Το μέλλον αυτών των κοριτσιών παραμένει άγνωστο.

«Συστημική κακοποίηση» αποκαλούν αυτή την αντιμετώπιση οι εργαζόμενοι στην καταγγελία τους, γιατί αποτελεί για τα κορίτσια ένα ακόμα τραύμα από ένα «σύστημα που τις βλέπει ως αριθμούς». Μπορούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες και οι άνθρωποι που τις χρειάζονται να είναι μπαλάκι από το κράτος στις ΜΚΟ και από τη μία ΜΚΟ στην άλλη, ανάλογα με την ανάθεση των προγραμμάτων; Οι υπηρεσίες αυτές μπορούν να προσφερθούν επαρκώς μόνο σε ένα πλαίσιο που θα εγγυάται την απαιτούμενη σταθερότητα, δηλαδή από δημόσιες δομές με κρατική χρηματοδότηση και μόνιμους εργαζομένους με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ

Κική **Μένου***Οι κάτοικοι έδιωξαν
την Prodea Investments

► Ο αγώνας κόντρα στην πόλη-βιτρίνα συνεχίζεται

Σε υψηλούς τόνους αντιπαράθεσης κινούμαστε την τελευταία εβδομάδα στο Δήμο της Αθήνας, καθώς η απόφαση της δημοτικής αρχής του Χάρη Δούκα να προχωρήσει στην αποχώρηση της Prodea Investments από τον Λόφο του Στρέφη, αποτελεί κόκκινο πανί αντιπαράθεσης για την προηγούμενη διοικούσα και τώρα μείζονα αντιπολίτευση του Κώστα Μπακογιάννη. Πάνω σε μια κατάπτυστη ανακοίνωση της παράταξης Αθήνα Ψηλά, απλώθηκε και ένας ολόκληρος μηχανισμός μιντιακής προπαγάνδας... αλλά «ΣΥΡΙΖΑ 2015», σχετικά με την ανάπλαση-μελέτη-δωρεά της Prodea στον Λόφο Στρέφη, ύψους 1,15 εκ. ευρώ,

η οποία έχει φέρει τις έντονες αντιδράσεις της γειτονιάς και των οργανωμένων κατοίκων, αστυνομοκρατία, προσαγωγές, μηνύσεις, αγωγές και έναν λόφο σε πλήρη μαρασμό.

Η πραγματικότητα είναι ότι η ανάπλαση του λόφου είναι κομβική για τον τρόπο διαχείρισης και τον χαρακτήρα των παρεμβάσεων του τοπικού κράτους στην πόλη. Το έργο εντάσσεται στον πλαίσιο «Υιοθέτησε την πόλη σου», όπου δίνεται βήμα σε κεφάλαιο και εργολαβίες να διαμορφώσουν κρίσιμα σημεία της πόλης, εξυπηρετώντας συμφέροντα στη διαμόρφωση των γειτονιών, του εμπορίου, της κτηματαγοράς και της συνεργασίας με το τοπικό κράτος. Οπότε, αποτελεί ευρύτερη ιδεολογική μάχη για την αστική τάξη η εμπέδωσή του προγράμματος ως χρήσιμου και απαιτείται η λειτουργία του σε μια πόλη που εξευγενίζεται από άκρη σε άκρη για το νέο επενδυτικό τουριστικό προϊόν, το οποίο αυξάνει τα κέρδη και εκτοπίζει κατοίκους με γρήγορους ρυθμούς από το κέντρο της Αθήνας.

Σε αυτό το πλαίσιο απαιτείται να δούμε την επιμονή της «χρήσιμης» δημοσιογραφίας στις επιθέσεις των προηγούμενων ημερών και του πολιτικού συσχετισμού Δούκα (ΠΑΣΟΚ), ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο Δούκας, ειδικά εν όψει των αρχαιρεσιών σε ΠΕΔΑ και ΚΕΔΕ, αν θέλει να κάνει αντικυβερνητική μάχη, αν θέλει να αποδείξει ότι είναι «βασιλικότε-

ρος του βασιλέως», πρέπει να δηλώσει για ποιανού τα συμφέροντα θα παλέψει. Πεδίο αμφισβήτησης του υπάρχοντος πλαισίου δεν μπορεί να υπάρξει. Ή με το κεφάλαιο, την πόλη-βιτρίνα, τις ιδιωτικοποιήσεις και την ανταποδοτικότητα ή με τα λαϊκά συμφέροντα που «μπαχαλεύουν» και φωνάζουν για λίγο πράσινο, ασφαλή σχολεία, δημόσιες και δωρεάν παροχές και υπηρεσίες. Και με τα δύο δεν μπορείς να είσαι στην εποχή της απαίτησης υψηλής κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Κλείνοντας, να πούμε ότι για την ώρα η αρχή Δούκα δεν έχει δηλώσει ότι θα πορευτεί σε άλλο πλαίσιο. Θα ολοκληρώσει κανονικά το έργο με... άλλες εργολαβίες, όπως και τα σχολεία θα τα φτιάξει με «δωρεές». Για τις δυνάμεις που παλεύουν για τα συμφέροντα του λαού τίποτα δεν έχει τελειώσει με αυτές τις δηλώσεις, καθώς ο χαρακτήρας των έργων ευρύτερα στον δήμο θα συνεχίσει να υλοποιείται πάνω στο υπάρχον εκμεταλλευτικό πλαίσιο. Οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής και ειδικά της αντικαπιταλιστικής αναφοράς θα είναι χρήσιμες εκ νέου με το να αυξήσουν την απαιτητικότητα του λαού για να αναδείξουν ότι κεφάλαιο, τοπικό κράτος και ο εκάστοτε διαχειριστής τους (είτε Δούκας, είτε Μπακογιάννης, είτε Ζαχαριάδης), δεν θα μπορεί να υπάρξει ούτε μέρα παραπάνω, αν πηγαίνει κόντρα στις ανάγκες και τα δικαιώματά του.

*μέλος συλλογικής εκπροσώπησης Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αθήνα, συμμετέχει στην Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα

ΓΗΠΕΔΑ

Μάκης **Γεωργιάδης**

Φιάσκο τα κυβερνητικά μέτρα

Οπως έκλεισαν, έτσι θα ανοίξουν τα ποδοσφαιρικά γήπεδα, μετά από δύο και πλέον μήνες κατά τους οποίους κανείς δεν κατάλαβε για ποιον ακριβώς λόγο έκλεισαν. Για την καταπόληση της «οπαδικής βίας»; Ακούγεται ασταίε αν αναλογιστεί κανείς ότι τα γήπεδα θα ανοίξουν τελικά σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του υπουργού Αθλητισμού, Γιάννη Βρούτση, στις 13 Φεβρουαρίου, χωρίς ωστόσο να είναι έτοιμες καθ' ολοκληρία οι υποδομές για την επιτήρηση των χώρων και την ταυτοποίηση των φιλάθλων. Οι ποδοσφαιρικές εταιρείες είναι υποχρεωμένες να συμμορφωθούν με το νέο νομικό πλαίσιο έως τις 9 Απριλίου. Από εκεί και έπειτα, καθεμία

που δεν θα τηρεί τις προδιαγραφές, θα τιμωρείται με αγώνες κεκλεισμένων των θυρών έως ότου εφαρμόσει τις διατάξεις.

Βέβαια, η ένταση της καταστολής, η αυστηροποίηση των ποινικών πλαισίων και των υποδομών μαζικής επιτήρησης -πουθενά και σε διεθνές επίπεδο- δεν έχει αποδειχτεί αποτελεσματική μέθοδος αντιμετώπισης φαινομένων οπαδικής βίας, τα οποία εκκινούν από πολλές και διαφορετικές αφετηρίες.

Από την άλλη, οι μεγαλύτερες εξαγγελίες και τα παχιά λόγια για τη διάλυση των εγκληματικών οργανώσεων που δρουν υπό την κάλυψη οπαδικών οργανώσεων -που τόσο διαφημίστηκε και διατυμpanίστηκε με αφορμή τη δολοφονία του

αστυνομικού των ΜΑΤ μετά τα επεισόδια του Ρέντη- παραμένει γράμμα κενό. Και ως ψηφίστηκε την Πέμπτη 1/2 στη Βουλή, το νομοσχέδιο για την οπαδική βία...

Το δέντρο είναι σάπιο από πολύ πιο βαθιά και στους ιστούς που μπλέκονται καμία κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν είναι διατεθειμένη να παρέμβει. Όλα τα μέτρα στοχεύουν στον φόβο και την υποταγή του απλού φιλάθλου. Αυτός είναι που μπαίνει διαρκώς στο στόχαστρο καμερών, βάσεων δεδομένων και ακραίας καταστολής, με τους πραγματικούς ενόχους και υποδαυλιστές των βίαιων φαινομένων να απολαμβάνουν τις θωπείες της εξουσίας.

Ένα ακόμη φιάσκο λοιπόν, μέχρι το επόμενο...

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΣΗΕΑ

Δανάη Μαραγκουδάκη

Σφήνα ανατροπής, ισχυρή Πρωτοβουλία

► Να ακουστεί η φωνή της μαχόμενης δημοσιογραφίας

Στις 6, 7, 8 και 9 Φεβρουαρίου οι δημοσιογράφοι καλούμαστε να εκλέξουμε τα μέλη του νέου διοικητικού συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ. Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ διεκδικεί χώρο ώστε να ακουστεί και από το ΔΣ της ένωσης συντακτών η φωνή της μαχόμενης δημοσιογραφίας. Αρκετές και αρκετοί από μας έχουμε διεκδικήσει αυξήσεις και καλύτερα ωράρια, πάγιο αίτημά μας είναι οι ενιαίες συλλογικές συμβάσεις στον κλάδο. Εργαζόμαστε σε σάιτ, εφημερίδες, ραδιόφωνα και κανάλια, κάποιοι έχουν ζησει τα «καλά χρόνια» της δημοσιογραφίας, ενώ άλλοι έχουμε βιώσει βασικά κρίση, χαμηλούς μισθούς και αναξιοπρέπεια.

Σ' αυτές τις εκλογές το ψηφοδέλτιο της «Πρωτοβουλίας» φέρνει κάτι νέο και αυτό είναι το βασικό του πλεονέκτημα. Ανάμεσα σε πολύ αξιόλογους δημοσιογράφους που εδώ και χρόνια δίνουν μάχη ενάντια στον υποταγμένο συνδικαλισμό, υπάρχουν και αρκετοί νέοι και νέες που πι-

στεύουν ότι η δημοσιογραφία οφείλει να είναι αιχμηρή και να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Δημοσιογράφοι που γράφουν για τις υποκλοπές, για το Qatargate, το ναυάγιο της Πύλου, την αστυνομική βία, που γράφουν για την ακρίβεια και το πρόβλημα της στέγασης, για τα εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, για την Παλαιστίνη, τη Συρία και την Υεμένη. Άνθρωποι που δουλεύουν σε μεγάλα μέσα και προσπαθούν να βγάλουν και «άλλες» ειδήσεις στη ροή, που προσπαθούν να προτείνουν

πιο «κοινωνικά» ρεπορτάζ. Γυναίκες που βάζουν το ζήτημα του σεξισμού στη δημοσιογραφία και ψάχνουν τρόπους να αναπνεύσουν στους χώρους εργασίας.

Πολλοί συνάδελφοι δημοσιογράφοι «σιχαινόνται την ΕΣΗΕΑ» — και με το δικό τους. Ωστόσο, συχνά σε αυτά τα σωματεία και τους διεθνείς οργανισμούς καταφεύγουμε σε περίπτωση αγωγής ή όταν επικρίνουμε την ελευθερία του Τύπου και τις συνθήκες εργασίας στην Ελλάδα. Άρα, είτε φτιάχνουμε αυτό που έχουμε, είτε

φτιάχνουμε κάτι άλλο, ή καθόμαστε στίτι μας. Δεν είναι και πολλές οι επιλογές. Η ΕΣΗΕΑ προφανώς και οφείλει να αναγνωρίζει τις ανάγκες των μελών της, να είναι συμπεριληπτική, να αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει στις αίθουσες σύνταξης, στα «πρότζεκτ» των εκπομπών, στις «εξωτερικές παραγωγές» της ΕΡΤ, στο ΑΠΕ, να στέκεται επί της ουσίας δίπλα σε διωκόμενους δημοσιογράφους και απέναντι στις αγωγές SLAPP. Να μην «ξεχνάει» να βγάλει καταγγελία, όταν ο εκδότης είναι φίλος ή το ΔΣ να μην φοβάται να μιλήσει για τους χαμηλούς μισθούς και τις απολύσεις σε «αριστερά» μαγαζιά. Εμείς χρειαζόμαστε ένα σωματείο για κάθε εργαζομένη/ο στα ΜΜΕ, που θα στηρίζει τις προσπάθειες για εκπροσώπους εργαζομένων σε κάθε χώρο, που δεν θα χωράει εργοδότες και θα λειτουργεί με διαφάνεια απέναντι στα μέλη του. Που ακόμα κι όταν κάνει λάθη, τα αναγνωρίζει και μετά τα κάνει καλύτερα. Πάνω κάτω γι' αυτά, στηρίζουμε Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ.

Απόλλων Λιακόπουλος*

Απολύσεις στο *Documento* και παγιωμένες συνδικαλιστικές πρακτικές

Έπειτα από μια απόλυση το περσινό καλοκαίρι, την αντίδραση των εργαζομένων, την απειλή λοκ-άουτ, την παρασυνέλευση που συγκάλεσε ο εκδότης του *Documento*, Κώστας Βαξεβάνης, διαχωρίζοντας τους «καλούς» και τους «κακούς» και πάνω από δέκα παραιτήσεις που ακολούθησαν, την περασμένη βδομάδα έγιναν ακόμη τρεις απολύσεις, ύστερα από άλλη μία που είχε προηγηθεί την τελευταία εβδομάδα του έτους. Η όψιμη δικαιολόγηση ήταν ότι αποσκοπούσαν στη διασφάλιση της βιωσιμότητας του Μέσου, καθώς η εταιρεία που το εκδίδει έχει δεχτεί υψηλό πρόστιμο.

Δεν πιστεύω ότι έχει καταγραφεί ποτέ εργοδότης που απολύει εργαζόμενους που συνδικαλιζούνται, ο οποίος να επικαλείται ανοιχτά ότι το κάνει για λόγους εκδικητικούς, όσο φιλεργοδοτικό κι αν είναι το νομικό πλαίσιο που έχουν συνδιαμορφώσει όλες οι κυβερνήσεις. Σε κάθε αντίστοιχη περίπτωση, η διεκδικητική που διαμορφώνεται θέλει την εργοδοτική πλευρά να επιχειρεί να θολώσει τα νερά μέσω βολικών τσουβαλιασμάτων, απόκρυψης κρίσιμων λεπτομερειών και μετατόπισης της ατζέντας. Έτσι, εν προκειμένω επιχειρείται να βγουν από το κάδρο οι προσλήψεις που έχουν πραγματοποιηθεί στο ίδιο κρίσιμο διάστημα, ποτέ δεν εξηγείται με ποια κριτήρια επιλέχθηκε η κάθε απόλυση, ενώ η στήριξη που οι εργαζόμενοι παρέχουν για χρόνια, πρωτίστως με την εργασία τους και ενίοτε με ανακοινώσεις που καταγγέλλουν τη διακριτική μεταχείριση που υφίσταται το Μέσο όπου εργά-

ζονται, γράφεται για πολλοστή φορά στο χιόνι.

Και πώς λειτουργεί η ΕΣΗΕΑ μπροστά στην τελευταία σειρά απολύσεων, που σωρεύεται στο πλούσιο ιστορικό αντεργατικών πρακτικών της εργοδοσίας; Κατήγγειλε την πρώτη ως άδικη και κλιμακίω της παρέστη στη συνέλευση των εργαζομένων — εκεί εξαντλούνται τα «καλά», που δυστυχώς πολλοί τα θεωρούν συνδικαλιστική δράση. Όμως είναι άλλο θέμα η παρουσία και άλλο το περιεχόμενό της. Κατά κανόνα δρουν κατευναστικά, προωθώντας ένα προσωποκεντρικό μοντέλο ανάθεσης στην πρόεδρο, αμβλύνοντας τις μείζονες αντιθέσεις, οξύνοντας μικροδιαφωνίες και κατευθύνοντας τις εξελίξεις μακριά από δύσβατους δρόμους, παγιώνοντας εντέλει την καθεστηκία τάξη στην εργασιακή ζούγκλα των ΜΜΕ, που τροφοδοτείται από την έλλειψη κλαδικών συμβάσεων εδώ και 15 χρόνια.

Αν έχει κάποιο νόημα η συμμετοχή σε ένα σωματείο-Ιανό, στις τάξεις του οποίου ανήκουν εργαζόμενοι μαζί με εργοδότες, αυτό έγκειται — εκτός από την επιδίωξη για διαγραφή των τελευταίων — στην υπογραφή συλλογικών συμβάσεων και την υπεράσπιση των συναδέλφων που διεκδικούν τα εργασιακά δικαιώματα, στον κλάδο και παντού. Αυτό οφείλει να είναι το καθήκον μιας ταξικής φωνής, όπως της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ.

* εκπρόσωπος των εργαζομένων στο *Documento*, υποψήφιος για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ με το ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή

Σταματία Μαρκέτου*

Συλλογική δράση κόντρα στον εκφοβισμό

Πώς θα έπρεπε να αισθάνεται μια απολυμένη που εκδιώχθηκε από την εφημερίδα στην οποία εργαζόταν επί εξήμισι χρόνια, έπειτα από οχτώ μήνες σε καθεστώς ακραίας απαξίωσης, εκφοβισμού και εκδικητικής συμπεριφοράς από τον «αριστερό εκδότη» και την «αυλή» του; Δογικά, τα αισθήματα λύτρωσης και ανακούφισης θα έπρεπε να κυριαρχούν. Συγχρόνως με τις «πέτρες στην πλάτη» ενός νοσηρού εργασιακού περιβάλλοντος από τις οποίες απαλλάσσεσαι, είναι ασήκωτα και τα βάρη της επιβίωσης εντός της ασφυκτικής αγοράς εργασίας.

Απολύθηκα εκδικητικά μαζί με άλλους συναδέλφους μου από το *Documento*, επειδή την Τρίτη 6 Ιουνίου 2023 διεκδικήσαμε μέσω της συνέλευσης των εργαζομένων από τον ιδιοκτήτη-εκδότη-μέλος της ΕΣΗΕΑ την επαναπρόσληψη μιας καταφανώς αδικώς απολυμένης συναδέλφου, ζητώντας συγχρόνως να σταματήσει το κλίμα εκφοβισμού με επίκεντρο τον εκπρόσωπό μας και να αυξηθούν οι πενιχροί μισθοί μας.

Αυτές οι στοιχειώδεις διεκδικήσεις έγιναν η αφορμή για κήρυξη νέου πολέμου κατά όλων μίλησαν. Αυτομάτως γίναμε «εσωτερικός εχθρός» που συμμαχεί με τις δυνάμεις του κακού. Ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει να έχει προοδευτικό πρόσημο και με αυτό κυκλοφορεί στην αγορά έχοντας επιρροή, τελικά απεχθάνεται οτιδήποτε είναι συλλογικό.

Όσοι μεμονωμένα πήγαν στο γραφείο του εκδότη να ζητήσουν αύξηση, ίσως και να κέρδισαν κάτι. Καλή/ός εργαζομένη/ος για τον επιχειρηματία-εκδότη είναι αυτή/ός που δουλεύει καταθέτοντας πνευματικά και σωματικά το μέγιστο, κάνει 2, 3 ή 4 ώρες υπερωρίες αγόγγυστα, δεν αντιλέγει στον «θέσφατο διευθυντικό λόγο».

Πιστεύω στη συλλογική δράση και στην ευλογημένη αλληλεγγύη των εργαζομένων. Το μέλλον άδηλο, η πρόθεση αγωνιστική.

* υποψήφια για το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ με το ψηφοδέλτιο της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Νίκος Αργυρίου | Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Απάτη Δένδια η «θητεία-ευκαιρία»

► Πιο πολεμική, εκμεταλλευτική και παρατεταμένη γίνεται για τη φτωχή νεολαία η θητεία στις Ένοπλες Δυνάμεις

Σε μια μεγάλη προπαγανδιστική εκστρατεία έχει αναλωθεί ο υπουργός Άμυνας Νίκος Δένδιας, που διαφημίζει το πρόγραμμα «Θητεία-Ευκαιρία». Η κυβέρνηση που αύξησε τη στρατιωτική θητεία στους δώδεκα μήνες, καταφέρνοντας οι νέοι φτωχών οικογενειών να παραμένουν στα σύνορα για εννέα μήνες, βαθιάει την οικονομική και εργασιακή εκμετάλλευση. Επιχειρείται μια βαθιά ανασυγκρότηση του κράτους άμυνας/ασφάλειας, με επίκεντρο τις Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) και όλο το σύστημα πολέμου. Αναδιοργάνωση που γίνεται σε ένα πλαίσιο πολύ σοβαρών αντιφάσεων και στρατηγικών στοχεύσεων της άρχουσας τάξης.

Κυρίως, στο εθνικό αφήγημα «υποβαθμίζεται» η Τουρκία ως εχθρός και ο κίνδυνος του πολέμου απομακρύνεται.

Πλέον τα κανάλια «δεν παίζουν πόλεμο» από το πρωί μέχρι το βράδυ και δεν δαιμονοποιούν τον Ερντογάν. Στη βάση αυτών των στρατηγικών ιδεολογικών «αναθεωρήσεων» πρέπει να αναδειχθεί η πιο πολεμική συμμετοχή του ελληνικού καπιταλισμού στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, καθώς προσδοκά κέρδη από την ταύτιση με τους αμερικανικούς σχεδιασμούς, στο πλαίσιο εντεινόμενων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Η προμήθεια των F-35 (το κόστος θα υπερβεί τα 10 δισ. δολάρια με την αγορά όπλων), η ενίσχυση του Πολεμικού Ναυτικού και το αμερικανικό πρόγραμμα προμήθειας μεταχειρισμένου οπλισμού εξυπηρετούν και αυτό τον στόχο. Όπως επίσης και η αναδιάρθρωση της πολεμικής βιομηχανίας και η σύνδεσή της με τα πανεπιστήμια, ώστε να αναπτυχθεί η εγχώρια παραγωγή όπλων.

Σε δεύτερο επίπεδο, ο αστικός στρατός αποκαλύπτεται ολοένα και πιο ταξικός ως προς τη συγκρότηση, τον ρόλο, την αποστολή του. Η κυβέρνηση επιχειρεί να αναβαθμίσει τη θητεία για να βρει νέους αναλώσιμους και απλήρωτους εργαζόμενους, προκειμένου να μειώσει το κόστος λειτουργίας των ΕΔ και να στρατολογήσει φτωχούς νέους-νέες ως μισθοφόρους στρατιώτες. Κι αυτό, ενώ η νεολαία αρνείται τον στρατό. Μερίδα των μικροαστικών και αστικών στρωμάτων αποφεύγουν την υποχρεωτική στράτευση, οι διαγωνισμοί για Επαγγελματίες Οπλίτες (ΕΠΟΠ) αποτυγχάνουν, στις Στρατιωτικές Σχολές πάνε όλο και πιο λίγοι, με ολοένα μικρότερες βάσεις. Παράλληλα, υπάρχουν μαζικές αποχωρήσεις σπουδαστών από τις στρατιωτικές σχολές εξαιτίας των βασανιστηρίων, ΕΠΟΠ και στρατιωτικών από τον Στρατό Ξηράς και το Πολεμικό Ναυτικό, ενώ βαθιάει η συνείδηση του μισθοφόρου «που τα κάνει όλα για τα λεφτά»!

Σε ένα τρίτο επίπεδο, ενσωματώνονται τα συμπεράσματα των σύγχρονων πολεμικών αναμετρήσεων με τη δράση π.χ. των drone.

Ο ΥΕΘΑ Νίκος Δένδιας προπαγανδίζει το φινλανδικό μοντέλο, «που σημαίνει η θητεία να προσδίδει δυνατότητες στον οπλίτη, αλλά επίσης να του παρέχει τακτική επανεκπαίδευση, ώστε να είναι ενσωματωμένος σε μια μονάδα στην οποία να μπορεί να λειτουργήσει και στο μέλλον, παρακολουθώντας τα νέα οπλικά συστήματα, τα νέα δόγματα, τις νέες δυνατότητες». Το νομοσχέδιο θα δίνει τη δυνατότητα στους νέους να αναπτύξουν νέες δεξιότητες, που θα χωρίζονται σε υποχρεωτικές και

εθελοντικές. Στις υποχρεωτικές θα περιλαμβάνεται η αναβάθμιση γνωστικών ψηφιακών δυνατοτήτων, η διαχείριση καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης για ακραία φυσικά φαινόμενα και καταστροφές και η παροχή πρώτων βοηθειών. Στις εθελοντικές κατατάσσονται τεχνικές δεξιότητες, με προγράμματα από τα κέντρα δια βίου μάθησης των Ενόπλων Δυνάμεων και υπό σκέψη βρίσκονται εξειδικεύσεις όπως βοηθός φαρμακοποιού, βοηθός οδοντιάτρου, μάγειρας, αρτοποιός, τεχνικός υγιεινής ασφάλειας, διασώστης και μέλος πληρώματος ασθενοφόρου. Το απολυτήριό τους θα συνοδεύεται από πιστοποιητικό εκπαίδευσης.

Η κυβέρνηση οργανώνει συστηματικά την εργασιακή εκμετάλλευση της στρατευμένης νεολαίας. Διαβάζουμε: «Μια σειρά από πιστοποιητικά επαγγελματικής κατάρτισης περιμένουν τους στρατευμένους από το δεύτερο εξάμηνο του 2024. Επαγγέλματα, δηλαδή, που θα τα διδάσκονται και θα τα μαθαίνουν στον Στρατό. Οι πιστοποιήσεις θα αφορούν ειδικότητες, όπως ναυαγοσώστης, μηχανικός αυτοκινήτων, χειριστής προωθητής γαιών, χειριστής ισοπεδωτής γαιών, τεχνίτης τηλεπικοινωνιών, αρτοποιός, μάγειρας, βοηθός κλινικής μικρών ζώων, διασώστης, παροχή πρώτων βοηθών και ειδικευση στην πολιτική προστασία». Δηλαδή ο φαντάρος θα παραμείνει ο δωρεάν εργαζόμενος στα Στρατιωτικά Πρατήρια, στις Λέσχες Αξιωματικών και τις Στρατιωτικές Κατασκηνώσεις για να εξυπηρετεί ως υπηρέτης τα προνόμια των αξιωματικών, αλλά θα παίρνει πιστοποιητικό ναυαγοσώστη!

Φαντάροι: Απλήρωτοι διασώστες και οδηγοί ασθενοφόρων

► Ανάγκη για ένα νέο ταξικό διεθνιστικό αντιπολεμικό κίνημα

Ο Ν. Δένδιας θέλει έναν απλήρωτο εργάτη που θα εργάζεται στην Πολιτική Προστασία, καθώς ο Στρατός συγκροτεί ειδικό Στρατηγείο. Επίσης, η κυβέρνηση που επιτίθεται στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας και δεν κάνει προσλήψεις προσωπικού, σχεδιάζει ως πλήρωμα Ασθενοφόρου οδηγό ΕΠ.ΟΠ. και διασώστη φαντάρο! Καλείται, λοιπόν, ο Στρατός να καλύψει με τη δωρεάν εργασία των φαντάρων τις διευρυμένες ανάγκες των νησιών -ιδίως το καλοκαίρι- και των υπόλοιπων παραμεθόριων περιοχών. Δεν είναι καθόλου τυχαίες οι ειδικότητες, π.χ. ο βοηθός φαρμακοποιού, ο βοηθός οδοντιάτρου... Αυτός είναι ο «κοινωνικός ρόλος» του Στρατού: δωρεάν εργασία φαντάρων που θα καλύπτουν χωρίς εργατικό κόστος τις τεράστιες ανάγκες αντί για το κράτος.

Η θητεία γίνεται πιο πολεμική. Υπάρχει η ανάγκη, για παράδειγμα, για τον διευρυμένο αριθμό στρατιωτών που θα καθοδηγούν drone -και όχι μόνο- και για αυτό απαιτούνται ψηφιακές ικανότητες. Σε δεύτερο επίπεδο, το μοντέλο του στρατού του Ισραήλ δεν μπαίνει στο αρχείο. Αυτό αποκαλύπτεται μέσα από τη διαρκή επανεκπαίδευση των πολιτών στρατιωτών αλλά και τη στράτευση των γυναικών! Το Φινλανδικό κράτος ωστόσο αμείβει τον φαντάρο, αλλά περί αυτού ο Ν. Δένδιας σφυρίζει αδιάφορα. Ο κάθε κληρωτός Φινλανδός στρατιώτης αμείβεται με 5,2 ευρώ ημερησίως εάν κάνει θητεία έξι μηνών, με 8 ευρώ ημερησίως εάν υπηρετήσει εννιά μήνες και 12,10 ευρώ ημερησίως αν υπηρετήσει 12 μήνες.

Καταλαβαίνουμε όλοι ότι πρόκειται για ένα στρα-

τηγικό εγχείρημα της άρχουσας τάξης, που επιδιώκει αναβάθμιση του συνολικού της ρόλου διαμέσου του πολέμου και συνδέεται με το σύνολο των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που προωθεί. Απαιτείται η απάντηση ενός νέου αντιπολεμικού και αντιιμπεριαλιστικού, αντικαπιταλιστικού, αντιιμπεριαλιστικού, διεθνιστικού κινήματος, η συνολική εναντίωση του κόσμου της εργασίας και νεολαίας. Για το μπλοκάρισμα της μηχανής του πολέμου και των εξοπλισμών, των αποστολών εκτός συνόρων και της πρόσληψης δεκάδων χιλιάδων μισθοφόρων στρατιωτών. Για τη μείωση της θητείας στους έξι μήνες. Με την ενίσχυση του κινήματος μέσα και έξω από τον Στρατό, ενάντια στην κυβέρνηση του πολεμικού τυχοδιωκτισμού, το ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Ομόφυλα ζευγάρια

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Η νομοθετική πρωτοβουλία της ΝΔ για την αναγνώριση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών είναι κυρίως ενταγμένη στην ευρύτερη αστική πολιτική και την πολιτική της ΕΕ για την αναγνώριση ορισμένων «ατομικών δικαιωμάτων», που στις περισσότερες περιπτώσεις έχουν ήδη κατοχυρωθεί στη ζωή από τους αγώνες του λαϊκού και φεμινιστικού κινήματος, την ίδια ακριβώς στιγμή που συντρίβονται τα κοινωνικά δικαιώματα και αναιρείται για τους εργαζόμενους κάθε δυνατότητα πρακτικής υλοποίησης ακόμα και των δικαιωμάτων που υποτίθεται ότι κατοχυρώνουν. Την ώρα που κάθε μορφής οικογένειας που ανήκει στη κοινωνική πλειονότητα δοκιμάζεται σκληρά από την αντιλαϊκή πολιτική της ΝΔ, πάει πολύ η ίδια να εμφανίζεται σαν «υπέρμαχος της προόδου και της ισότητας».

Αυτό τονίζει στην ανακοίνωσή του για το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση (ολόκληρη στο narnet.gr) και υπογραμμίζει: «Κάθε είδους ζευγάρι, και άρα και τα ομόφυλα ζευγάρια έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τον τρόπο της συμβίωσής τους και το είδος της νομικής κατοχύρωσης που επιθυμούν. Ούτε το κράτος, ούτε η εκκλησία, ούτε κανένας δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε αυτό. Το δικαίωμα των ομόφυλων ζευγαριών στον γάμο πρέπει να αποτελεί αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα και δεν μπορεί η Αριστερά να στέκεται ενάντιά του στο όνομα της αναχρονιστικότητας του θεσμού του γάμου γενικά. Τα ομόφυλα ζευγάρια πρέπει να έχουν δικαίωμα στην τεκνοθεσία με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που έχουν και τα ετερόφυλα. Η αγάπη, η φροντίδα, η σταθερότητα που πρέπει να απολαμβάνει το παιδί δεν είναι θέμα φύλου, αλλά ποιότητας των δεσμών και της δέσμευσης ανάμεσα στους γονείς (και την κοινωνία) από τη μια και το παιδί από την άλλη».

Το NAP αναφέρει πως «οι οικογενειακές σχέσεις έχουν ιστορικότητα, αλλάζουν με τη μορφή εξέλιξης των κοινωνιών και το ζήτημα με τις κάθε φορά νέες σχέσεις είναι να αποκτούν ανώτερο περιεχόμενο συντροφικότητας, σεβασμού και αυτονομίας και όχι να αναπαράγονται οι οικονομικές, ταξικές ή άλλες εξαρτήσεις, οι σχέσεις ανισοτιμίας και εξουσίας έμφυλες και άλλες, η διαρκής ρευστότητα και η μοναχικότητα με τη διάλυση κάθε κοινωνικού δεσμού, όπως επιδιώκει σήμερα ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός».

Όσον αφορά την «παρένθετη μητρότητα», σημειώνει πως «αποτελεί απύθμενη υποκρισία το να θυμάται η κυβέρνηση την παρένθετη κύηση, κραδαίνοντας απειλητικά τον φόβο της απόκτησης παιδιών από ομόφυλα

Ίσα δικαιώματα για όλα τα ζευγάρια, κόντρα στις διακρίσεις και την υποκρισία

► Πάλι ενάντια στην αστική πολιτική, στον σεξισμό και την ομοφοβία, την εμπορευματοποίηση της παρένθετης κύησης

ζευγάρια, τη στιγμή που η παρένθετη κύηση είναι νόμος του ελληνικού κράτους από το 2002. Η παρένθετη κύηση, από μια στάση και πρακτική αλληλεγγύης και βοήθειας, μέσα σε οικογενειακά και στενά φιλικά περιβάλλοντα, έχει μετατραπεί, στο πλαίσιο του ήδη ψηφισμένου νόμου, αλλά και της εμπορευματοποίησης των πάντων και των νέων φαινομένων φτώχειας, σε βιομηχανία «ενοικίασης» σωμάτων φτωχών γυναικών, ντόπιων και κυρίως μεταναστριών, από πλούσιες και ευκατάστατες οικογένειες». Ενώ κάνει λόγο και για ρεύμα «αναπαραγωγικού τουρισμού» προς την Ελλάδα, που ενισχύθηκε από τις κυβερνήσεις, για την ενίσχυση των συγκεκριμένων κερδών. Γι' αυτό το NAP τονίζει πως «η παρένθετη κύηση πρέπει να επιτρέπεται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, εντός του οικογενειακού και στενά φιλικού περιβάλλοντος με πλήρη και δωρεάν υποστήριξη από τις δομές υγείας και

όχι με οικονομικά ανταλλάγματα φανερά ή κρυφά. Η παρένθετη κύηση μόνο σε μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, απαλλαγμένη από το καπιταλιστικό κέρδος, μπορεί να έχει ουσιαστική εφαρμογή».

Όσον αφορά τη στάση της Αριστεράς, το NAP σημειώνει τη βαθιά λαθεμένη στάση του ΚΚΕ. «Πάλι κατά του "δικαιωτισμού" σημαίνει πάλι ενάντια στην απόσπαση των ατομικών ή συλλογικών δικαιωμάτων, που συντρίβει ο καπιταλισμός, από τις κοινωνικές προϋποθέσεις της υλοποίησής του και όχι την άρνηση και την αναίρεσή τους στην πράξη στο όνομα του... "κομμουνισμού"», σημειώνεται. Και καταλήγει: «Η πάλι για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, χωρίς διακρίσεις, μια κοινωνία καθολικής απελευθέρωσης, συνεχίζεται. Μόνο η αντικαπιταλιστική επαναστατική πάλη και η σύγχρονη κομμουνιστική Αριστερά μπορεί να φέρει στο προσκήνιο έναν τέτοιο κόσμο».

Ανδρέας Κυρίτσης

ΚΚΕ: Αρνείται την ισότητα στα ομόφυλα ζευγάρια

Δεν είμαστε ομοφοβικοί, αλλά... Με αυτές τις τέσσερις λέξεις θα μπορούσε να συνοψιστεί το κείμενο σχεδόν 5.000 λέξεων του ΚΚΕ, με το οποίο ο Περισσός δικαιολογεί την κάθετη άρνησή του στην επέκταση του πολιτικού γάμου σε ομόφυλα ζευγάρια. Στο κείμενο-απόφαση της Κ.Ε. του ΚΚΕ υποστηρίζεται ότι η αναγνώριση της κοινής γονικής ευθύνης ομόφυλων ζευγαριών σημαίνει «παράκαμψη της αντικειμενικής συμπληρωματικότητας γυναικας-άνδρα στην αναπαραγωγή του είδους». Το ΚΚΕ θεωρεί ότι το δικαίωμα στην τεκνοθεσία από ομόφυλα ζευγάρια στερεί από το παιδί το αντρικό ή το γυναικείο πρότυπο και οδηγεί σε στρεβλή ανάπτυξη. Ακόμα, το κείμενο σπεύδει να υποστηρίξει ότι η αναγνώριση του γάμου των ομόφυλων ζευγαριών «δεν αφορά την ανάγκη να σπάσει η κοινωνική προκατάληψη σε βάρος τους, που μπορεί να δυσκολεύει την επιλογή τους στη συμβίωση, για παράδειγμα τις δυσκολίες να νοικιάσουν σπίτι, να προσληφθούν σε δουλειά κ.λπ.»

Ωστόσο, με αυτή την οπτική δύσκολα θα συμφωνήσουν χιλιάδες ΛΟΑΤΚΙ άτομα που βιώνουν καθημερινά διακρίσεις και κοινωνικό αποκλεισμό και αναγκάζονται ακόμα και σήμερα να κρύβουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους. Το ΚΚΕ αγνοεί κάθε κοινωνιολογική αποτίμηση της διεθνούς εμπειρίας στην αναγνώριση του γάμου μεταξύ δύο αντρών ή δύο γυναικών σε δεκάδες χώρες (ακόμα και στη Κούβα) και πώς αποδεδειγμένα οδήγησε στην αύξηση της ορατότητας και της κοινωνικής αποδοχής στις μη ετεροκανονικές σχέσεις.

Αντίθετα, χρησιμοποιεί το ψευδεπίγραφο φοβικό ιδεολόγημα που έχει κάνει καραμέλα η alt-right περί «γονέα 1 και γονέα 2» που δήθεν αντικαθιστούν τη μητρότητα και την πατρότητα. Το ΚΚΕ, αν δεν κλείνει το μάτι εσκεμμένα στα φοβικά και συντηρητικά αντανάκλαστα της κοινωνίας, θα πρέπει να προβληματιστεί από το θερμό εναγκαλισμό των απόψεων του από ακροδεξιούς και εκκλησία.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Πλάνο 75 από την Ιαπωνία

► Πόσο κοστίζουν οι ανθρώπινες ζωές;

ΤΟ ΔΥΣΤΟΠΙΚΟ ιαπωνικό δράμα *Πλάνο 75* μας μεταφέρει σε μια μελλοντική κοινωνία που το πρόβλημα της γήρανσης του πληθυσμού έχει πάρει επείγουσα απειλητική διάσταση. Ως λύση η κυβέρνηση της Ιαπωνίας παρουσιάζει ένα μακάβριο πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου» από τη ζωή των πολιτών άνω των 75 ετών, ενθαρρύνοντάς τους να επιλέξουν την ευθανασία ως «αντι-παραγωγικοί» για να μην επιβαρύνουν την οικονομία, την ανάπτυξη και τις νεότερες γενιές. Αντί να εξεγερθεί ο ηλικιωμένος πληθυσμός, σε μια κοινωνία γαλουχημένη με την αξία του καθήκοντος και της θυσίας αποδέχεται μάλλον μοιρολατρικά αυτή την εξέλιξη. Σε αυτό το εφιαλτικό σενάριο διασαυρώνονται οι ζωές μιας ηλικιωμένης που δέχεται να πάρει μέρος στο πρόγραμμα θανάτου, ενός νεαρού πωλητή και μιας Φιλιππίνεζας εργάτριας, μητέρας ενός μικρού παιδιού που χρειάζεται εγχείρηση.

Η ταινία –θυμίζοντας την οπτική του νομπελίστα Καζούο Ισιγκούρο– αποτελεί ένα πικρό σχόλιο για μια κοινωνία απάθειας χωρίς ενσυναίσθηση και αλληλεγγύη που ακόμα και οι οικογενειακοί δεσμοί σαρώνονται από τις οικονομικές σχέσεις. Η μελαγχολική αυτή κοινωνική αλληγορία της πρωτοεμφανιζόμενης Τσι Χαγιακάουα, βραβεύτηκε στο φεστιβάλ των Καννών και απέσπασε και τον Χάλκινο Αλέξανδρο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Το πιο θλιβερό είναι ότι η εφιαλτική ιστορία που περιγράφεται στην ταινία δεν μοιάζει πια κάτι εντελώς εξωπραγματικό στον αχαλίνωτο ύστερο καπιταλισμό, που αντιμετωπίζει την τρίτη ηλικία σαν ένα βάρος από το οποίο θέλει να απαλλαγεί και την ανθρώπινη ζωή σαν άλλο ένα εμπόρευμα.

Βασίλης Τσιράκης

Συγκρίνοντας τις τρεις καλύτερες κατά τη γνώμη μας ταινίες κριτικού ρεαλισμού της χρονιάς που πέρασε, θα υποστηρίζαμε πως αν στα *Πεσμένα φύλλα* του Καουρισμάκι η εικόνα κυριαρχεί σε σχέση με τον λόγο και στα *Ξερά χόρτα* του Τζειλάν εικόνα και λόγος βρίσκονται σε ευσταθή ισορροπία, στα *Παιδιά του χειμώνα* του Πέιν ο λόγος κυριαρχεί πάνω στην εικόνα σε τέτοιο βαθμό, που κάλλιστα το σενάριο, με ελάχιστες αλλαγές, θα μπορούσε να μετατραπεί σε θεατρικό κείμενο. Ο Αλεξάντερ Πέιν, με δεδομένο πως πρόκειται για ένα έργο ανάπτυξης και εξέλιξης χαρακτήρων, επιλέγει μια σκηνοθεσία κλασική, όπου στη μεν κινηματογράφηση κρατά μικρό καλάθι χωρίς πρωτοτυπίες και ευρήματα, αλλά δίνοντας όλο το βάρος στην καθοδήγηση των ηθοποιών πετυχαίνει οι ερμηνείες να αγγίζουν την τελειότητα.

Ο Πολ Χάναμ (Πολ Τζιαμάτι - Χρυσή Σφαίρα, υποψήφιος για το Όσκαρ Α΄ ανδρικού ρόλου) είναι ένας στριφνός καθηγητής αρχαίας ιστορίας με πολλά απωθημένα από το παρελθόν του, μοναχικός και αντικοινωνικός με το σώμα του να μυρίζει περίεργα εξαιτίας μιας σπάνιας ορμονικής πάθησης. Η Μαίρη (Ντεβίαν Τζόι Ράντολφ - Χρυσή Σφαίρα, φαβορί για το Όσκαρ Β΄ γυναικείου ρόλου) είναι η αυστηρή Μαύρη μαγείρισσα του Κολέγιου, που έχει χάσει τον γιο της στον πόλεμο του Βιετνάμ γιατί δεν είχε τα χρήματα να τον γράψει στο πανεπιστήμιο όταν τελείωσε το σχολείο, αποφεύγοντας με αυτό τον τρόπο την στράτευση. Ο Άγκους Τάλι (ο πρωτοεμφανιζόμενος Ντόμινικ Σέσα) είναι ένας πανέξυπνος αλλά ιδιότροπος μαθητής, ο οποίος αναγκάζεται να παραμείνει τα Χριστούγεννα στο Κολέγιο γιατί η μητέρα του με τον πατριό του αποφάσισαν να φύγουν σε διακοπές χωρίς να τον πάρουν μαζί τους, τη στιγμή που

ο βιολογικός του πατέρα νοσηλεύεται σε ψυχιατρική κλινική.

Έτσι ο Πολ, η Μαίρη και ο Άγκους θα παραμείνουν κατά τη διάρκεια των διακοπών των Χριστουγέννων στο Κολέγιο, όπου η αναγκαστική συμβίωσή τους θα τους οδηγήσει να αμβλύνουν μέρα με τη μέρα τις αντιθέσεις τους. Ο Πολ βοηθά τη Μαίρη καθαρίζοντας πατάτες, αλλά και προσπαθεί να μυήσει τον Άγκους στον κόσμο της λογοτεχνίας, η Μαίρη θα προσπαθήσει να κοινωνικοποιήσει τον Πολ, συνοδεύοντάς τον σε ένα πάρτι και ο Άγκους θα βοηθήσει τον Πολ να βγάλει από μέσα του το μεγάλο μυστικό που τον βαραίνει από τα χρόνια της νιότης του ως φοιτητή του Χάρβαρντ.

Ο Πέιν δεν διστάζει να μιλήσει ανοιχτά για την ταξικότητα της εκπαίδευσης στις ΗΠΑ με τα

Μια ευαίσθητη και ανθρωποκεντρική δραμεντί με εξαιρετικές ερμηνείες

“

ιδιωτικά κολέγια για τα πλουσιόπαιδα της αστικής τάξης (ένα από αυτά φεύγει με ελικόπτερο για τις διακοπές), τα οποία απολαμβάνουν ειδικά προνόμια, όπως αυτό της ελεύθερης εισαγωγής τους στα πανεπιστήμια. Δίνοντάς μας στο τέλος της ταινίας ένα αμφίσημο χάπι έντ, ο Πέιν μάς άφησε μετέωρο και συζητήσιμο το ερώτημα γιατί επέλεξε να τοποθετήσει την ιστορία το 1970 και όχι στο σήμερα, αφού συγκλονιστικά ιστορικά γεγονότα, όπως αυτά που αξιοποιεί για την ταινία (π.χ. πόλεμος Βιετνάμ), επαναλαμβάνονται με άλλη μορφή και σήμερα. Ίσως γιατί στη σημερινή ακραία ανταγωνιστική και ανθρωποφαγική εποχή, οι γλυκόπικρες ιστορίες όπου οι ήρωες στο τέλος θυσιάζονται ο ένας για τον άλλο, αντί να κατασπαράσσονται μεταξύ τους, φαντάζουν εξωπραγματικές.

Δύο δεκαετίες μετά το *Πλαγίως*, ο Αλεξάντερ Πέιν σκηνοθετεί και πάλι τον Πολ Τζιαμάτι σε ένα γλυκόπικρο ταξίδι αυτογνωσίας

Ζεσταίνουν την καρδιά τα Παιδιά του χειμώνα

Μέρες Ιρανικού Κινηματογράφου, μέχρι τις 6 Φεβρουαρίου

Μέχρι την Τρίτη 6 Φεβρουαρίου θα παρουσιάζεται στο STUDIO New Star Art Cinema (Σταυροπούλου 33) το πρώτο φεστιβάλ ιρανικού κινηματογράφου στην Αθήνα. Στο πολύ ενδιαφέρον αφιέρωμα με την ονομασία «1st Athens-Iran Festival», θα προβληθούν σημαντικές ταινίες που δείχνουν πτυχές της

καθημερινής ζωής σε διάφορα μέρη του Ιράν και εστιάζουν σε ανθρώπινες ιστορίες με τον ιδιαίτερο τρόπο της ποιητικής και ουμανιστικής ιρανικής κινηματογραφικής σχολής. Πρόκειται για ταινίες με διεθνή απήχηση, καθώς μέσα από τοπικές ιστορίες πραγματώνονται θέματα παγκόσμια και διαχρονικά. Καθώς η πρωτοβουλία στηρίζεται

από το Μορφωτικό Κέντρο της Πρεσβείας του Ιράν, μην περιμένετε να δείτε ταινίες που ασκούν ανοιχτή κριτική στο καθεστώς ή για το κίνημα γυναικείας χειραφέτησης που συγκλόνισε τη χώρα τα τελευταία χρόνια. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλες οι ταινίες προβάλλονται με ελληνικούς υπότιτλους και η είσοδος στο κοινό είναι ελεύθερη.

Παλαιστίνη

Παναγιώτης Ξοπλίδης

Το Διεθνές Δικαστήριο του ΟΗΕ επιβεβαίωσε ότι η κατηγορία της Νότιας Αφρικής για διάπραξη από το Ισραήλ πράξεων που παραπέμπουν σε γενοκτονία κατά του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα είναι εύλογη και απαιτήσε συγκεκριμένα «προσωρινά μέτρα» για την αποτροπή της γενοκτονίας. Ήταν μια πρώτη ηθική και νομική νίκη, αν και μάλλον μετριοπαθής, καθώς το δικαστήριο απέφυγε να ζητήσει άμεση και μόνιμη κατάπαυση του πυρός.

Η αντίδραση του Ισραήλ, πάντως, υπήρξε ενδεικτική της δολοφονικής φύσης του σιωνιστικού κράτους. Από τη στιγμή που το Διεθνές Δικαστήριο εκδίκασε την υπόθεση, πριν από τρεις εβδομάδες, διπλασίασε τις γενοκτονικές του πράξεις στη Γάζα. Μετά την ανακοίνωση του Δικαστηρίου, στο πρώτο 24ωρο, πραγματοποίησε 21 μαζικές δολοφονίες, σκοτώνοντας 200 και τραυματίζοντας 370 αμάχους. Σε διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στην Ιερουσαλήμ, εκατοντάδες μέλη της κοινότητας των εποίκων του Ισραήλ ζήτησαν την ανακατασκευή οικισμών στην ισοπεδωμένη Γάζα και στο βόρειο τμήμα της κατεχόμενης Δυτικής Όχθης, μια πράξη εθνικής εκκαθάρισης, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Μάλιστα, 12 υπουργοί του κόμματος Δικούντ του Νετανιάχου συμμετείχαν στη διάσκεψη, όπως και ο υπουργός Εθνικής Ασφάλειας Ιταμάρ Μπεν-Γκβιρ και ο υπουργός Οικονομικών Μπεζαλέλ Σμότριντς που ανήκουν σε ακροδεξιά κόμματα.

Τίποτα από όλα αυτά, όμως, δεν ανάγκασε το αυτί των δυτικών κυβερνήσεων να ιδρώσει, καθώς έκαναν ό,τι μπορούσαν για να εμποδίσουν την καταδίκη του Ισραήλ. Το Βερολίνο παρενέβη στο Διεθνές Δικαστήριο, ως «τρίτο ενδιαφερόμενο μέρος», προς υποστήριξη του Ισραήλ. Το βρετανικό υπουργείο Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι «σεβόμαστε τον ρόλο και την ανεξαρτησία του Διεθνούς Δικαστηρίου», αλλά πρόσθεσε ότι το Ισραήλ «έχει το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του εναντίον της Χαμάς» και «θεωρούμε ότι οι ενέργειες του Ισραήλ στη Γάζα δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως γενοκτονία και για τον λόγο αυτό πιστεύουμε ότι η απόφαση της Νότιας Αφρικής να παραπέμψει την υπόθεση στη δικαιοσύνη είναι εσφαλμένη και προκλητική». Οι δε ΗΠΑ συνεχίζουν να προσφέρουν όπλα και πυρομαχικά στον στρατό του Ισραήλ. Παράλληλα, όλες σχεδόν οι κυβερνήσεις της Δύσης καταστéλλουν κάθε δράση αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό.

Μια μέρα μετά την ανακοίνωση του Διεθνούς Δικαστηρίου, το Ισραήλ και οι μυστικές υπηρεσίες του γενοκτονικού στρατού του, ανακοίνωσαν ότι 12 εργαζόμενοι της UNRWA, της υπηρεσίας του ΟΗΕ για τους παλαιστίνιους πρόσφυγες, συμμετείχαν στις επιθέσεις της 7^{ης} Οκτω-

Για την ακροδεξιά και σκοταδιστική κυβέρνηση Νετανιάχου, ουδείς δικαιούται να υπάρχει και να μιλά, εάν δεν υποστηρίζει το σιωνιστικό αφήγημα και τη συνεχιζόμενη σφαγή του λαού της Γάζας. Ούτε καν ο ΟΗΕ ή το Διεθνές Δικαστήριο, που τολμούν να επικρίνουν το Ισραήλ, έστω και με διπλωματική γλώσσα, για πράξεις που παραπέμπουν σε γενοκτονία των Παλαιστινίων.

Το Ισραήλ βομβαρδίζει τώρα και τον ΟΗΕ

► Ανοιχτή υποστήριξη στη γενοκτονία από ΗΠΑ και ΕΕ

βρίου. Σημειώνεται πως η UNRWA έχει 13.000 υπαλλήλους στη Γάζα και 30.000 συνολικά σε Συρία, Λίβανο, Ιορδανία και κατεχόμενη Δυτική Όχθη, σε προσφυγικούς καταυλισμούς που φιλοξενούν εκατομμύρια Παλαιστίνιους πρόσφυγες από το 1948. Οι δε κατηγορίες είναι έωλες και αφορούν ακόμα και δασκάλους που «πανηγύρισαν στα σχολεία» στις 7 Οκτώβρη, όταν για πρώτη φορά Παλαιστίνιοι μαχητές έσπασαν τον πολυετή αποκλεισμό και τους φράχτες της μεγαλύτερης ανοιχτής φυλακής του πλανήτη. Η UNRWA

«Τρομοκράτες» βαφτίζονται όσοι αντιστέκονται, σηκώνουν το όπλο κατά του κατακτητή ή υψώνουν παλαιστινιακές σημαίες

προχώρησε στην απόλυση των «κατηγορουμένων», όσων ήταν ακόμα ζωντανόι, καθώς κάποιιο είχαν σκοτωθεί από τους βομβαρδισμούς που στοχεύουν σε σχολεία, νοσοκομεία και δομές της.

Η διάλυσή της είναι ένας από τους διακηρυγμένους στόχους του Ισραήλ εδώ και χρόνια, όχι μόνο γιατί η UNRWA είναι ο βασικός φορέας σταθερής παροχής βοήθειας στους πρόσφυγες, αλλά κυρίως διότι είναι ο μοναδικός διεθνής θεσμός που συνεχίζει να κρατάει ανοιχτή την

προοπτική επιστροφής των προσφύγων του 1948 και του 1967. Το δικαίωμα επιστροφής είναι θέμα υπαρκτικό για το Ισραήλ, καθώς θα ανέτρεπε την πληθυσμιακή σύνθεση ακόμα και εντός των ορίων του σιωνιστικού κράτους στα σύνορα πριν το 1967. Έτσι, η παύση λειτουργίας της UNRWA την επόμενη μέρα του πολέμου είναι στόχος που ενοποιεί το σύνολο σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων στο Ισραήλ, από τους Εργατικούς και το Κέντρο μέχρι τους φασίστες ακροδεξιούς και τα θρησκευτικά κόμματα. Λίγες μόνο ώρες μετά

την ανακοίνωση του γενοκτονικού στρατού σε βάρος των 12 εργαζομένων της UNRWA, εννέα χώρες (ΗΠΑ, Βρετανία, Γερμανία, Ιταλία, Φινλανδία, Ολλανδία, Ελβετία, Καναδάς και Αυστραλία) ανακοίνωσαν ότι παύουν κάθε βοήθεια και χρηματοδότηση προς την UNRWA. Ακολούθησαν μετά από μερικές μέρες η Γαλλία, η Σουηδία και κάποιες ακόμα δυτικές χώρες. Παγώνει έτσι ακόμα και η ανεπαρκής παροχή βοήθειας στη Γάζα, η οποία έχει μετατραπεί σε ερείπια, όπου οι άνθρωποι λιμοκτονούν και πεθαίνουν χωρίς φαγητό, νερό, ιατρική περίθαλψη, ηλεκτρικό ρεύμα και καύσιμα. Παγώνει η παροχή φαρμάκων, όταν παιδιά ακρωτηριάζονται χωρίς αναισθητικό σε τέντες που υποκαθι-

στούν τα κατεστραμμένα νοσοκομεία.

Η περίπτωση της Φινλανδίας είναι ενδεικτική της νέας εποχής τεράτων, καθώς αφορά μια χώρα που έχει μακρά παράδοση ενεργής και μεγάλης συμμετοχής σε ανθρωπιστικές αποστολές του ΟΗΕ. Η νέα της κυβέρνηση περιλαμβάνει ένα ακροδεξιό κόμμα με νεοναζιστικό παρελθόν και ήταν από τις πρώτες που ανακοίνωσαν τη διακοπή χρηματοδότησης στην UNRWA. Αναδεικνύεται ξανά ότι η ευρωπαϊκή ακροδεξιά, ακόμα και νοσταλγοί των ναζί, είναι σήμερα ο καλύτερος φίλος του κράτους του Ισραήλ, ενώ οι σιωνιστικές οργανώσεις και οι «φιλελεύθερες» κυβερνήσεις διεθνώς εφευρίσκουν «αντισημιτισμό» ακόμα και στο σήκωμα μιας παλαιστινιακής σημαίας.

Την ίδια στιγμή, η ισορροπία τρόμου συνολικά στη Μέση Ανατολή κλονίζεται με τις σχεδόν καθημερινές επιθέσεις drones και ρουκετών φιλοϊσραηλινών οργανώσεων, τις στοχευμένες δολοφονίες μηχανητών από τον αμερικανικό και ισραηλινό στρατό, την απειλή ευρύτερης ανάφλεξης. Σε αυτό το φόντο, ως μια «ασήμαντη» λεπτομέρεια της ειδησεογραφίας πέρασε η ταυτότητα των τριών στρατιωτών που σκοτώθηκαν στα σύνορα Ιορδανίας-Συρίας: Όλοι τους Αφροαμερικανόι, που από τα γκέτο της καπιταλιστικής μητρόπολης βρέθηκαν στη «μέση του πουθενά» για να προστατεύουν πετρελαιοπηγές, θύματα μιας αδηφάγου, ανεξέλεγκτης πλέον, πολεμικής μηχανής.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Λεφτά υπάρχουν στην ΕΕ... για τον Ζελένσκι!

Λεφτά υπάρχουν τελικώς στην ΕΕ! Όχι βεβαίως για τους αγρότες που έχουν βγει κατά χιλιάδες στους δρόμους υπερασπίζοντας το βιος τους. Ούτε για τα συστήματα υγείας, που πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο ακόμη και στις χώρες που διατηρούσαν υψηλό επίπεδο. Και σίγουρα όχι για τη νεολαία, η οποία απαιτεί τα στοιχειώδη για να έχει μέλλον. Αλλά για την Ουκρανία που έχει πλέον λαμβάνειν άλλα 50 δισ. ευρώ, ώστε να συνεχιστεί επ' αόριστον ο πόλεμος που στέλνει στον τάφο χιλιάδες «αναλώσιμους» και από τις δύο πλευρές. Οι κυβερνήσεις προσπαθούν να μας πείσουν ότι αυτό είναι το υπέρτατο καθήκον όλων — λες και έχουμε όλοι τα ίδια συμφέροντα. Η εμπειρία δείχνει πως κάθε φορά που κάνουν νέα επέλαση στις ζωές μας, πρέπει να υπάρχει ένας «μπαμπούλας» για δικαιολογία, που να του ρίχνουν τον «μουτζούρη».

Κάθε πρόεδρος των ΗΠΑ που αντιμετωπίζει προβλήματα δημοτικότητας εξαπολύει μια πολεμική επιδρομή. Αυτό ετοιμάζεται να κάνει και ο Μπάιντεν. Έτσι, ενέκρινε ήδη «πολυήμερες» επιθέσεις κατά στόχων που σχετίζονται με το Ιράν σε Συρία και Ιράκ, με αφορμή τον θάνατο 3 Αμερικανών από επίθεση σε βάση στην Ιορδανία. Αλλά η ΕΕ δεν έχει τίποτα να φοβηθεί, με την Ελλάδα στο τιμόνι...

► «Αποβλήθηκε» βουλευτής του TIP

Αδιάκοπο είναι το κυνήγι των εκλεγμένων αριστερών και Κούρδων βουλευτών, τόσο από το σύνολο σχεδόν των υπόλοιπων κομμάτων, συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης όσο και από το σύστημα Ερντογάν. Αυτή την εβδομάδα, μάλιστα, η πλειοψηφία αποφάσισε να αφαιρέσει την ιδιότητα του βουλευτή από τον Τσαν Αταλάι του TIP, ο οποίος εξελέγη τον περασμένο Μάιο, όντας ήδη στη φυλακή, μετά την ποινή των 18 ετών

που του επιβλήθηκε τον Απρίλιο του 2022 με την κατηγορία της προσπάθειας ανατροπής της κυβέρνησης για τη συμμετοχής του στην επονομαζόμενη «Εξέγερση του πάρκου Γκεζί», το 2013. Αξίζει να σημειωθεί ότι το συνταγματικό δικαστήριο της Τουρκίας έχει αποφασίσει δύο φορές υπέρ της αποφυλάκισής του, όμως έρχεται σε αντιπαράθεση με το συμβούλιο της επικρατείας (ακυρωτικό δικαστήριο), το οποίο ελέγχεται πλήρως από τον Ερντογάν και το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης.

► Κλίμα τρομοκρατίας κατά του DEM

Την ίδια στιγμή, το Κόμμα των Λαών για την Ισότητα και τη Δημοκρατία (DEM) και οι 57 βουλευτές του (ανάμεσά τους και ο Αταλάι) δέχονται και αιχμηρές επιθέσεις για την άρνησή τους να συνυπογράψουν ένα κείμενο καταδίκης της «κουρδικής τρομοκρατίας», μετά τις πρόσφατες συγκρούσεις με το ΡΚΚ που κόστισαν τη ζωή σε 12 Τούρκους στρατιώτες. Μάλιστα, ο ακροδεξιός εταίρος του Ερντογάν,

Ντεβλέτ Μπαχτσελί, έχει προτείνει να διακοπεί η μισθοδοσία τους ή και να αποβληθούν από τη Βουλή. Υπενθυμίζεται πως η κάθοδος του ΗDP στις εκλογές του 2023 είχε γίνει κάτω από την «ομπρέλα» του Πράσινου Αριστερού Κόμματος (YSP), το οποίο στο συνέδριο του Οκτωβρίου μετονομάστηκε σε HEDEP. Όμως, η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη αποφάνθηκε ότι το όνομα αυτό παραπέμπει στο HADEP, που ιδρύθηκε το 1994 και απαγορεύτηκε το 2003, με αποτέλεσμα να υπάρξει νέα μετονομασία σε DEM.

Κόσμος γνάποδα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Βιασμοί και απαγόρευση των αμβλώσεων στις ΗΠΑ

Όταν, τον Ιούνιο του 2022, το ομοσπονδιακό δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών λάμβανε μια ιστορική απόφαση με την οποία έκρινε ότι το Σύνταγμα δεν κατοχυρώνει το δικαίωμα στην άμβλωση, εκατομμύρια φωνές ενώνονταν για να φωνάξουν ότι αυτό θα έχει μια σειρά από επικίνδυνες επιπτώσεις για τον γυναικείο πληθυσμό της χώρας. Έκτοτε, 24 πολιτείες των ΗΠΑ, στις οποίες κατοικούν πάνω από τριάντα εκατομμύρια γυναίκες, έχουν επιβάλει είτε αυξημένα εμπόδια είτε την πρακτικά απόλυτη κατάργηση των αμβλώσεων.

Τα αποτελέσματα δεν άργησαν να φανούν. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύτηκε στο ιατρικό επιστημονικό περιοδικό JAMA, από τον Ιούνιο του 2022 έως τα τέλη του 2023, σε δεκατέσσερις πολιτείες όπου ισχύει η σχεδόν απόλυτη απαγόρευση των αμβλώσεων, καταγράφηκαν περίπου 65.000 εγκυμοσύνες ως αποτέλεσμα 520.000

καταγεγραμμένων βιασμών. Δεδομένου ότι σε καθεμία απ' τις παραπάνω πολιτείες καταγράφηκαν το ίδιο διάστημα μόλις δέκα ή λιγότερες νόμιμες αμβλώσεις ανά μήνα, το συμπέρασμα είναι τρομακτικό: Δεκάδες χιλιάδες γυναίκες αναγκάστηκαν να γεννήσουν παιδιά που προέκυψαν από βιασμό τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε εννέα από τις δεκατέσσερις εξεταζόμενες πολιτείες, ο βιασμός δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις όσον αφορά το δικαίωμα στην έκτρωση, ενώ στις υπόλοιπες πέντε το θύμα θα πρέπει υποχρεωτικά να έχει καταγγείλει τον βιασμό στην αστυνομία. Όμως, μια πανεθνική έρευνα του 2022 έδειχνε ότι μόλις το 21% των θυμάτων βιασμού είχαν προχωρήσει σε καταγγελία του γεγονότος — για ευνόητους λόγους.

Το Κέντρο για τον Έλεγχο και την Πρόληψη Ασθενειών (CDC) των ΗΠΑ υπολογίζει σε περίπου τρία εκατομμύρια τις γυναίκες στις ΗΠΑ οι οποί-

ες βιώνουν την κατάσταση της ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης ως αποτέλεσμα βιασμού. Το νούμερο είναι από μόνο του τρομακτικό, όμως σε συνδυασμό με την απαγόρευση των αμβλώσεων, η κατάσταση γίνεται πολύ χειρότερη, καθώς οι επιπτώσεις γέννησης δεκάδων χιλιάδων ανεπιθύμητων παιδιών που έχουν προέλθει από τέτοιου είδους εγκυμοσύνες, μέσα σε μόλις ενάμιση χρόνο από την αλλαγή του καθεστώτος των αμβλώσεων, σημαίνει πολύ απλά ότι ένα νέο κοινωνικό ζήτημα δημιουργείται — με θύματα τόσο τις γυναίκες όσο και τα παιδιά. Και πάλι, σε χειρότερη θέση είναι οι φτωχές γυναίκες, αφού σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία μία στις πέντε γυναίκες που πραγματοποίησαν έκτρωση στο πρώτο μισό του 2023 είχε ταξιδέψει εκτός της πολιτείας που ζει για να της παρασχεθούν οι αντίστοιχες υπηρεσίες, κάτι που για πολλές φτωχές γυναίκες είναι αδύνατον.